

2nd July 1957]

[Sri K. Vinayakam]

which should not be torn. But it is now torn to the extent of Ashoka Chakra which is an insult to our national honour. That should be rectified immediately before we proceed further.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

SRI K. VINAYAKAM : It is a matter concerning national interest . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad the hon. Member has taken notice of it and certainly it will be rectified.

DEPUTY SPEAKER : It will be rectified. The hon. Member ought to have brought it to the notice of the Hon. Minister, and should not have raised it as a point of order.

Now the discussion on the Budget will be continued.

III—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957-58—cont.

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Deputy Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Minister for Finance on his presenting a good Budget for the year 1957-58, a Budget which is welcomed both by the rich and the poor. Happy is the country that has no history. If the Hon. Minister for Finance had imposed new and novel measures of taxation, that would have been exciting the people. I think the Hon. Minister for Finance preferred to be happy rather than make history. I sympathise with the Opposition that they do not have strong points to attack the Budget for 1957-58. But there is a small blot on the Budget as far as the sales-tax on foodgrains is concerned. I think if the Hon. Minister had removed sales-tax on foodgrains, people would have welcomed it as already the prices of foodgrains have been going up. He has also indicated in his Budget speech that he proposed to increase the rate of sales-tax from 1-9/16 per cent to 2 per cent in the case of commodities other than foodgrains. I feel that if he had imposed a single point levy, both the trade and the public would have welcomed it.

Mr. Deputy Speaker, I think the Hon. Finance Minister is aware that on hides and skins we are earning nearly Rs. 20 lakhs annually. I think if the Hon. Minister would come forward to exempt sales-tax on the skins and hides exported, he would be doing a great service to the trade; also it will give an incentive to the exporters and also will give a lead to earning of more foreign exchange. Sir, I think the Government would be doing a great service if they would ban the export of East India tanned skins and hides on consignment basis to the United Kingdom where they are sold in public auction to the detriment of Madras tanners and consignors. We are losing thereby nearly Rs. 50 lakhs on brokerage and other incidental charges. Besides we can also give employment to nearly 500 persons if we could ban the export of this.

Sir, I think the amount earmarked for the plantation of wattle bark is not sufficient. The price of wattle bark a few months ago

[Sri A. A. Rasheed]

[2nd July 1957]

was Rs. 490 a ton and it has now increased to Rs. 600. I think the allotment should be increased and also steps should be taken to establish a factory for the manufacture of wattle extract as the tanners find it very difficult to import this stuff from Africa and other parts of the world. I also request the Hon. Minister to make provision for the grant of loans to the small tanners so that the loans could be recovered in five years in easy instalments.

The increase in the rate of income-tax on plantations is not very high and I think the planters would not grudge paying that small increase in the interests of making a prosperous State.

Sir, even to-day the needs of the villages remain the same, viz., the provision of good roads, schools and dispensary and good drinking water-supply. By the allotment made in the Budget in 1957-58, I am sure these amenities would be provided to most of the villages, if not all.

9-55
a.m.

Sir, the North Arcot district is notorious for its Palar river. (Interruption.) I said "notorious" with the intention that it has become notorious because only sand flows and not water in that river. I think it is high time that the Government bestowed some attention on constructing a dam or anicut near Vaniyambadi. For, during monsoon floods, some portions are washed away and unless they do something soon one-fourth of Vaniyambadi would be washed out by 1960.

Recently, a deputation waited upon the Hon. Chief Minister and the Hon. Finance Minister requesting them to take up the hospital at Vaniyambadi. There is already a hospital and it was constructed by public donations; there is a pucca building and so the hospital could be taken up and run by the Government. So far the Government have not come forward to take it and therefore I request the Government to take it and run it as a first-class hospital, since there is no other hospital near or around Vaniyambadi.

Sir, red-tapism is still prevalent in most of the districts and the Collectors are still thinking that they are the uncrowned kings of the districts. I think they must be informed that they cannot consider themselves the rulers, but only the servants of the people. For, I know some instances where the Collectors do not even acknowledge the letters written by Legislators, much less reply to them. These things will not only delay execution of the Second Plan, but also will lead to so many other difficulties. I think both in the interest of the implementation of the Second Plan and also in the interest of the State these high officials must consider themselves the servants of the people and reply to communications of Legislators as and when they receive any.

I think on the whole the Budget is a good one which should be welcomed both by the rich and the poor. I am sorry to say once again that the Opposition has not been given any chance to attack the Budget, because there are no points to be attacked. Thank you, Sir.

2nd July 1957]

Sri K. RAMACHANDRAN : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டானது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் ஆக வந்து விட்டதே என்று பல அங்கத்தினர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நிதி மந்திரி அவர்களின் உரையை முழுதும் படித்தால், இந்த பட்ஜெட்டை ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் ஆக்கக் கருதவேண்டியது இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் ஒரு விசேஷக் கொள்கை இருந்து வருகிறது. எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவற்றை நிறைவேற்றுவது இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, பரமக்குடியில் ஒரு தலைமை ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது என்று ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே முடிவு செய்யப்பட்டது. எத்தனையோ மகஜர்கள் அனுப்பியும், தவிர மந்திரிகள் புயல் சமயத்திலேயோ அல்லது தேர்தல் சமயங்களிலேயோ வரும் காலத்தில்கூட பலமுறை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. மேலும், **Protected Water-supply Scheme**-க்காக அந்த ஊருக்கு ரூபாய் இரண்டு லட்சம் சாங்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி அநேக விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும், அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டும். அதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டே போய் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடுவதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. கடைசியில் பார்த்தால், இந்தப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டானது ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாக மாறி விடலாம் என்பதை நாம் பட்ஜெட் அறிக்கையிலேயே பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஒருவரும் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியது இல்லை. உபரி பட்ஜெட் ஆக வந்தால்கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை.

அடுத்தபடியாக விவசாயப் பொருள்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று பட்ஜெட் அறிக்கையிலே கண்டிருக்கிறது. விளைச்சல் நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது, விளை பொருள்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று அறிக்கை சொல்லுகிறது. அப்படி அதிகப்படியாக இருப்பது நான்கு அல்லது நாலரை சத விசதம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கக்கூடிய ஒரு நாட்டில் இதை ஒரு பெரிய அதிகரிப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதைப்பற்றிப் பெருமைப்படுவதற்கும் இல்லை. தரிசு நிலங்கள் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கும்பொழுது, ஹரிஜனங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று சொல்லுகிற சமயத்திலே, அந்த நிலங்களை ஏழை மக்களுக்கும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்போமே யானால், உண்மையிலேயே விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கும். 25 அல்லது 50 சத விசதம் கூட விளைச்சலை அதிகமாக எதிர்பார்க்கலாம். அதற்காகத்தான் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். கவர்னர் அவர்களின் பேருரையைப் படிக்கும்போது, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் சீக்கிரமாக வந்துவிடும் என்ற அறிகுறி தென்பட்டது. ஆனால், பட்ஜெட் உரையிலே நாம் எதையும் காண்பதற்கு இல்லை. ஏன் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் அவசியம் என்பதைப்பற்றி நேற்றுக்கூட சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பெரிய மிராசதாரர்களிடத்தில்தான் அதிகமாக நிலங்கள் குவிந்து விடக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவிலே குறிப்பிடவாக்களிடத்தில் 10,000 வேலி, 20,000 வேலி நிலங்கள் இருப்பதாக நேற்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நம் நாட்டின் ஆணி வேர் போன்ற விவசாயி முன்னேற வேண்டுமானால், நமது நாட்டில் அவசியம் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலங்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மேலும், மேலை நாடுகளில் எல்லாம் கூட்டுறவு விவசாய முறை அமலில் இருந்து வருகிறது. அதில் நல்ல பலன் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லுகின்ற நமது சர்க்கார் மேலேசொன்ன இரண்டு திட்டங்களையும் பரிட்சார்த்தமாக ஒரு சில பகுதிகளில் அமுல் நடத்தி, அதற்குப் பிறகு பரவலாக பிற பகுதிகளுக்கும் அவற்றை விஸ்தரிக்கலாம்.

[Sri K. Ramachandran]

[2nd July 1957]

இதைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில் எந்தவிதமான அறிகுறியும் இல்லாதது கண்டு நாம் விசனிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. நிலத்திலே விளைச்சல் அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, விவசாயப் பொருள் களின் விலைவாசியும் அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். காரணம் என்ன? தேவை அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இல்லை. நியாயமான நிலச் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரும் பட்சத்தில், தேவையைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவுக்கு, உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அப்பொழுதுதான் விலைவாசி அதிகமாக ஏறுவதற்கு இடமிருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கண்டிப்பாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தை பற்றியும், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியும், விளை பொருள்களின் அதிகரிப்பைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, ராமநாதபுரம் ஜமீன் பகுதியில் இப்போது 30,000 ஏக்கர் குளங்கரை நிலங்களிலிருந்து சுமார் 12,000 குடும்பங்கள் வெளியேற்றப் படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக கனம் முதன் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சென்ற வருஷம் டிசம்பர் மாதம் ஒரு தூதுகோஷ்டி சென்றது. இந்த குளங்கரை விவசாயம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஜீவநாடியாக உள்ளது. இந்த விவசாயத்தால் யாருக்கும் பாதகம் இல்லை. இந்த விவசாயத்தில் கால்நடைகளும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்த விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டால் மக்களின் பொருளாதார நிலை சீர்கெட்டுவிடும் என்று விண்ணப்பங்களும், மகஜர்களும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த பகுதியில் இது ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கத்தார் அவசியம் தீர்க்க வேண்டும். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்றும், விளை நிலங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு அப்புறப்படுத்துவது என்பது மனதிலும் நினைக்க முடியாத விஷயம். இந்தப் பிரச்சனையை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து தீர்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் கமிட்டி ஒன்று நியமித்து எந்த விதத்தில் தீர்க்க முடியும் என்று ஆராய்ந்து, நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேக விவசாயிகள் கோரிடுகளுக்கும் டிரிப்யூனல்களுக்கும் அலைந்து பணத்தைச் செலவழித்துக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரிகள் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இந்தப் பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10
a.m. அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இங்குமங்கும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ராமநாதபுரம் பகுதிக்குள் எந்தவிதமான முன்னேற்றத் திட்டமும் நுழையவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ராமநாதபுரம் முன்பு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அந்த நிலையிலேயே, ஒரு அங்குலம்கூட நகராமல் அதே நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மழையையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பகுதி. அந்தப் பகுதிக்கு நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்படவேண்டும் என்று பல மந்திரிசபைகளிடத்தில் பல முறைகள் கேட்டும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. (An hon. Member : அந்தப் பகுதியில் எந்த ஆறு இருக்கிறது? ஆற்றைக் “ஆர்டர்” கொடுப்பதா? ஆற்றிற்கு “ஆர்டர்”, கொடுக்க வேண்டியதில்லை. “ஆர்டர்”, கொடுத்து ஆற்றை வாங்க முடியாது என்பதை நான் அறிவேன். ஏன், வைகைத் திட்டம் இருக்கிறதே. வைகை ஆற்றின் தண்ணீரை ராமநாதபுரம் பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து நீர்ப்பாசன வசதி செய்யலாம். வெகுநாட்களாக இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் கவனிக்காமலேயே இருந்துவருவதால் மக்களுக்கு “இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமோ, எடுத்துக்கொள்ளப்படாதோ” என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடியவரை ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று எங்கள் பகுதி மக்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd July 1957]

[Sri K. Ramachandran]

அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் இல்லாத இடங்களில் புதிதாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் பரமக்குடி தாலுகாவில் புதிதாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைகு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு சுமார் ரூ. 5,000, ரூ. 6,000 செலவில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பிளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகள் அங்கே என்ன செய்கிறார்கள்? ராமநாதபுரத்தில் ஒரு பகுதியில் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஆனால் இதுவரையிலும் அங்கே ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. “நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?” என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால், “நாங்கள் இன்டெக்ரேட்ட் பிளான் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதைக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்யவேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவரையிலும் அந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள்? அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று அங்கே என்ன என்ன தேவையாக இருக்கிறது என்று பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி “இன்டெக்ரேட்ட் பிளான், தயாரிப்பதற்கு ஒரு எஞ்சினர், ஒரு கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிஸர், பத்து, பதினைந்து கிராம சேவக்குகள், மேலும் பல ஸோஷல் எஜுகேஷன் ஆர்கனைஸர்ஸ்” முதலியவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் காரியத்திற்கு, குறைந்த செலவில் இவர்களை விடச் சிறந்த முறையில் செயலாற்றக்கூடிய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களை நியமிக்கலாம். இரண்டு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டால் போதும். அவர்கள் நல்ல முறையில் இன்டெக்ரேட்ட் பிளானைத் தயாரித்து விடுவார்கள். அவர்கள் இன்டெக்ரேட்ட் பிளானைத் தயார் செய்த பிறகு மற்ற அதிகாரிகளை உள்ளே நுழையவிடலாம். அப்படிச் செய்தால் ஆறு மாத காலச் செலவையும் குறைக்கலாம். மாதம் ரூ. 6,000, ரூ. 7,000 வீதம் ஆறு மாதங்களுக்குச் செய்யும் சிலவு மிச்சமாகும். இப்போது கிராம சேவக்குகள் வேறு வேலையில்லாமல் “கிதைப் பேருரைகள்” என்ற புத்தகத்தை கிராமங்களில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தப் புத்தகத்தை விற்றக்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நிலைமை அப்படி இருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். ஆகவே ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்ட உத்தியோகஸ்தர்களை அங்கே நியமித்தால் பணமும் மிச்சமாகும், வேலையும் சிறந்த முறையில் நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனிப்பொருள்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் ஆரம்பிக்கப்படுவதாக தெரிகிறது. மாநிலம் பூராவிலும் எங்கெங்கு எந்த எந்த கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்றும், எவ்வளவு “இன்டஸ்ட்ரியல் ரிஸோர்ஸஸ்”, இருக்கிறது என்றும் ஆராய்ந்து எந்த எந்த இடங்களில் எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்று யோசனைகள் சொல்லுவதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்ஜெட் உரையில் சில இடங்களில் சில கைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் நமது மாநில விவசாய மக்களின் தேவைக்குத் தகுந்தாற் போல் திட்டமிடப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அந்தப் பகுதிகளில் பணம் திரட்டி, சிறு கைத்தொழில்களை கூட்டுறவு முறையிலும் பரவலாகவும், ஜில்லா யூனிட்டெகளிலுமாக ஆரம்பித்து நடத்தினால் விவசாய மக்கள் எல்லோரும் மிகவும் பயனடைவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறியாளர்களின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு கணம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கைத்தறித் துணிகளின் தேக்கம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பிறகு புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து உண்மையிலேயே அங்கே இரண்டு மாத காலமாகத் தேக்கம் இருக்கிறது

[Sri K. Ramachandran]

[2nd July 1957]

என்று சொன்னபோது, அதுபற்றி தாம் ரிப்போர்ட் கேட்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்தமாதிரியான தவறான அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்களினால் அமைச்சர்களுக்கு உண்மையான நிலைமை தெரிவதில்லை. சேலையோ வேஷ்டிகளையோ கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒதுக்கிவிட்டால் கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டத்தை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கலாம். அப்படிச் செய்தால்தான் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆபத்து இல்லாமல் இருக்கும். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றம் ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். இதற்கு அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப் போவதாக பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் காலனிகள் மிகவும் போலியான காலனிகளாகத் தான் இருக்கின்றன. பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்தால் குறைந்தது 20 அல்லது 25 வருஷங்கள் வசிக்கக்கூடிய காலனிகளைக் கட்டலாம். எங்கள் பகுதியில் கண்டிராக்க்டர்கள் கூட பணம் போதவில்லை என்ற காரணத்தால் காலனிகளை அமைக்க மறுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. காலனிகளை நன்றாக அமைத்துக் கொடுத்து ஹரிஜனங்கள் உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டங்களில், சில இடங்களில் “பாத் ரூம்களையும் லெட்ரின்”களையும் அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இதற்காக அதிகமான பணம் செலவிடுகிறார்கள். பாத் ரூம்களும் லெட்ரின்களும் உபயோகப்படுத்தும் அளவுக்கு ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அவ்வளவு முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அவைகளை ஹரிஜனங்கள் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆபீசர்கள் யாராவது போய்ப் பார்த்தால் அவைகள் லீனில் தூசி படிந்திருப்பதைத் தான் காண்பார்கள். ஆகவே பாத் ரூம்களுக்கும், லெட்ரின்களுக்கும் செலவிடும் பணத்தை மற்ற ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தி அவர்கள் உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலும், இப்போது சில வகுப்புகள் வரை அரசாங்கத்தார் ஏழை மக்களுக்கு இலவசக் கல்வியளிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மூன்றாவது பாரம் வரையிலும் இலவசக் கல்வி அளிக்கிறார்கள். இதை இன்னும் விஸ்தரித்துக்கொண்டே போக வேண்டும். அதாவது அடுத்த வருஷம் நாண்காவது பாரத்திற்கு விஸ்தரித்து, அதற்கு அடுத்த தாற்போல் நிதி நிலைமை சாதகமாக இருக்கும்போது ஐந்தாவது பாரத்திற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். கடைசியில் 6-வது பாரம் வரையிலும், அதாவது எஸ். எஸ். எல். சி. வரையிலுமாவது இலவசக் கல்வியளித்தால் தான் ஏழை மக்கள் முன்னேற்ற முடியும். “ஒரு லட்சம் மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்” என்று பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 35 லட்சம் பேர்கள் படிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கட்டாயக் கல்வியைக் கொண்டுவரத்தான் வேண்டும். பத்தாவது வகுப்பு வரையிலும் எல்லோரும் கட்டாயம் படிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பல பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க முடியும்.

வரிகள் போடவில்லை என்று இந்த பட்ஜெட் உரையில் சந்தோஷமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது நமக்கும் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இனிமேல் புதிதாக வரிகள் போடுவதற்கில்லை என்பதைத் தான் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காரணம் மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காருமாகச் சேர்ந்து நிறைவு வரிகள் போட்டு விட்டார்கள். **Taxable capacity has been exhausted.** ஆகவே இருக்கும் வரிகளில் சிலவற்றை எடுப்பதுபற்றித்தான் இனிமேல் கவனிக்க வேண்டும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் உணவு தானியங்களுக்கு 1 சத விதிகமாகக் குறைத்திருப்பதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் கல்வியை மிகவும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய காலத்தில் புத்தகங்கள் மீதுள்ள விற்பனை வரியை நீக்கிவிட்டதை ஒரு பெரிய காரியமாகக் கருதி நாம்

2nd July 1957]

[Sri K. Ramachandran]

சந்தோஷப்படுவதற்கில்லை; அது அவசியம் செய்ய வேண்டிய காரியம் தான். அத்துடன், கூடியவரை ஒருமுனை விற்பனை வரி முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம்.

மேலும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது இதுதான். திட்டங்களை ஆரம்பித்து நிறைவேற்றுவதில் என்ன கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், மக்களின் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்காக திட்டங்களை உடனடியாக ஆரம்பித்து நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே. இன்றைய தினம் நம்முடையசபையின் முன் விவாதத்தில் இருந்து வரும் வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது, நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் வகுத்திருக்கும் திட்டத்தை குறித்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு காரணம் பல. கடந்த 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டங்களை பார்க்க குங்கால் ஏதாவது ஒரு வரி சேர்க்கப்பட்டிருந்து அதனால் பொது மக்கள் பலருக்கு அதிருப்தியும், சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலையும் எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. தற்போது அந்த நிலைமை இல்லாமல், எல்லோராலும், முக்கியமாக பொது மக்கள், வியாபாரிகள் இவர்களாலும் வரவேற்கக்கூடிய முறையில் இவ்வாண்டு திட்டம் அமைந்து இருப்பதைக் குறித்து, நாம் நம்முடைய சர்க்காரை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சர்க்கார் வரி போடுகிற சமயத்தில் “இவ்வாறு வரி போடுகிறார்களே, இதே மாதிரி, மேல் மேலும் வரி போட்டுக் கொண்டிருந்தால் அச்சமையை எவ்விதம் ஏற்பது” என்று சொல்லும் அதே சந்தர்ப்பத்தில், நம்முடைய சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களை வரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டுத்தான் நிறைவேற்றமுடியும் என்பதை அங்கத்தினர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் கவனத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பண வசதியின்றி, நாம் எக்காரியத்தையும், எத்திட்டத்தையும் நல்ல முறையிலேயே, செவ்வனே, செய்யமுடியாது. ஆதலால், நாம் நமது சர்க்கார் கொண்டுவரும்படியான ஒரு சிறு வரி மாறுதலைக்கூட ஏற்று, அதற்கு நமது ஒத்துழைப்பை கொடுக்கா விடில், நம்முடைய எல்லா வேலைத் திட்டங்களுக்கும் குந்தகம் ஏற்படும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு நாமெல்லோரும் ஒருமுகமாக இதை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சிறிய குறைகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டி, அவற்றை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டியது நம்முடைய கடமை. நமது நாடு விவசாய நாடு. விவசாயிகளாகிய நமக்கு, இந்த பட்ஜெட்டிலே, பலவித கொள்கையங்களை செய்யப்போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு தேவையானவை காலா காலத்தில் அவர்கள் பண்ணைக்கு வேண்டிய விதைகள், கருவிகள், மின் சார வசதி, என்ஜின் பம்ப் செட்டுகள், ஆடு மாடுகள், காட்டிலாகாவிலிருந்து எரு உரங்கள். இத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் இவ்வாண்டு திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். சில சந்தர்ப்பங்களில், விவசாய இலாக்கா, நமக்கு தேவையான உரங்களையும், விதைகளையும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் சப்ளை செய்ய தவறிவிடுகிறது. அதற்கு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உயர்தர விதைகளை வழங்க 360 விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவதாகவும், இவ்வாண்டிலேயே 136 பண்ணைகள் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்கின்றோம் என்றும், இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு செய்வது விவசாய முன்னேற்றத்திற்கான நல்ல ஒரு அறிகுறி என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு உரம் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால், காலா காலத்தில், அதை வாங்கி உபயோகிக்க பண வசதி இல்லை. இந்த நிலையை நிவர்த்திக்க, அவர்களுக்கு

[Sri P. M. Munusami Gounder] [2nd July 1957]

வேண்டிய கடன் வசதிகள், இந்த பட்ஜெட்டில் ஏற்படுத்தியிருப்பது பாராட்டுவதற்கு உரிய விஷயம். தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில், அவர்களுக்கு உரம் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டு வந்தும், அதை பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் சிலர் இருக்கிறார்கள். இந்நிலை மாற, அங்கத்தினர்களாகிய நாம் அவர்களுக்கு, சர்க்காரால் இலவசமாக கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை தெரியப்படுத்தி, அவர்கள் அவர்கள் உபயோகிக்கும்படியான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அச்யாவஸ்யமாகவும், இன்றியமையாததாகவும் இருப்பது நீர்ப்பாசன வசதிகள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் உணவுப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்க பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். இவ்வாறு செய்வதில், எல்லா இடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடைக்கும்படி செய்ய முடிவதில்லை. அதனால் பிற போக்கான இடங்கள் பிறபோக்காகவே இருந்துவிடுகின்றன. இதை நிவர்த்தி செய்ய ஆங்காங்கு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டில், நீர்ப்பாசனத் திற்காகவும், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையானது ரூ. 55 லட்சம்—மிகவும் குறைவு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதை இட்டிப்பாக்கி யிருக்க வேண்டும், ஏனென்றால், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் மூலம்தான், கிராமப் புறங்களில் உள்ள குடிமக்களும், ஏழைகளும் முன்னேற்ற முடியும். என்னுடைய தொகுதியில்—ஹைநர் தாலுகாவில், ஏற்கனவே முள்ளிக்காடு அணை இருக்கிறது. அந்த அணையை செப்பனிட ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் திடீர் என்று நின்று விட்டது. தற்போது அமுலில் இருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஊத்தங்கரை பிரக்காவில் பாம்பாறு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றியும் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா Planning Board கூட்டத்தில் சேலம் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களை, இத் திட்டங்களைப்பற்றி கேட்போது, அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக உத்தேசமில்லை என்று பதில் அளித்தார். இத்தகவல் எங்களுக்கு மிகுந்த வருத்தமும் ஏமாற்றமும் அளித்தது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறோம். அப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் நலனில் அக்கறையில்லாமல் இருக்கும் நிலையையே இது குறிக்கிறது.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு அத்யாவச்யமானது மின்சார வசதி. இவ்வசதியைச் செய்து கொடுப்பதுபற்றி மின்சார இலாகா அமைச்சரவர்களிடம் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். தற்போது 5 குதிரை வேகம் பம்பு செட்டுகள் வைத்து இருப்பவர்கள்—ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ரூ. 50 வீதம் ரூ. 250 டிபாலிட்டு கட்ட வேண்டும். பம்பு செட்டை உபயோகித்தாலும் சரி, உபயோகிக்காவிட்டாலும் சரி, இந்த டிபாலிட்டை கட்டவேண்டும். ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில்தான் பம்பு செட்டுகளை உபயோகிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகையினால், இந்த செட்டுகளை உபயோகிக்கும் காலத்தில் மட்டுமே இத்தொகையை வசூலிக்க வேண்டும். அல்லது இந்த டிபாலிட்டு தொகையை ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ரூ. 50-க்கு பதிலாக, ரூ. 20, 25 வசூலிக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், சர்க்கார் மீது ஜனங்களுக்கு நல்ல எண்ணம் ஏற்படும். இல்லாவிடில், இந்த சாதாரண விஷயம் பெரிய குற்றமாகத் தோன்றும். அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது அங்கத்தினர்களாகிய நமக்கு தொந்திரவு விளைகிறது.

அடுத்தபடியாக காட்டிலாகாவைப்பற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்யமாக சேலம் ஜில்லா, ஹோசூர் தாலுகாவில் மிகவும் . . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. The hon. Member Sri M. P. Subramaniam will now speak.

2nd July 1957]

SRI M. P. SUBRAMANIAM :

10-20
a.m.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் சமர்ப்பித்த வரவு செலவு திட்டம் பொது மக்களாலாவது அல்லது, இந்த சபையில் உள்ளவர்களாலாவது மகிழ்ச்சியுடனே அல்லது உற்சாகத்துடனே வரவேற்கத்தக்கதாய் அமையவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வரவுசெலவு திட்டத்தில் நாட்டிலே சம்பள உயர்வு கோரினதற்கு நிவாரணமும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு உள்ள வழிகளையும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்று இப்போதும் எதிர்பார்த்தோம். கவர்னர் உரைமீது பேசிய போதும் எதிர்பார்த்தோம். அவ்விதமாக நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் இதற்கு ஒரு விதமான பரிசாரமும் காணப்படவில்லை. இது வெறும் ஏமாற்றத்தையே தந்திருக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரே ஒரு அம்சம் என்னவென்றால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கிராம கர்ணத்திற்கு 7 ரூபாயும், கிராம முன்சீபுக்கு 5 ரூபாயும், கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கு 4 ரூபாயும், இவ்விதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை நாட்டிலே எல்லா இடங்களிலும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காவிட்டால் ஸ்டைரக் செய்யப்போகின்றன என்று கூறியிருப்பதும் நாம் அனைவரும் அறிவோம். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதிகமான வேலை பளு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக பல புள்ளி விவரங்களை சேகரிப்பதற்கும் இவை சம்பந்தமான வேலைகளுக்கும் அவர்கள் அதிகப்படியான வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இரவு பகலாக செய்யக்கூடிய சேவை இன்று அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் மீது அவர்கள் திருப்தி தெரிவிப்பதாக தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சம்பளம் அவர்களுக்கு போதாது. குறைந்தது இன்று அரசாங்கத்திலுள்ள கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படியாவது இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய குறைந்தபட்ச கோரிக்கையாவது இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த 7, 5, 4, ரூபாய் சம்பள உயர்வு அவர்களுக்கு திருப்தி அளிக்காது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைத்தவிர மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. வரி கூடுதலாக போடவில்லை என்ற ஒரு காரணத்தை மட்டும் நாம் பெரிதாக சொல்லுவதற்கில்லை. போடப்பட்டிருக்கிற இரண்டு வரிகளும் பொதுமக்களை பாதிக்காது என்பது உண்மைதான். ஆனால் வளர்ந்து வரும் பொதுமக்களுடைய அதிக தேவையை இந்த பட்ஜெட்டில் சரி செய்யவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று கூறப்பட்டிருக்கும் பற்றாக்குறையான 333 லட்சம் ரூபாய் வருட கடைசியில் ஏற்படாது என்று நான் நம்புகிறேன். வேறு இனங்களிலுள்ள வரிகளையெல்லாம் கண்டிப்பாக வசூல் செய்வோமானால் அந்த தொகையை கொண்டும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் தொகையைக்கொண்டும் இந்த பற்றாக்குறை தீர்த்துவிடும். ஆனால் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்கக்கூடிய நிலையில் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த வகையில் பொது ஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான பரிசாரமும் இந்த பட்ஜெட்டில் காணப்படவில்லை. முதலாவதாக உணவு பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் முதல் ஐந்தாண்டு காலத்தில் உணவு பஞ்சம் தீர்ந்து விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவை பின்னால் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கவில்லை என்று உணவுப்பொருள்களின் விலை உயர்வால் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. இந்த விலை உயர்வை தடுப்பதற்கு சென்னை அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு தரிசாககிடக்கும் நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட இதுவரை சரியான விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிலங்கன்பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் கொடுக்கப்படும் தரிசு நிலங்களை ஏழைகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பொழுது அவர்கள் உடனேயே அதில் விவசாயம் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டு

[Sri M. P. Subramaniam]

[2nd July 1957]

இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தவிதமான தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் மழைபெய்து காய்ந்து அதிலுள்ள சத்துக்கள் எல்லாம் போய் இருக்கின்ற நிலங்களாகும். அதில் உடனேயே பயிர்செய்ய வேண்டுமென்றால் நல்ல உரம் போடவேண்டும். இந்த நிலங்களை இயந்திர கலப்பைகள் கொண்டு உழவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஏழைகளிடத்தில் வழியில்லை. ஆதலால் இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது Central tractor organization என்றிருப்பதை கலைக்கப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். யு.பி. (மத்திய பிரதேசம்) போன்ற இடங்களில் இவைகளை உபயோகப்படுத்தி பயன் பெற்று வருகிறார்கள். அதுமாதிரி அந்த இடங்களிலிருந்து நாம் நாட்டுக்கு கொண்டு வந்து இரண்டரயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் என்றிருப்பதை யெல்லாம் இந்த இயந்திர கருவிகளை கொண்டு வந்து பண்படுத்தவேண்டும். இதைப் பற்றி இந்த சபையில் பன்முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறைவாகவுள்ள அடாவது 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் என்றிருக்கிற நிலங்களை பண்படுத்துவதற்கு அந்தந்த இடங்களில் கிணறு வெட்டி கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் உணவு உற்பத்தி கூடுதலாகும். இதில் அரசாங்கம் உடனேயே கவனம் செலுத்தவேண்டும். இது தவிர இன்றைக்கு உணவுப் பெருள்களின் விலை அடிக்கடி ஏறியும் இறங்கியும் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 25 சதவிகிதம் விலை உயர்ந்துவிட்டதை நாம் காண்கிறோம். இன்றைக்கு உணவு தானியங்களை பெருக்கும் விவசாயிக்கு அதிக வருவாய் இல்லை. ஆனால் சில சமயங்களில் விலை அதிகமாக கிடைக்கிறது. இதை ஒரு நிரந்தர வருவாய் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே உணவு தானியங்களின் விலையை ஒரு நிரந்தரமான அடிப்படையில் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினிடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களது பேச்சியிலிருந்து தெரியவில்லை. இப்படி உணவு தானியங்களின் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற நேரத்தில் மற்ற குடியானவர்கள் வாங்கும் பொருள்களான மற்ற சாமான்களின் விலையையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்து உணவுப்பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தி அதிகமாகவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அரசாங்கம் இதுவரையில் உணவு உற்பத்திக்கு அவசியமாக வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவில்லை. பெரிய நீர்தேக்கங்களை கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும் ஆங்காங்கு சிறிய ஏரிகள், குளங்கள் இவைகளை ஏற்படுத்தி கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய எவ்வளவோ விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு மகாநாடு கூட்டி அதில் கலெக்டரின் முன்னிலையில் இம்மாதிரியான விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன. அவை சரியானபடி பரிசீலிக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. ஏனென்றால் இதற்கெல்லாம் அதிக ரூபாய் செலவிடப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி அதை எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை என்று தெரிகிறது. பெரிய திட்டங்களுக்கு 2,000, 3,000 ரூபாய் என்று செலவிடப்படுவதை நீக்கிவிட்டு இம்மாதிரி 200, 300 ரூபாய் செலவில் சிறிய அளவிலாவது நீர்தேக்கங்கள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதுதான் பொருந்தும். ஆகவே பெரிய நீர்தேக்கங்கள் உடனடியாக கட்டிக்கொடுக்கப் பாவிட்டாலும் சிறிய நீர்தேக்கங்களாவது ஆங்காங்கே ஏற்படுத்துவதற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது சென்ற ஆண்டைவிடவும் கூடுதலாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும். அப்போது தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்க முடியும் என்று அரசாங்கத்திற்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொழில்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அதிக பணம் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக நாட்டிலுள்ள மக்கள் தியாகம் செய்வதற்கு தயாராக வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் செல்வம் இந்த திட்டங்களின் மூலம் அதிகமாகுமா என்று பார்த்தால் அதற்கான அறிகுறி ஒன்றும் கிடையாது. இன்னும் ஐந்து ஆண்டு

2nd July 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

காலத்திற்குள் 10 லட்சம் பேர்களுக்கு சென்னை மாகாணத்தை பொறுத்த மட்டில் வேலை கொடுக்கமுடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவேண்டும். இதுதவிர படித்தவர்களின் வேலையில்லா திண்டாட்டம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏதாவது வழிகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒன்றும் கிடையாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆங்காங்கே ஏதோ அரசாங்கம் ஒரு தீர்ப்பெட்டி தொழிற்சாலை, ஒரு செருப்பு தைக்கும் தொழிற்சாலை என்று மாதிரம் ஏற்படுத்திகொண்டிருந்தால் எப்படி இந்த 20 லட்சம் பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கமுடியும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்கிறேன். இன்னும் 2, 3, ஆண்டுகளுக்கு இங்குள்ள மக்கள் சரியான படி வாழ வழி வகை செய்யும் திட்டங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று துருவித் துருவி பார்த்தாலும்கூட நமது அரசாங்கத்தினிடத்தில் அதற்கென்று திட்டம் கிடையாது. ஆகவே ஒரு சில தொழிற்சாலைகளையாவது உடனடியாக நிறுவுவதற்கு, அல்லது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் அரசாங்கமும் சேர்ந்தோ நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சேலத்திலே கிடைக்கும் பாக்கைஸ், மாக்னைட் இவைகளை உபயோகித்து ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று எவ்வளவு நாட்களாக கேட்கப்பட்டுவருகிறது. தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் நெய்வேலியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இப்போது 8 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கூடுதலாக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டியது மிக அவசியம். ஆனால் அந்த வகையில் இதில் எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

(The bell rang and the hon. Member concluded his speech.)

SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நமது கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அடங்கியுள்ள பல நல்ல அம்சங்களுக்காக அதை நான் வரவேற்கிறேன். முதலாவதாக, பல முக்கியமான, அவசியமான செலவினங்கள் பல அதிகரித்திருந்தாலும் மற்ற இனங்களிலே அவற்றை ஈடுகட்டி இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்த போதிருந்த பற்றாக்குறையை அதிகமாக்காமல் அதே அளவிற்கு சமர்ப்பித்ததற்காக நான் அவர்களை பாராட்டுகின்றேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, நமது ராஜ்யத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும், தொழில்கள் வளரவும், நமது ராஜ்யம் முன்னேறுவதற்காக பல திட்டங்கள் இருப்பதற்காக நான் நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேரிகனில் வாழும் மக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கும் பல விதமான வசதிகள் செய்வதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் உயர்வு கொடுத்திருப்பதில் நான் சந்தோஷம் அடைவதோடு நான் ஒரு யோசனையும் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கீழ்தர பணியாட்கள் என்று சொல்லப்படும், வெட்டித் தலையாரிகளுக்கு 4 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, வரவேற்கத் தக்கது. இருந்தாலும் அவர்கள் செய்கின்ற வேலையில் அவர்களுக்கு வேறு வரும்படி கிடையாது. மற்றவர்களுக்கு பலவிதமான விதத்தில் வரும்படி வருகின்றன. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், நமது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் செலவு நிலையை உத்தேசித்து அப்போதைக்கப்போது இன்னும் பிற்காலத்தில் கூடுதல் கொடுக்க முடியுமானால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள், மற்றவர்களைப் போல் “ஸ்டைபென்ட்” செய்வோம் என்று பயமுறுத்தவோ மிரட்டவோ செய்வதில்லை. அவர்களின் நிலையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு, அரசாங்கத்தின் பண நிலைமைக்குத் தக்கவாறு எப்பொழுது முடியுமோ அப்பொழுது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

10-30
a.m.

[Sri N. S. Ramalingam]

[2nd July 1957]

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்காக சுமார் 134 லட்சத்திலிருந்து 194 லட்சமாக, அதாவது 50 சதவிகிதத்திற்கு கொஞ்சம் குறைவாக அதிகம் சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. வழக்கமாக காட்டப்படும் சலுகை களைவிட இப்பொழுது கூடுதல் சலுகைகள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். முக்கியமாக இந்த ஹரிஜன சேரிகளில் மின்சார விளக்குகள் போட திட்டமிடப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், ஹரிஜன நண்பர்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் செய்யும் நன்னமகளை அவர்கள் உணரவில்லை. ஏனென்றால் அவர் ணீண்டியே சிலர் ஊடுருவி விட்டார்கள். அப்படி ஊடுருவி ஜாதியின் கட்டுப்பாடால் அவர்கள் உண்மையை உணர முடியாமல் ஆக்கி எதிர்க்கட்சி கூட்டத்திற்குக் கூட வராமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஜாதியின் கட்டுப்பாட்டால் அவர்கள் வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்தில் ஜாதி எவ்வளவு தூரம் எவ்வாறு வேலை செய்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஜாதி வித்தியாசம், ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்று நமது இந்திய பிரதமரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு நாம் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு நமது மத்திய அரசாங்கம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. “ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்” படிபத்திரம் பதிவு செய்யும்போது ஒருவரும் ஜாதி மதம் என்பதைக் குறிப்பிடக்கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கிறது. அதைப் பின்பற்றி நமது அரசாங்கமும் நமது அரசாங்க தல்வாவேஜுகளிலும், அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடங்களிலும் பொது இடங்களிலும் ஜாதியைக் குறிக்கும் எந்தவிதமான அடையாளங்களோ அல்லது சொற்களோ இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்கள் இப்பொழுதிருக்கிற சட்டங்களைத் திருத்தவோ அது முனிஸிபல் சட்டமாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது பப்ளிக் ஹெல்த் சட்டமாயிருந்தாலும் சரி அவைகளை மாற்றவோ அல்லது வேறு புதிய சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, இந்த வருஷத்தில் 23 தேசிய விலத்தரிப்புத் திட்டங்கள் கொண்டு வர திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் குறிப்பாக எனது தொகுதியாகிய நாகபட்டினம் தொகுதியில் பெரும் பகுதிகள் பிற்போக்காயிருக்கிறது. அங்கு இந்த தேசிய விலத்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அந்தத் தொகுதி கடலோரத்தில் இருப்பதினால் அவர்கள் குடிதண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமலும், போக்குவரத்து வசதி இல்லாமலும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இதுவரையில் அபிவிருத்தி அடையாததால் அபிவிருத்தி அடையாத அந்தப் பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதை அபிவிருத்தி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை விட்டுவிட்டு வேறு விதமான காரணங்களால் மற்ற பகுதிகளுக்குக் கொண்டு போகாமல் அபிவிருத்தி அடையாத பகுதிகளில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் இன்னும் உற்பத்திக்கு வேண்டிய இடம் இருக்கிறது. சுமார், 3,000, 4,000, ஏக்கர் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. தண்ணீர் இல்லாமல் இல்லை. வீணாகு கடலில் போகும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்து. அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் (லிப்ட் இரிகேஷன்) செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சரவர்களையும் மராமத்து அமைச்சரவர்களையும் அங்கு வந்து நேரில் பார்த்து அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் 3,000, 4,000 ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யமுடியும். மகசூல் பெருகுவதோடு கூட அங்குள்ளவர்களுக்கு பிழைக்கவும் ஒரு வழி ஏற்படும். நமது உணவுப் பொருள்களையும் அதிகமாக்க முடியும். நமக்கு அந்நிய செலவாணி கிடைக்கச் செய்யும் முந்திரியை அங்கு போடலாம். ஆகவே, அங்கு முந்திரி செடி வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை முந்திரி மற்ற முந்திரிகளைவிட தரத்தில் உயர்ந்தது என்று நிபுணர்கள் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

2nd July 1957]

[Sri N. S. Ramalingam]

ஆகவே அங்கு முந்திரி வளர்ப்பதை அதிகரித்து அதோடு அதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. கோளத்திற்கு அடுத்தாற்போல் அதிகமாக தென்னை அங்குதான் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. பட்டுக்கோட்டை, முத்துப் பேட்டை போன்ற இடங்களில் இதன் சாகுபடி அதிகம். தென்னை சாகுபடியாக நாம் அதிகப்படுத்தினால் நமக்கு வேண்டிய கயிறு உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையும் நிறுவ வேண்டும். நாகபட்டினம், வேதாரண்யம் போன்ற இடங்களில் உப்பளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு கிடைக்கும் உப்பிலிருந்து “டேபிள் சால்ட்” செய்ய ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாகபட்டினத்தில் “ஸ்மீல் ட்ரங்க்” என்ற பெயர் பெற்ற தொழில் இருந்தது. அது இன்று அழிந்து வருகிறது. அதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து அதை மறுபடியும் புதுப் பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக வேதாரண்யம் போன்ற இடங்களில் புகையிலை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. புகையிலையின் விலை குறைவாய் இருப்பதினால் அங்கு அவர்கள் அதை சாகுபடி செய்வதில்லை. குண்டூர் புகையிலை அமெரிக்காவிற்கு செல்லும்போது நம் நாட்டில் வேதாரண்யத்தில் கிடைக்கும் புகையிலையையும் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி நமது அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியைப் பெருக்கலாமே. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கல்லூரிகள் இல்லை என்று முதலில் சொன்னோம். இப்பொழுது அங்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் வந்துவிட்டது. அங்கு ஒரு தொழிற் கல்லூரியையும், மருத்துவக் கல்லூரியையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் இருந்தபோது தஞ்சையிலோ, காரைக்குடியிலோ ஒரு மெடிக் கல் காலேஜ் வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். பின்னர் திருச்சிராப்பள்ளியில் வந்து சேர்ந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அம்மூன்று இடங்களும் போய் கோயம்புத்தூருக்குப் போவதாகச் கேள்விப்படுகிறோம். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதற்காக தஞ்சையைப் புறக்கணிக்க வேண்டாம். தஞ்சையிலும் ஒன்று வைத்துக் கொடுங்கள். அங்கு ஒரு பெரிய மருத்துவக் கல்லூரி வைக்காவிட்டாலும் (Integrated Medicine College) இண்டி கிரேட்டெட் காலேஜாவது வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அதிக சிலவுமாகாது. நாகபட்டினத்திற்கு குடி தண்ணீர் பைப்புகள் மூலம் 13 மைலுக்கப்பாலிலிருந்து வருகின்றன. அந்த பைப்புகள் 20 வருடத்தில் மாற்றியிருக்க வேண்டுமாயினும் அவைகள் போர்டு 40 வருடங்கள் ஆகியும் மாற்றப்படவில்லை. அவைகளை மாற்ற முனிசிபாலிட்டிக்கு பண உதவி செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI N. S. RAMALINGAM; I have two more minutes, Sir.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் துறைமுகங்கள் பல உள்ளன. அவைகளில் நாகபட்டினம் துறைமுகம் சீரழிந்திருக்கிறது. சென்னை துறைமுகம் மிகவும் “கன்ஜெஸ்டெட்” ஆக இருக்கிறது. ஆகவே நாகபட்டினம் போன்ற துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்து அவைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். கோடியக் கரையில் ஒரு துறைமுகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக மாவட்டப் பிரிவினையை எடுத்துக்கொண்டால் புதுக்கோட்டையை தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டம் வேண்டுமென்று அங்குள்ள எனது நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது நியாயம்தான். அதோடு சிதம்பரம் தாலுக்கா தஞ்சை ஜில்லாவை அடுத்து இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் விரும்பினால் அதை தஞ்சையோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தமிழ் நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையாக வடவேங்கடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது நமக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க

[Sri N. S. Ramalingam]

[2nd July 1957]

வேண்டும். அடுத்தபடியாக, நேற்றைய செய்தித் தாளில் ஒரு செய்தி வந்தது. இன்றைய தினம் செய்தித் தாளிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் நமது மருத்துவக் கல்லூரியிலே மலையாள நண்பர்களை சேர்த்துக் கொள்வதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சமார் 26 மாணவர்கள் இந்த வருஷம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு நமது தமிழ் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் நமது சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதை எடுத்துக்கூறி இந்த 26 இடத்தை நமது தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாக பேசப்பட்டது. அரசாங்கக் கொரடா அவர்கள் வேலை செய்யாத திண்டாட்டம் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எத்தனையோ ஆஸ்பத்திரிகளிலும், பன்விக்கூடங்களிலும் கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் மேற்பார்வைக்கு வேலைக்கு ஆள் இல்லாமல் இருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் கிராமத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் முன்பு செய்த வேலையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட செய்யவில்லை. ஹிந்துப் பத்திரிகையில் தலையங்கம் கூறியிருப்பதுபோல் 1938-39-ல் வசூல் செய்த நிலவரியில் 15 சத விசதம் குறைத்து தான் இப்பொழுது வசூல் செய்யப் பட்டாலும், அதற்காக செலவழிக்கப்படும் பணம் நான்கில் ஒரு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து எல்லோரும் வேலை செய்யக்கூடிய அளவு வேலை செய்யவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. இந்த பட்ஜெட் உரையை நான் வரவேற்கின்றேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சைமுடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே நான் சென்ற வருஷத்தில் அடைந்த ஏமாற்றத்தைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களை கண்டிக்க விரும்புகிறேன். மெடிகல் காலேஜில் ஒரு இடத்துக்காக என்னை பொது மக்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பி காரில் வைத்து அழைத்து வந்தார்கள். நான் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர் என்ற முறையிலும், ஜில்லா காங்கிரஸ் காரிய தரிசி என்ற முறையிலும் எனக்கு அமைச்சர்களை பேட்டி காண செல்வாக்கு இருக்கும் என்றும் நினைத்து அழைத்து வந்தார்கள். நான் இது விஷயமாக முதல் அமைச்சரை பேட்டி கண்டேன். அவரும் எப்பொழுதும் போல் “பார்க்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். என்கூட வந்தவர்களையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களை பேட்டி காணுவதற்காக அவர் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினேன். அப்பொழுதும் “பார்க்கலாம்” என்று சொன்னார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : இதைப்பற்றி பொது விவாதத்தின்போது பேசாமல் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுவது நல்லது.

10-40 a.m. SRI C. MUTHIAH PILLAI : பின்னாலேயே பொதுப்படையாக மருத்துவ கல்லூரியைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். பிறகு நிதி அமைச்சர் வீட்டுக்குச் சென்றேன். அவர்கள் பையன் என்ன மார்க்கு வாங்கியிருக்கிறான் என்று கேட்டபொழுது 71 சதவிகிதம் வாங்கியிருப்பதாகச் சொன்னேன். அப்படியென்றால் தானாகவே இடம் கிடைத்துவிடும் என்று சாமர்த்தியமாக சொல்லி அனுப்பிவிட்டார். விவசாய அமைச்சர் அவர்களை பார்க்கப்போன பொழுது ஸ்டீட்டிவ்ஸ்ஸாந்து போயிருப்பதாகத் தெரிய வந்தது. பாக்கி அமைச்சர்களை பார்த்து ஒன்றும் நடக்காது என்று கருதி ஊருக்குப் போய் விட்டேன். பிற்பாடு பார்த்தால் மருத்துவக் கல்லூரியில் அந்த மாணவனுக்கு இடம் கிடைக்கவேயில்லை. பிறகு முதன் மந்திரி அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்து பார்த்தால் 100 ஏமாற்றக் கடிதங்கள் வந்திருந்தன. அதே போல் ஏமாற்றத்தில் நானும் ஒருவன் என்று நினைத்துக்கொண்டேன். இம்மாதிரியாக தொழில் கல்லூரிகளில் சோமுடியும் என்று நினைத்து ஏமாறக்கூடிய நிலை நீடிக்கவிடக்கூடாது. போதிய அளவு கல்லூரிகள் இல்லாததால் இம்மாதிரி மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற தொழில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் எல்லோருக்கும் இடம் கிடைக்கும்படி

2nd July 1957] [Sri C. Muthiah Pillai]

அதிக தொழில் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டுகளம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையை முழுமனதுடன் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகையை நான் வரவேற்கிறேன். முன்னாள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற முறையிலும், பல கிராம ஊழியர் சங்கங்களில் அங்கம் வகிப்பவன் என்ற முறையிலும் அவர்கள் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக சம்பள உயர்வு கொடுத்ததற்காக மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். உதாரணமாக கர்ணம் 5 ரூபாய் உயர்வு கேட்டார். அவருடைய சம்பளம் ரூ. 25-லிருந்து ரூ. 32 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்டாம்பு ஒட்டிகையெழுத்துப் போடும் சம்பளமாவது வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு 25 ரூ. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுத்ததோடு நில்லாமல் கிராமங்களை அவசியமாக சீரமைக்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் வரும் ரெவின்யூ வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. ஒரு கிராமத்திலே 7 உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எவ்வளவு ஏக்கரே இருக்கிறது, எவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் தேவை என்று கூடிய சீக்கிரம் கணக்கெடுத்து சிக்கனத்தை கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் இல்லை. புது வரிகள் அவசியம் தேவை. ஆனால் அந்த வரிகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்துக்கள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அதிகமாக வரி போடவேண்டும். ஜனநாயக ரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவர்களுக்கு அதிகமாக வரி போடுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப் படவேண்டும். அரசாங்கம் இந்த முறையில் அதிக வரி போடவேண்டுமென்று பொறுப்புள்ள முறையில் சொல்லுகிறேன். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புது வரிகள் போட்டு வசூலிக்கின்றார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அரசாங்கத்தை அணுகி ருசியுடன் வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கலாம். இம்மாதிரி வரி போடுவதால் மக்களுக்கு எவ்வித கஷ்டமும் ஏற்படாது.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நல திட்டம் இவைகள் ஆரம்பிக்கப்படும்பொழுது பல பிரச்சனைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதியில் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்னவா என்று கவனிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்படாவிட்டால் செய்த வேலைகள் அந்த இடத்திலே பராமரிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, ஒரு பகுதியில் பம்பு போட்டாலோ அல்லது ரேடியோ வைத்தாலோ, அந்த கிராமத்திலே பஞ்சாயத்து இல்லாவிட்டால் அவைகள் யார் பராமரிப்பில் இருக்கவேண்டுமென்பது புரியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அக்டோபர் 2-ம் தேதி 23 புதிய பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தும்பொழுது எல்லா விஷயங்களையும் ஆராய்ந்து தகுந்த இடங்களில் பிளாக்குகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பட்ஜெட் உரையிலே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. சென்ற வருஷங்களில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழுக்காடுகளைக் களைந்து நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் அமைந்தால்தான் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் உண்டாகும். அரசாங்கமும் நல்ல முறையில் நடைபெற வேறுவாக இருக்கும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில சிறிய உத்தியோகங்களுக்கு ஆள் இல்லாமல் காலியாகவே இருக்கின்றன. காரணம் **Trained personnel** இல்லை. இந்த ஆண்டு திட்டத்திலே எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள், என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில் ஒன்றும் சொல்லப்படாவிட்டாலும், இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[Sri C. Muthiah Pillai]

[2nd July 1957]

10-50
a.m.

மேலும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் பகுதிகளில், சில பிளாக்குகளில் 40 கிராமங்கள் உள்ளன. இன்னும் சிலவற்றில் 120 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 40 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்கின் ஜனத்தொகை 80,000. ஆனால், 120 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்கின் ஜனத்தொகை 2 லட்சம். 40 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்குக்கு ரூபாய் ஏழு லட்சம் செலவிடப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் 120 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்குக்கும் அதே ஏழு லட்சம்தான். இதனால் எப்படிப் பயனடைய முடியும். சமுதாய நலத்திட்டத்தை துவக்கும்போது பெரிதாக இருக்கக்கூடிய பிளாக்குகளை பைபர்கேட் (bifurcate) செய்து பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அப்போதுதான் 40 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்குக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் 120 கிராமங்கள் உள்ள பிளாக்குக்கும் கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையிலே இப்போது இருக்கும் எச். ஆர். ஈ. ஆக்டைத் திருத்த ஒரு பில் வரும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். மற்றும் சில சீர்திருத்தச் சட்டங்களும் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த எச். ஆர். ஈ. ஆக்டைப்பற்றி ஏதோ கோர்ட்டிலே சொன்னதாகவும் அதனால்தான் இந்தத் திருத்தமென்றும் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அதிக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. தர்மஸ்தாபனங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகம். அங்கு இருக்கக்கூடிய அட்டுழியங்களைப்பற்றி எல்லாருக்கும் தெரியும். இந்தச் சட்டத்தில் முக்கிய குறைபாடுகள் என்னவென்றால் அந்த மாதிரித் ஸ்தாபனத்திலுள்ள பணத்தை தர்மத்திற்குச் செலவழித்தது போக, பாக்கியுள்ள பணத்தை மக்களுக்கான பல நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ என். எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் ஊரிலே காலேஜ் ஏற்படுத்த ரூபாய் 80 லட்சம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். தஞ்சையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், யார் கொடுப்பதாக இருக்கிறார்கள். கொடுத்தால் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மஸ்தாபன சட்டத்தைத் திருத்தி, அந்த அதிகப் பணத்தைக்கொண்டு எத்தனையோ காலேஜ்கள் கட்டலாம். சோஷலிஸ, அதாவது ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சமுதாயம் அமைக்க வேண்டுமானால், அந்த அதிகமான பணத்தை தர்மகாரியமாக நடந்தது போக பாக்கியை மக்களுக்குப் பயன்படும் நல்ல காரியங்களை நடத்த உபயோகிக்கப்பட்டால் சோஷலிஸ பாணியில் நடத்தியதாகும்.

DEPUTY SPEAKER : இன்னும் இரண்டு நிமிஷந்தான் பாக்கி இருக்கிறது.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : சென்னை ராஜ்யத்தில் திருவாலூருக்கு அருகே தரங்கம்பாடி என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. ஊட்டி, கோடை கானல் போன்ற இடங்கள் போல இருக்கும். இதுமூன்று பிரதான சிறப்பு, அதன் காற்று, டாக்டர்களைல்லாம் இந்த இடம் எல்லா வியாதிக்கும் குணமாவதற்கு ஏற்ற இடம் என்கிறார்கள். நமது அமைச்சர்களும் வந்து தங்கினார்கள். இங்கு எல்லோரும் வந்து தங்குகிறார்கள். இதைச் சீரமைப்புப்படுத்தினால் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்னோம். அதற்கு ஜியாலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டுக்கு எழுதுகிறோம், இது அவர்கள்தான் பராமரிக்க வேண்டிய இடம் என்று சொன்னார்கள், இப்போது வெளியிலிருந்து வருபவர்கள் கலைக்காகக் கூடும் இடமாகத்தான் இருக்கிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி இந்த இடத்தை ஒழுங்கான முறையில் சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நமது மந்திரிகள் ஊட்டிக்கும் கோடைக்கானலுக்கும் போவதுபோல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்து தங்கினால் அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

2nd July 1957]

SRI V. SUBBIAH : உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1957-58-ம் வருஷ பட்ஜெட்டைப் படித்துப்பார்த்ததில், பெரும்பகுதி அரசாங்க வருமானத்தில் நிர்வாக இனங்களிலே செலவழிக்கப்படுகிறதென்று தெரிகிறது. ஓரளவு பரந்த நோக்கத்தோடு பார்த்தால், சில இனங்களில் ஜாஸ்தியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும், இந்த முறையில் செபல் படுகின்ற நிலைமைப்பற்றி சிறிது யோசிக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு ரூபாய் 225 லட்சம் கடனுக்காக ஒதுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்தப் பணத்தில் எவ்வளவு அவர்களிடம் போய்ச் சேரும் என்ற நிலையை நினைத்துப் பார்க்க முடிய வில்லை. அந்த அளவிலே, கடன் கொடுக்கும் முறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கிறோம். கிராமங்களிலே இப்போது விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள நிலங்கள் ஜமீன், இனம்தாரி இதைச் சேர்ந்தவை. சர்வே, செட்டில்மெண்டு செய்யப்படாமல் இருப்பதால் கடன் கொடுக்க பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தாலுகா ஸர்வேயர், ஜில்லா ஸர்வேயர் இவர்களைப் பார்த்து வில்லங்கங்கள் இல்லை என்று தீர்ந்த பிறகு, அதற்குப் பின் கர்னம், தாசில்தார் இவர்களை எதிர்பார்த்து வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. எத்தனை சத வீதம் இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் போகின்றது என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த முறையில் கடன் கொடுக்காமல் “லாபஸ்” ஆகி பல கோடி ரூபாய்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. பட்ஜெட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான நல்ல திட்டங்கள் பல விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். இப்போது விவசாயிகளுக்கு விவசாய விளை பொருள்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு திட்டம் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. விளைபொருள்களுக்கு குறைந்த பட்ச விலையை நிர்ணயிக்க ஒரு போர்டு நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

கால்நடைகள் சம்பந்தமான திட்டங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. சர்வே ஏற்படுத்துவது மிக மிக அவசியம். அது மட்டுமல்ல. விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கின்றது. இன்றைக்கு நகரத்திலே தீயணைக்கும் படை இருக்கிறது. கிராமங்களில் கிடையாது. சில பிர்கா, தாலுக் காக்களில் கூட இல்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷன் நகரத்திலேதான் அமைக்கப் படுகிறது. விவசாயத் தொழில் செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த பசு விலை நிர்ணயம் செய்ய மத்திய சர்க்காரோ, அல்லது மாகாண சர்க்காரோ உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பலவிதமான கடன்கள் அளிப்பதற்குக்கூட திட்டங்கள் இல்லை. அதனால் அவர்கள் உயர முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இந்தத் திட்டத்திலே ஒன்றாக இல்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லா, சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி இவைகளுக்குப் பெரிய திட்டம் இல்லை. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து பெரிய நதிகள் உற்பத்தியாகி கடலிலே விழுகிறது. இந்த மாநில அமைச்சராக இருந்த காலம் சென்ற சிவஞானம் பிள்ளை அவர்கள் காலத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம் இன்றளவு செயல்படாத முறையிலே, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் நதிகளின் நீரைக் கிழக்கே திருப்ப, மற்ற மாகாணங்களோடு உடன் பாடு ஏற்படவேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. இது எப்போது செய்யப்படும் என்று திட்டவாட்டமாக ஒன்றும் சொல்லாத நிலையிலே இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல கிராமங்களில் மராமத்து இலாகா சரியாக வேலை செய்வது இல்லை. கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ரோடுகளில் மனிதன் கூட நடந்து போக முடியாமல் இருக்கிறது. ரோடுகளுக்கு மராமத்து இலாகா சரியான படி ‘மெட்டல்’கள் போடுவது இல்லை. இது எதனால் ஏற்படுகிறது என்றால் ரோடுகளைப் போடுவதற்கு கண்ட்ராக்டர்க்கு விரும் கண்ட்ராக்டர்களிடம் தான் குறைப்பாடு இருக்கிறது. அவர்கள் அதிகப்படியாக லஞ்சம் கொடுத்து வருவதால் அவர்கள் சரியாக ரோடுகளைப் போடாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அதனால் ரோடுகளைப் போடும் வேலையை கண்ட்ராக்டர்களுக்குக் கொடுக்காமல்

11
a.m.

[Sri V. Subbiah]

[2nd July 1957]

அந்த முறையையே எடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களால் தான் லஞ்சம் அதிகரிக்கிறது. எந்த டிபார்ட்மெண்டில் அதிகப்படியாக லஞ்சம் இருக்கிறது என்றால் இப்படிப்பட்ட கண்டராக்டர்கள் இருக்கக்கூடிய மராமத்து, ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் தான் அப்படி இருக்கிறது. அவர்களால் தான் அரசாங்கத்தின் கோடி கணக்கான ரூபாய் கிராமங்களுக்கு செலவு செய்யப்படாமல் விரயமாகிறது. இன்றைக்கு மலையாளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இங்கு இருப்பது போன்ற கண்டராக்ட் வேலை கிடையாது. ரோடுகள் போடுவதை அங்கு கண்டராக்டர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய கண்காணிப்பில் அது அங்கே நடந்து வருவதால் அங்குள்ள ரோடுகள் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கின்றன. இப்படி நான் சொல்வதை அதாவது ஒரு வருஷமாவது ரோடுகள் போடும் வேலையை கண்டராக்டர்களுக்கு விடாமல் அரசாங்கமே எடுத்து தங்களுடைய மேல் பார்வையில் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பரிட்சை பார்த்து அதன் பிறகு எது நன்மையாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டு அதன்படி செய்து கொள்ளலாம். இதன் மூலம் லஞ்சம் கொடுக்கும் முறையும் கொஞ்சம் குறையும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி யோசனைசெய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு பெரிய பிரச்சனை நாட்டில் இருந்து வருகிறது. அதாவது அரசியல் தியாகிகளின் பிரச்சனை. நாட்டின் விடுதலைக்காக அநேகம் பாடுபட்ட தியாகிகள் இப்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி இப்பொழுதுள்ள அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூட சிந்திக்காமல் இருக்கிறது. அவர்கள் நாட்டிற்காக பாடுபட்டு நசித்துப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று இந்த பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம் கூட பணம் ஒதுக்க வில்லை. ஆனால் பின்னாடி பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லவில்லை. அவர்களைப்பற்றி சென்ற கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு ரூபகம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது கூட தெரியவில்லை. ஆனால் பட்ஜெட்டில் புதிய திட்டங்கள், நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள் அநேகம் இல்லை. நெருப்பு இன்ஷூரன்ஸ், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் போன்ற திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெறவில்லை. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை கிராமவாசிகளுக்கு அமைத்துக் கொடுத்திருந்தால் கிராமத்தார்கள் எவ்வளவோ சுபிட்சமாக வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வார்கள் என்பதை எதிர்பார்க்கமுடியாது.

பட்ஜெட் அறிக்கையில் சில இடங்களை பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலும் சங்கரன் கோவில், நாங்குநேரி பகுதிகள் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அங்கு மகசூல் கிடைக்கவில்லை. எக்கருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று பகுதி வரக்கூடிய இடங்களில் சரியாகவே மகசூல் கிடைக்கவில்லை. அதனால் கிராமங்களிலுள்ள பொருளாதார நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அப்படி அவர்களுடைய நிலைமை இருக்கும்போது மின்சார இலாகா என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தண்ணீர் இல்லை கிணறுகள் தோண்ட வேண்டும் என்று மின்சாரம் கேட்டால் அதற்கு குறைந்த பட்ச கட்டணம் அதாவது 200, 300 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமத்தார்களுக்கு அப்படி கட்டுவதற்கு பணம் இல்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு என்று 2 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய் கடனுக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்து என்ன பிரயோசனம். ஒதுக்கி வைத்து விட்டால் மட்டும் அவர்களுக்கு திருப்தி அளித்து விடாது. அவர்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

2nd July 1957]

[Sri V. Subbiah]

கடைசியாக விலைவாசிகளைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. தற்போது கிராமங்களில் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தாமல் இருப்பதால் விவசாயிகள் தங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட மகசூல் கிடைக்கும் என்ற தைரியம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்தால்தான் அவனுக்கு தைரியம் ஏற்பட்டு நல்லபடி விவசாயம் செய்ய முடியும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கும்போது விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதி ஒருவரும் அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதி ஒருவரும் வியாபாரிகளுடைய பிரதிநிதி ஒருவரும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து வீளைபொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவதுடன் பண பொருள், மினகாய், வெங்காயம், சிலோன் ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் இவை உற்பத்தி செய்யும்போது உள்ள மார்க்கெட் நிலவரம் விவசாயி விறற் உடன் திடீரென்று கூடுதலாவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்படி நிர்ணயம் செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி நிர்ணயம் செய்தால் தான் கண்டிப்பாக இன்றைக்கு தனக்கு எவ்வளவு மகசூல் கிடைக்கும் என்ற தைரியம் அவனுக்கு ஏற்படும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்த பட்ஜெட்டில் சிக்கனத்தைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நல திட்டங்கள், அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு கிராமங்களுக்கு செளகரியங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது சில பிளாக்குள் சரிவர வேலை செய்யவே இல்லை. ஆகவே அதையும் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு ஒரு யோசனையையும் நான் சொல்கிறேன். புது ஆபிசர்களை அங்கு நியமிக்காமல் பழைய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அங்கு நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-05
a.m.

SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் நிதி அமைச்சருக்கு நான் ஒரு உபசாரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக முழுவதும் இல்லை. ஆனால் அதை முழுவதும் ஈடு செய்தியவில்லை, சரிக் கட்டவேண்டும் என்கிற முறையில் ஓரளவு முயற்சி செய்து கூடுமான வரையில் நமது சூழ்நிலைக்கு தக்கபடி ஒரு நல்ல பட்ஜெட்டை தயாரித்ததற்கு நாம் அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டத்தினுடைய குறிக்கோளில் கட்சிகளுக்கிடையே அபிப்பிராய பேதம் இல்லை என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதனால் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் அதன் குறிக்கோளில் எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லாமல் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற நாம் சோஷலிஸ முறையில் முன்னேற முன் வர வேண்டும். எந்த எந்த வரிகளை எந்த எந்த மாதிரி மாற்றி அமைக்கலாம், எந்த எந்த முறையில் புது வரிகளைப் போடலாம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அப்படி புது வரிகளைப் போடுவதற்கு நாம் பயப்பட வேண்டாம். புது வரிகளைப் பற்றி கிராமங்களுக்குச் சென்று எடுத்துச் சொன்னால் அவர்கள் கொடுக்க தயாராக இருப்பார்கள். எந்த அளவில் அது கிடைக்குமோ அந்த அளவில் அதை நாம் கேட்கலாம். அந்த முறையில் கேட்டு நாம் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றலாம். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இரண்டாவது வருஷத்திற்கு நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பணத்திலிருந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைக்கக் கூடிய பணத்தை

[Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [2nd July 1957]

வைத்துக் கொண்டும் புது வரிகள் போட்டு எவ்வளவு தூரம் அவைகளை வசூலித்து செலவிடலாம் என்பதையும் கணக்கிட்டு இதை நிறைவேற்றலாம். எவ்வளவு பணம் நாம் திரட்டலாமோ அதைத் திரட்டுவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி பணத்தை வசூலித்து எல்லா கட்சிகளும் ஒன்றாக சேர்ந்து திட்ட மிட்டதை நிறைவேற்றுவதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவில் நம்முடைய வரவு செலவு திட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக எல்லா கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக இந்தத் தடவை நாம் பெரிய கடனை எழுப்பப் போவதில்லை. போன தடவை நாம் கடன் எழுப்பியபோது அதிகப்படியாக ரொக்கம் வசூலாகா விட்டாலும் பாங்குகள் மூலமாக அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பினால் அதிகப் படியாக பணம் கிடைத்தது. சிறு சேமிப்பு மூலமாகவும் எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பினாலும், நாம் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதில் கட்சி பாக்குபாடுகள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது அவரவர்களுடைய பொறுப்பு என்று கருதவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள இரண்டு கோடி பற்றுக்குறையை சமாளிப்பதோடு மூல தனத்திலும் நமக்கு பற்றுக்குறை இருக்கிறது. இன்னும் அதை அதிகமாக திரட்டுவதற்கு இன்னும் தக்கபடி பட்ஜெட்டை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்க நிர்வாக வேலை ரொம்பவும் துரிதப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராம நிர்வாகம் முதற்கோண்டு ஜில்லா நிர்வாகம் வரையிலும் செகிரிடரியட் நிர்வாகம் வரையிலும் வேலைகள் ரொம்பவும் தாமதமாக நடந்துவருகிறது. அவைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அப்படி துரிதப்படுத்தினால் ஒழிய வேலை சரிவர நடைபெறாது. சிறுபள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றாலும் அது சாங்ஷன் ஆவதற்கு அநேகம் நாட்கள் ஆகிறது. சாங்ஷன் வாங்குவதற்குள் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதோடு கால தாமதமும் ஏற்படுகிறது. அதனால் கிராமவாசிகளுக்கு இருக்கும் கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் மதறாசுக்கு வந்து விட்டு போகக் கூடிய சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதோடு துரிதமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும்.

அத்துடன் நிர்வாகத்தில் 100-க்கு 100 சத்யமாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. லஞ்சம் கொடுக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், அதை வாங்குவதற்கும் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களையும் நாம் கண்காணிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நன்மைகள் ஏற்படும். நம்முடைய நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு சாதகமாக இருக்கும். இது சம்பந்தமாக மந்திரிகளும், அதிகாரிகளும் நல்ல பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய தர வகுப்பினர் (Middlemen) என்று ஒரு கூட்டம் வேலைசெய்கிறது. மதுரையிலிருந்து மக்களை அழைத்து மதறாசுக்கு வந்து அந்த வேலையைச் செய்து கொடுக்கிறேன், அவர்களைப் பார்த்து வேலைகளை முடித்துக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு சிலர் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. கலெக்டரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் என்று பிழைக்கும் ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். நடுவிலே இருக்கிறவர்களை (Middlemen) ஒழிக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே, அவர்களை இதிலேதான் ஒழிக்கவேண்டும். அது எப்படி முடியும் என்றால், கலெக்டர் போன்ற நிர்வாக அதிகாரிகளும் மந்திரிகளும் அதிகமான பொதுஜனத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஜனங்களோடு நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டால் தான் நடுத்தரர்களை ஒழித்தவர்களாவோம்.

2nd July 1957] [Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு மந்திரியும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவை தங்களுடைய முழுப் பொறுப்பாக வைத்துக் கொண்டு, அதிலே விவசாய அபிவிருத்தி, கால்நடை அபிவிருத்தி, சமுதாய நலத் திட்டம், சிறு கைத்தொழில், பெரிய கைத்தொழில் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கவனிக்கவேண்டும். கௌரவ Planning Commissioners-ஐப் போல ஒவ்வொரு மந்திரியும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவை நேரடிப் பொருப்பாக எடுத்துக்கொண்டு, இப்படிப் பரீட்சார்த்த முறையில் எவ்வளவு தூரம் வேலைகளை துரிதப்படுத்த முடியும் என்பதை நடத்திக் காட்டினால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அனுபவ ஞானம் ஏற்படுவதற்கான பள்ளிக்கூடமாகவும் அது அமையும். சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரையும் தத்தம் பகுதியில் ஒரு கௌரவ அதிகாரியாகச் செய்யப்பட்டால் நாம் நல்ல முன்னேற்றம் காண முடியும். நேரடித் தொடர்பு ஒன்றின் மூலமாகத் தான் சில்லரை லஞ்சங்களை ஒழிக்க முடியும். செயலற்றத் தன்மை, அதாவது **Nepotism**, நாம் போய் குத்தித்தள்ளினால்தான் காரியம் நடக்கும் என்ற முறை இருக்கிறதே அதைப் போக்க வேண்டுமானால் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். மந்திரிகளும், ஜில்லா நிர்வாகிகளும் கூட நேரடித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இதை ஒரு பரீட்சார்த்தமாக நடத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் பகுதியிலே முழுச் செலவிலே அரசாங்கம் குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி சர்க்கார் அனுமதி தந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, நம் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தாலும் வேறு எதிலே பார்த்தாலும், குடி தண்ணீர்த் திட்டம், சுகாதார வசதிகள் ஆகிய இவ்விரண்டு துறையிலும் நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேரவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் முன்னேறிவிட்டோமா என்று பார்த்தால், கொஞ்சம் கூட முன்னேறிவில்லை என்று தைரியமாகச் சொல்லலாம். குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் ஏராளமாக வெட்டியிருந்தும் வெட்ட வேண்டிய கிணறுகள் அதற்குமேல் ஏராளமாக இருக்கும் என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஜனங்கள் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் இடங்களில் திறமைசாலிகளாக இருக்கும் இடங்களில் அநேக காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஹரிஜனங்கள் வாழும் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் இன்னும் அநேக ஊர்களில் வெட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கென ஒரு தீவிர திட்டம் வகுத்து, ஒன்றிரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாகவே குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும்.

மற்ற சுகாதார இலாகா சம்பந்தமான விஷயங்களை சுகாதார இலாகா மான்யம் வரும்போது அப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கியமாக நான் சில இடங்களில் போயிருந்தபோது கவனித்தேன். 60 : 40 ஈவு வந்ததைக் கண்டு ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறவர்களில் நானும் ஒருத்தி. அப்படி விவசாயம் ஆரம்பித்திருக்கும் இடங்களில் விசாரித்தபோது, குத்தகைக்காரர்களுடைய கையில் பணம் இல்லை என்று தெரிந்தது. இதற்கு முன்பு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் உரம், விதை போன்றவற்றிற்கு முன் பணம் கொடுத்து உதவி வந்தார்கள். வட்டி இல்லாமலேயே பண உதவி செய்வது உண்டு. அறுவடைக்குப் பிறகு அதைத் திரும்பப் பெறுவதும் உண்டு. இது ரொம்ப இடங்களில் காணப்படுவது வழக்கம். ஆனால், 60 : 40 என்ற விகிதாசாரம் வந்தவுடன், அநேக இடங்களில் நிலச் சுவாந்தார்கள் குத்தகைக்காரர்களைப் பார்த்து, “உனக்குத்தான் 60 பங்கு கிடைக்கிறதே, நீ நிலச்சொந்தக் காரனாகக் கூட ஆய்விடுவாய் ; நீயே செலவு செய்து கொள்ளேன்” என்று சொல்லக்கூடிய மனப்பான்மை பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. இப்படி நிலச்சுவாந்தர்கள் ஒத்துழைக்காமல் இருந்து, குத்தகைக்காரர்களுக்கு விவசாய காலங்களில் தேவையான அளவுக்குக் கடன் உதவி கிடைக்காவிட்டால், உணவு உற்பத்தி நாட்டில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுமோ என்ற உண்மையான பயம் என்போல் இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிறது.

[Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [2nd July 1957]

அடுத்த மாதத்திலே மதுரை ஜில்லாவில் தண்ணீர் வர ஆரம்பித்துவிடும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் அப்படித்தான். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாது. அங்கும் அப்படித்தான் இருக்குமென்று நினைக்கின்றேன்.

குத்தகைதாரர்களுக்கு போதுமான அளவு விதையும் கடன் வசதியும் கிடைக்காமற் போனால், நிலச்சுவாந்தர்கள் ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மை இல்லாமல் சிறு மனஸ்தாபங்களை மனதில் வைத்திருப்பார்களானால், உணவு உற்பத்தியானது வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். ஆகவே, இப்பொழுது இவ்விஷயத்தில் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று விவசாயத் தலைவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலச்சுவாந்தர்களுக்கும் இங்கு இருக்கும் பிரதிநிதிகள் மூலமாக ஒரு வேண்டுகோள்; நாட்டினுடைய நன்மையை உத்தேசித்து, சொந்தத்திலே இருக்கிற சில மன வருத்தத்தைப் பார்க்காமல், எப்பொழுதும் போலவே தங்களுடைய நிலத்திலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன செய்யலாம் என்பதிலே கவனம் செலுத்தி, தங்களுக்குப் பங்கு குறைவு என்று நினைக்காத முறையில், ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தைப் பார்க்கும்போது, மண் அறிப்பு வேலைக்குப் பணம் போதாது. இது ஒரு புது முறை. அதற்குப் பணம் அதிகமாகத் தேவையாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கடனாகக் கொடுத்து உதவலாம். அதுமாதிரி, கால்நடை முதல் உதவிச் சாலை (Livestock Institution) வைப்பதற்கு அந்த ரக உத்தியோகஸ் துர்கள் இப்பொழுது ரொம்பக் குறைவு. அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷக் குறுகிய காலப் பயிற்சி கொடுத்து, இன்னும் அதிகமானவர்களை வைத்தால் தான் கால்நடை அபிவிருத்தி உண்மையில் ஏற்படமுடியும்.

அதேபோல், கோழிப் பண்ணை அபிவிருத்தியிலும் இந்த வருஷம் சர்க்கார் அதிகமாக கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் இது போதாது. குறுகிய காலத்தில் ஏராளமான கோழி முட்டைகளை உண்டாக்கவேண்டும். நான் கோழி சாப்பிடாதவளாக இருக்கலாம். ஆனால், கோழி முட்டை தேசிய உணவுப் பெருக்கத்தில் முக்கியமான ஒரு பாகம் வகிக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு நான் ஒரு fanatic அல்ல. கோழிப் பண்ணை வளர்ப்பதும், கோழி முட்டைகளை உற்பத்தி பண்ணுவதும் தேசிய உணவுப் பெருக்கத்திற்கு ஒரு முக்கியமான பாகம் என்பதை உணர்ந்து, நெற்பயிற் செய்பவர்களுக்குச் சலுகை காட்டுவதுபோல், கோழிப் பண்ணை வைப்பவர்களுக்கும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் அதிக கவனம் செலுத்தி, நல்ல முறையிலே கோழி உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். நல்ல சத்துள்ள உணவு கிடைப்பதற்கும் அது அனுசூலமாக இருக்கும்.

பசுந் தழை உரத்திற்காக சர்க்கார் பாதி மான்யம் கொடுத்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் பசுந் தழை உரம் வளர்ந்திருக்கிறது. ஏதோ சில்லரை லஞ்சம் கொடுக்கிற மாதிரி பாதி விலைக்கு விதை கொடுக்கிறேமென்று கருதக்கூடாது. உணவு உற்பத்தியைச் சீக்கிரமாகப் பெருக்க வேண்டுமென்று வரும்போது இவ்விஷயத்தில் அவர்களுக்கு அதிக கவனம் ஏற்படுவதற்கான incentive-களைக் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது, அவர்களை ஊக்கப் படுத்தும் வகையில் பசுந் தழை விதைகளை பாதி விலைக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. பாதி விலைக்குக் கொடுத்தால், இனாமாகவே கொடுத்ததாக அவர்கள் எண்ணிக்கொள்வார்கள்.-அதற்காக ஒதுக்கி யிருக்கும் பணத்தை அதிகமாக்கினால் உணவு உற்பத்தி போதுமான அளவு அதிகமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறு பாசன திட்டங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. நான்கு வருஷங்களுக்கு முந்தி ஆலங்குளம் அணைத் திட்டம், மதுரை வத்தலைக்குண்டு பக்கத்திலே நிறைவேற்ற இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது.

2nd July 1957] [Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

ஆனால், மெஷினரியில் ஏதோ ஒரு சாமான் சிக்கிக்கொண்டு இருப்பது போல வேலை சிக்கலாக இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வரைக்கும் அறைகுறையாக வேலை நடந்திருக்கிறதே தவிர வேலை இன்னும் முடியவில்லை. அந்தத் திட்டம் 400 ஏக்கருக்கு மேல் பயன் அளிக்கும். நானூறு ஏக்கர் என்று சொன்னால் பஞ்சப் பிரதேசத்தில், அதுவும் **ex-criminal tribes** வேலையில்லாமல் இருக்கும் பிரதேசத்தில், குறிப்பாக இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்கு இந்த திட்டம் நிறைவேற்ற முடியுமானால் அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும். சாத்தியார் ஓடை, லட்சுமணப்பட்டி அணைத்திட்டம் இருக்கிறது. வேடசெந்தூர் கால்வாய் மூலம் பாசனம் ஏற்படும். இன்னும் பயன் ஏற்படவில்லை. பஞ்சப் பிரதேசம் ஆனதால் கால்வாய் பாசனம் இல்லாது போனாலும் குளங்களை நிரப்பினால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான்கு, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மழை பெய்தால் கூட குளங்களில் நிறைய தண்ணீர் நிற்கும். கிணற்று ஊற்றும் நன்றாக இருக்கும் என்பது பரம்பரையான நம்பிக்கை. உண்மையில் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம் ஒன்றுதான் பெரிய நீர்த் தேக்கம். நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய நதிகள் கிடையாது. கோதாவரி, கிருஷ்ண போன்ற நதிகள் நமக்குக்கிடையாது. கடவுள் கொடுக்கும் மழையை எங்கெங்கெல்லாம் தேக்கி வைக்க முடியுமோ அங்கெங்கெல்லாம் தேக்கி வைத்தால், ஊற்றுக்கண்கள் நன்றாக அமையும். இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 55 லட்சம் ரூபாய் போதாது. குறைந்தது ஒன்றிரண்டு கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI S. SADASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இந்த ஆண்டில் பல வேலைகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்குமான திட்டங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. சுயதேவைப் பூர்த்தி என்ற முறையிலே விவசாயத் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் காண்பதற்கும் திட்டங்கள் பல இதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

விவசாயத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உணவுப் பொருள்களின் விலை ஓரளவு ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆனால், இன்று கிராம மக்களுடைய நிலையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்ததாக இந்த உரையில் கூட தெரியவில்லை. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையின் மீது நடத்திய சொற்பொழிவில் நகரத்திலுள்ள மக்கள் வாழ்க்கைத் தர புள்ளி விவரங்களைக் காட்டிலும் கிராமத்திலுள்ள சிறு விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தர புள்ளி மிகவும் தாழ்ந்து இருப்பதற்குக் காரணம் போதிய வருமானம் இல்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். 1955-ம் வருடத்தில் நெல் விலை மணங்குக்கு ரூ. 13 ஆக இருந்தது. அப்பொழுது இருந்த விலைவாசியின் காரணமாக சிறு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். “இந்த விலையை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் விவசாயம் நல்ல முறையிலே செய்ய முடியாது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்கள் முதலியவற்றை அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக அன்று அரசாங்கத்தார் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். அதன் பிறகு விலை உயர ஆரம்பித்தது. இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தார் விவசாயப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வார்களேயானால், அந்த விலையானது ஓரளவு உயர்ந்ததாகத் தான் இருக்கவேண்டும். கிராமப்புரங்களில் இது சம்பந்தமாகப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது கிராமப் புரங்களில் கூலி ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது கண்கூட. நகரங்களில் அதிகமாகக் கூலி கிடைப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் அங்கு குடியேறி வருகிறார்கள். விவசாயிகள் நகரங்களில் புகுந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை உயர விரும்புவதால், கிராமப் புரங்களில் விவசாயம் சீரழிந்து வருகிறது. ஆகையால் இந்த நிலையிலே விவசாயப் பொருள்களின் விலை கொஞ்சம் உயர்வாக இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

11-19
a.m.

[Sri S. Sadasivam]

[2nd July 1957]

விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பதற்கு பல நல்ல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயத்தின் குறிக்கோள் என்னவென்றால் நல்ல முறையிலே பயிர்கள் செழித்து வளரவேண்டும். அதற்கு நல்ல விதங்கள் கிடைக்கவேண்டும். இதற்காக பல பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, நல்ல விதைகளை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிப்பதற்கானத் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நல்ல விதைகள் மட்டும் கிடைத்தால் போதாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல உரங்களும் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக அமோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நில சத்தைப் பொறுத்துத் தான் விளைச்சலும் இருக்கும். சூப்பர் பாஸ்பேட் உரம் மக்களுக்கு அதிகமாக வழங்குவதற்கு சர்க்கார் திட்டங்கள் வகுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நகரப் புரங்களில் தயாரிக்கப்படும் உரத்தைச் சேர்த்து வைப்பதற்காகப் பணம் ஒதுக்கி யிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்குவதற்காக சென்ற ஐந்தாண்டு காலமாக நமது அரசாங்கத்தார் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். சில பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி அதன் மூலமாக உற்பத்தியை பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது மறக்க முடியாத உண்மை. சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறைந்த அளவு தொகை ஒதுக்கி யிருந்தாலும் அதை நல்ல முறையிலே செலவு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலே, கரூர் தாலுகாவில் உள்ள அறவாங்குரிச்சி பிரதேசமானது மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். மழை இல்லாததன் காரணமாக அந்தப் பிரதேசம் பாலேவனம் போல் காட்சி அளிக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஓரளவு மழை பெய்திருக்கிறது. மழை பெய்திருந்தும் கூட, அந்தப் பிரதேசத்தில் நல்ல பலனை அடைவதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆங்காங்கு நீர்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக பாசனத்திற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்குப் இந்தச் சிறிய துகையை பயன்படுத்துவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அதே நேரத்தில் பெரிய திட்டங்களும் முடிவு அடைந்து கொண்டு வருகின்றன. பவானித் திட்டம் முடிவடைந்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் கடைசிப் பகுதி எங்கள் பிரதேசத்திற்காக ஏற்பட்டது. 1949-50-ல் இந்தத் திட்டத்திற்காக சர்வே எடுத்த காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் மூன்று கிராமங்களிலே 5,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்குத் திட்டம் போடப்பட்டு, 1951-52-ல் அது திருத்தி அமைக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எக்காரணத்தினாலோ முதலில் வரையறுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் கடைசியாக 400 ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்கு பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுந்து வரும் தண்ணீர் நொய்யல் ஆற்றிலே செல்லுகிறது. முதலில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களின்படி இன்னும் இரண்டு மைலுக்கு கால்வாய் வெட்டி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் 5,000 ஏக்கரவுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுவதுடன், இந்த வறண்ட பிரதேசம் செழிப்புறுவதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும். இந்தச் சிறிய துகையிலிருந்தே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியுமென்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமராவதித் திட்டமும் முடிந்து வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தில் கடைசிப் பகுதி எங்கள் பிரதேசத்திற்காக ஏற்பட்டது. அங்கேயும் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி (அதாவது உடைந்து போன சனைக்கருப் பணசாமி) அந்தத் திட்டத்தையும் முடித்துக் கொடுத்தால் எங்கள் வறண்ட பிரதேசம் வளம்பெறமுடியுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொடகூர் திட்டத்தை பற்றிப் பேசிக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றி, எரிகளிலே நீரைத் தேக்கி அதன் மூலமாக விவசாயத்துக்கு உதவலாம். எங்கள் பிரதேசத்தில் கிணற்றுப் பாசனம் தான் அதிகம். ஆகையால் மேலே சொன்ன திட்டம் பூர்த்தியானால் கால்வாய் மூலம் வெள்ளியணை, உப்பிடமங்கலம் முதலிய குளங்களில் நீர் தேக்கத்தினால் பாசன வசதி ஏற்படுவதோடு பக்கங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கும் நிறைய ஊற்று கிடைக்கும். இத் திட்டம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் பல வருஷமாய் இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

2nd July 1957]

[Sri S. Sadasivam]

நிலங்களின் மண் வளத்தைப் பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியம். எவ்வளவுதான் நிலம் செழிப்புள்ளதாக இருந்தாலும், அதிலுள்ள சத்துப் பொருள் அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். சமவெளி பிரதேசங்களில் சிறு கணகளைப் போட்டு மண் வளத்தைப் பாதுகாப்போமோயானால் அது மிகவும் நல்லது. இதற்காக இந்தத் திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தினால் எங்கள் பகுதியும் பயனடையும் என்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஆங்காங்கு சிறு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து, நல்ல மரங்களை வைத்து வளர்ப்பதற்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

இவற்றையெல்லாம் விட கால் நடை பராமரிப்புதான் மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயத்தையே முக்கியத் தொழிலாகக்கொண்ட நமது நாட்டில் கால்நடைச் செல்வம் மிகவும் முக்கியமானது. நல்ல இனக் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிறைய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டங்களின் மூலமாக இம்மாதிரித் திட்டங்கள் அமுல் நடத்தி, அதிலுள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கும் அரசாங்கம் முயலவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது நாட்டிலுள்ள கிராமப்புரங்கள் வளம்பெற வேண்டுமானால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவதற்குள் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முயலுகிறது. இந்த ஆண்டிலே 23 வட்டாரங்களில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள். இந்த திட்டத்தை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்தான்தான் நமது முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் அவர்கள் பகல்மேடு முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் நேரடியாகப் தொடர்பு கொண்டு, மக்களின் குறைகளை நேரில் கேட்டு, அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றினால், நமது கிராம மக்கள் முன்னேறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநில வரவு செலவுக் கணக்கு சட்டமன்றம் முன்பு தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகம் வருகிறது. தெனாலி ராமனை அரசன் கூப்பிட்டு, ஒரு குதிரைக்குத் தண்ணீர் காட்டிவிட்டு வரச் சொன்னபோது, அவன் குதிரையை குளத்திற்குப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், “அதோ அங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது. அங்கே போ.” என்று குதிரையிடம் சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து இருந்த இடத்திலேயே கட்டி விட்டானாம். அந்த மாதிரித்தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படவில்லை. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு என்றும், சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு என்றும் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டங்களால் யார் யார் பயனடைகிறார்கள் என்று அலசிப் பார்த்தால், பயனடைபவர்கள் பணக் காரர்களேயொழிய, மத்தியதர வகுப்பினர்களும் பாமர மக்களும் பயனடைவதில்லை என்று தெரிகிறது.

உதாரணமாக, ஐந்து ஏக்கர் நிலமுடைய ஒருவன் தனக்கு ஏதோ கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தால், உடனே அவனுக்கு கூட்டுப் பட்டா இருக்கிறதா என்றும், அல்லது வில்லங்கங்கள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா என்றும் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவரவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உடையவன் ரூ. 1,000 கடன் கேட்டிருந்தால் கடைசியில்

[Sri S. M. Annamalai] [2nd July 1957]

அவன் போட்டுள்ள விண்ணப்பப்படி ஆயிரம் ரூபாய் கடன் பெற முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே பாமர மக்களும் ஏழை விவசாயிகளும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

சமுதாய நல திட்டங்களுக்கு என்றும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கு என்றும் கோடி கோடி ரூபாய்கள் செலவிடப்படும்போது அதனால் பயனடைபவர்கள் பணக்காரர்களே தவிர ஏழை விவசாயிகள் அல்ல. நாநாறு, முன்னூறு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் விவசாயிகளாகக் கருதப்படுகிறார்களே யொழிய, உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் உழைத்துவிட்டு கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் கஷ்டப்படும் பாமர மக்களைப் பற்றி சென்னை மாநில அரசியலார் சிந்திப்பதில்லை.

மலைப் பிரதேசங்களில் வாழும் மலை ஜாதி மக்கள் சமுதாய நலத் திட்டங்களாலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களாலும் பயனடையவில்லை. சென்ற 25—5—1957 அன்று ஓரிடத்தில் மலை ஜாதியினரின் மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டியிருந்தோம். அங்கே ஏராளமான மலை ஜாதி மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். அவர்களிடம், “உங்கள் கிராமங்களிலே சமுதாய நலத் திட்டங்கள் என்ற திட்டங்கள் நடக்கின்றனவா? அந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டால் “அதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே சமுதாய நலத் திட்டங்களால் மலை ஜாதி மக்கள் பயனடையவில்லை என்பது தெரியும். ஆகவே அவர்களும் திட்டங்களின் பயனை அடையும்படி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதோ ‘ஸப்ஸிடி’ கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சலுகையை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக, அவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களில் கையெழுத்து வாங்குவதற்காக கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கையெழுத்து வாங்கி 2,000 விண்ணப்பங்களை ஹரிஜன் வெல்போர் ஆபீசருக்கு அனுப்பி சென்னை. இதுவரையிலும் அவைகளில் ஒரு விண்ணப்பம் கூட பரிசீலனை செய்யப்படாததாகத் தெரியவில்லை. சமுதாய நல திட்டங்களும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் பணக்காரர்களாக இருப்பவர்களுக்குப் பயன்படுகின்றனவையொழிய பாமர மக்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை.

அடுத்தபடியாக, சிந்திரி ரசாயன உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த உரம் உண்மையிலேயே விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. சிந்திரி ரசாயன உரத்தை இன்றைக்கு சாராயத்திற்குப் பக்குவப்படுத்துவதற்குப் போட்டால் நாளைக்கு அது சாராயமாக மாறிவிடும். மற்ற ரசாயன உரங்கள் ஒரு வார காலம் பிடிக்கின்றன. இன்றைக்கு உரத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதை ஆரம்பித்தால் நாளைக்கு சிந்திரி ரசாயன உரத்தில் அருமையான சாராயம் உற்பத்தியாகிறது. ஆகையால் சிந்திரி ரசாயன உரம் மூட்டை ஒன்று ரூ. 70 வீதம் பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுகிறது. அது விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை.

(Temporary Chairman Srimathi Savithiri Shanmugham in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு விட்டது என்றும், 13,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப்பட்டு விட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பம்பு செட்டுகள் விஷயத்தில் “மினிமம் எக்ரிமெண்ட்” தொல்லையாக இருக்கிறது. “ஒன்றரைப் பணத்துக் குதிரை இரண்டரைப் பணக் கொள்ளு தின்றது” போல இந்த மினிமம் எக்ரிமெண்ட் திட்டம் இருக்கிறது. இந்த முறையால் பாமர மக்களுக்கும் மத்தியதர வகுப்பினர்களுக்கும் உண்மையிலேயே பயன் கிடையாது. குறைந்த கால ஒப்பந்தம் என்று சொல்லி ஒரு கால வரையறையை விதித்து திடீரென்று விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை உபயோகிக்க முடியாதபடி மின்சாரத்தை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இதனால் நல்ல வெயில் காலத்தில் பம்பு செட்டுகளை இயக்கவேண்டிய காலத்தில், அவைகளை இயக்க முடியவில்லை. ஐந்து ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயி 2 ஏக்கருக்குத்தான் பம்பு செட்டின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிகிறது. அதிக காலத்

2nd July 1957]

[Sri S. M. Annamalai]

திற்கு பம்பு செட்டுகளை உபயோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி அரசியலாசை வெகு காலமாகக் கேட்டும் கூட இது வரை அரசியலார் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. ஆகவே 13,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விட்டோம் என்றும், 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்திருக்கிறோம் என்றும் பெருமைப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. பாமர மக்கள் இந்தத் திட்டத்தால் பயன் அடையவில்லை. உதாரணமாக, நான் விவசாயத்திற்கு 5 எச்.பி. பம்பு செட்டை நிறுவினேன். அதற்கு ரூ. 96 செலவாயிற்று. சரியான அதன் பயனை அடைவதற்குள், மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவே, அதற்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வந்த மின்சாரத்தை அதிகாரிகள் நிறுத்திவிட்டார்கள். நானே இப்படித் கஷ்டப்பட்டால் பாமர மக்கள் எப்படித் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த நிலைமையில் பம்பு செட்டை வைத்துக்கொள்பவர்களின் நிலைமை தூக்குப்போட்டுக்கொண்டு தற்கொலை செய்துகொள்வதுபோல்தான் இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்தபட்ச கால ஒப்பந்த முறையை கவனித்து பாமர மக்களுக்குப் பயன்படும்படியான முறையில் திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பதை நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சார்பில் மிகவும் வரவேற்கிறேன். தோட்டிகளும் தலையாரிகளும் மிக மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். தோட்டிகளுடைய ஆடைகளைப் பார்த்தால் நாம் மிக மிக வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. தோட்டிகளுக்கும் தலையாரிகளுக்கும் ரூ. 4 சம்பள உயர்வு அளித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு உடனடியாக நல்ல உடைகள் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்றும் அரசியலாசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசியலார் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிவிட்டது என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்துவிட்டு, அதே சமயத்தில் விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டது என்றும் கூறுகிறார்கள். இதற்கு உண்மையான காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. சாகுபடிப் பெருக்கம் சம்பந்தமான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கும் கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை என்ன செய்கிறார்? அவர் தாம் இருக்கும் இடத்திலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு சாகுபடிக்கணக்கைப் பார்த்துவிடுகிறார். அந்த அந்த கிராமங்களுக்கு கணக்குப் பிள்ளைகள் சென்று எந்த எந்த சர்வே நெமபர் நிலத்தில் என்ன என்ன தானியங்கள் எவ்வளவு விளைந்திருக்கின்றன என்றோ, உண்மையிலேயே நிலங்களில் பயிர்செய்யப்பட்டு விளைந்திருக்கின்றனவா என்றோ பார்ப்பதில்லை. ஒரு சர்வே நெம்பரில் 20 செண்ட் என்று போடப்பட்டுருந்தால் 20 செண்டும் விளைந்துவிட்டதாகக் கணக்குப்பிள்ளைகள் எழுதிவிடுகிறார்களே தவிர, ஆங்காங்கே சென்று நேரில் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே அவர்கள் கொடுக்கும் கணக்குகளைக் கொண்டு உண்மையான நிலைமையை நாம் அறிய முடியாது. “எட்டுச் சரைக்காய் கூட்டுக்கு உதவாது” என்பதே போல் இப்படிப்பட்ட தவறான புள்ளிவிவரங்கள் உண்மையான நிலைமையை அறிவதற்கு உதவாது. ஆகவே கணக்குப்பிள்ளைகள் ஆங்காங்கே நேரில் சென்று பார்த்து சாகுபடிக்கணக்கைக் கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு அரசியலார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUEJAMMAL: அவைத்தலைவர் அவர்களே, 11-40 a.m.
நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை அவர் நன்றாக, தீர்க்க ஆலோசித்து எந்த முறையில் கொண்டு வந்தால் எல்லோராலும் ஆதரிக்கப்படுமோ அந்த வகையில், கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அவரை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

முதலில், மனிதனுக்கு உணவுதான் முக்கியம் என்ற வகையில், விவசாயத்தைப் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உற்பத்தியாகும். உணவு போதவில்லை என்ற அடிப்படையில், நிலத்தை

[Srimathi Kamalambuja mmal]

[2nd July 1957]

நன்றாக வளப்படுத்தி, அதன் மூலமாக அதிக தானியத்தை உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று எண்ணி, சில தொகைகள் ஒதுக்கி பரிட்சார்த்தமாக சில ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். அதற்காக இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருந்தால், அதிக பலனடைய வேறுதவாக இருக்கும்.

பூச்சிகளையும், நோய்களையும் தடுக்கும் முறைகளுக்காக, 4.6 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சி மருந்துகள், விவசாயிகளுக்கு மிகமிக அவசியம். பயிர்கள் நன்றாக வளர்ந்து, கதிர்விட்டு வரும் சமயத்தில் பூச்சிகள் அவைகளை அழித்துவிடுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் இந்த பூச்சி மருந்துகளை நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் அவைகளை நேரில் சென்று கண்காணித்து, அதற்கு எவ்விதமான முறைகளை எந்த விதத்தில் கையாள வேண்டுமோ, அவ்விதம் செய்யவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உரம் வாங்குவதற்காக, விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வேறு வகையில் செலவழித்து விட்டு, நிலத்திற்கு உரம் போடாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் வாங்குவதற்கு பணமாகக் கொடுப்பதை விட்டு, சர்க்காரே உரத்தை வாங்கி கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஆனால் அப்படி கொடுக்கும் உரத்தை விற்றுவிடுவார்களோ என்று அஞ்சினால், அது விவசாயிகளைப் பொறுத்த விஷயமே தவிர, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தது அல்ல, விஷம் சாப்பிட கூடாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதை சாப்பிட்டு உயிரை போக்கி கொள்வான் என்று சொன்னால், யார் என்ன செய்வது? பணமாக கொடுத்தால் அதை உரம் வாங்காமல் வேறு வகைகளில் செலவழித்து விடுவார்கள் என்று எண்ணி, உரமாக கொடுத்தும், அதையும் விற்றார்களானால், அது அரசாங்கத்தினுடைய குற்றமல்ல. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு, உரமாக விநியோகிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார போர்டு ஒன்று நிறுவி, அது தனிப்பட்ட முறையிலே சேவை புரிவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதே. எல்லா கிராமங்களுக்கும் தகுந்த அளவில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். மேலும், 1,300 கிராமங்களுக்கு இந்த ஆண்டிலேயே மின்சார சப்ளை செய்வதாக பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாதுதான் என்பது என்னுடைய கருத்து. மேன்மேலும் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். என்னுடைய தாலூகாவிலே, கும்முடிபுண்டி, சத்தியவேடு முதலிய பிரிக்காக்களில், சுமார் மூன்று மைல் தூரத்தில் மின்சார line-கள் செல்லுகின்றன. அதை, கூடிய சீக்கிரம், மேற்சொன்ன இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமாய், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம கைத்தொழில்களை ஊக்குவிப்பது மிகமிக அவசியம். கிராமாந்திரங்களிலே இத்தகைய தொழில்களை மேற்கொள்ளும்போது, சமூகநல போர்டின் கீழ் சில கேந்திரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த கேந்திரங்களில் மாதர்கள், பூவேலை, சரிகை வேலை இவைகளில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அந்த இடங்களில் ஏற்கெனவே, சமூகநல போர்டார் கொடுக்கும் மான்யத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்தும் இந்த கேந்திரங்களுக்கு பண உதவி செய்தால் அங்குள்ள ஜனங்கள் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தாலூகா, ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளைப் பெரிதாக்கி, அவைகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை வழங்கியிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கிராமப் பகுதிகளிலே Mobile ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தினால், கிராம மக்களுக்கு அது அதிக பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

2nd July 1957] [Srimathi Kamalambuja mmal]

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் உதவி செய்யும் வகையில் ரூ. 146 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக பட்ஜெட்டிலிருந்து தெரிகிறது. திருநெல் வேலியிலும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் இரு நூற்பு ஆலைகள் நிறுவ உத் தேசித்துள்ளதாக பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிக பயனடைய முடியும். ஒரு தறி வைத் திருக்கும் நெசவாளருக்கும் நூல் கிடைக்கும்படியாக அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர் சப்ளைக்காக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும், சென்னை நகராண்மை கழகத்திற்கும், பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட, சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் குடி தண்ணீர் நிலைமை சரியாயில்லை என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தெருத்தெருவாக பெண்கள் கையில் பரத்திரைக் களை வைத்துக்கொண்டு, “க்யூ” வரிசையில் நிற்பதைப் பார்த்தால், நம் குடி தண்ணீர் திட்டம் சரியாக அமுலில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. தெருக்களில், கண்ட இடங்களில்—மிகவும் அசுத்தமான இடங்களில்—பாத்திரங்களை வைப்பதால், சுகாதார வாழ்க்கைக்கு மிகக் கெடுதலாக இருக்கிறது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால், உண்மையில் நகரத்தில் புதுப்புது வியாதிகள் பரவக்கூடும் என்பதை நான் அரசாங்கத் தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். சில இடங்களில், குழாய்களையும், பம்பு செட்டுகளையும் உடைத்துவிடுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க, இவ்விடங்களிலுள்ள “டாங்கு”களை பெரிதாகி, அதிகத் தண்ணீரைத் தேக்கி சப்ளை செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளில், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ், சாலைகள் போடுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லா போர்டை பொதுமக்கள் தாங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் வேலைக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பணம் இல்லாததினாலே ஜில்லா போர்டு, அரசாங்கமே அந்த 25 சதவிகிதத்தை ஜில்லா போர்டுக்கு grant ஆகக் கொடுக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டதன் பேரில் அவர்களும் மக்கட்கு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்காததினால் ஜில்லா போர்டு அப்பணத்தைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இந்நிலையில் ஜில்லா போர்டை கோர்ட் வரைக்கும் மக்கள் இழுத்து விடுவார்களோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க ஜில்லா போர்டுக்கு தகுந்த பண உதவி அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூட சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையில், வருஷத்திற்கு ரூ. 1,200 க்கு குறைவாக ஊதியம் பெரும் பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு சம்பளம் கட்டவேண்டாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது வரவேற்கத் தக்கதே. ஆனால், இந்தச் சலுகையை இன்னும் கொஞ்சம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். மாதம் ரூ. 4100-க்கு மேல் வாங்கும் ஒரு தகப்பனுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருந்தால் இந்நூலவருக்கும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டி வரும்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகையால் இந்த சம்பள விகிதத்தை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக உயர்த்தினால் மிக நலமாக இருக்கும்.

மருத்திவக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள், பட்டம் பெற்ற பிறகு கட்டாயம் மூன்று வருஷங்கள் கிராமங்களில் உத்யோகம் பார்க்க வேண்டும் அப்படி அல்லாது அவர்களுக்காகச் செலவழித்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு வேறு இஷ்டப்பட்ட இடத்தில் வேலை செய்து கொள்கிறேன் என்றால் அரசாங்கம் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி ஒப்புக்கொண்டால் கிராமங்களில் வைத்திய வசதிகள் செய்து தர முடியாது என்று கூறிக்கொண்டு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு சிலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIYAR : அவைத் தலைவர் அவர் 11-5 களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சட்டப்பையில் பல வருஷங்களாக நம் நாட்டின் நிதி வரவு செலவுகளை கவனித்து வந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவும், ஊர் இருக்கிற நிலைமையைத் தெரிந்தும் அதிகமாக வரி போடாமல் இந்த பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்ததற்கு நாம் எல்லோரும்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [2nd July 1957]

அவரை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மற்றபடி நிதி அமைச்சராக இருந்து இந்த வரவு திட்டங்களில் எல்லாம் பங்கு கொண்டு செவ்வனே நடத்தி வந்ததற்கு நான் அவரை பாராட்டுகிறேன். இந்தத் தடவை ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சொல்லவேண்டும். அதாவது ஊரினுடைய நிலைமையை அறிந்து அதற்கு தக்கவாறு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளைக் கூட போடக்கூடாது என்றும் பலர் கூறினார்கள். எப்படியிருந்தாலும் இந்த அளவுக்கு ஒரு பட்ஜெட் கொண்டு வந்ததற்கு நிதி அமைச்சரை பாராட்டுவதுதான் நியாயம் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றன. ஏதோ மலையாள நாட்டைப் பார்த்து அதாவது திருவிதாங்கூரைப் பார்த்து இங்கேயும் கூடுதல் வரி போடவில்லை என்றும் கூறினார்கள். அப்படியொன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இன்றைக்கு பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற ராஜ்யங்களிலும் கூட கூடுதலான வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை. இப்போது இரண்டு விதத்தில் மாத்திரம், அதாவது Sales tax, Agricultural-tax என்ற இரண்டு இனத்தில் மாத்திரம் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது நாலேழுமக்கால் கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக போட்டு பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதில் பிசகு ஒன்றும் இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் எப்பொழுதும் Deficit finance வருவது நல்லதுதான் என்று கூறக்கூடியவன், இன்று நேற்று அல்ல. நான் முன்னாலேயே இப்படித் தான் கூறியிருக்கிறேன். இது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் இன்னும் நாலேந்து வருடங்களுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படக் கூடிய திட்டங்கள் அல்ல. 20, 30, வருடங்கள் கழித்து நம்முடைய பின் சந்ததியார்கள் அனுபவிப்பதற்காக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களாகும். இது தவிர நம்முடைய ராஜதானியில் எழுப்பப்பட்ட கடன்கள் எல்லாம் நல்ல விதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையாக நமது நாட்டில் இப்போது அதிகமாக கடன் எழுப்ப இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் கூடுதலாக கடன் எழுப்பலாம். அதனால் யாதொருவிதமான பிசகும் இல்லை. அதையும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். நமது நிதி இலாகாவின் வேலை அதிகமாகிகொண்டே வருகிறது. இன்றைக்கு சென்னை நிதி இலாகாவில் பணியாற்றி வருகிற திரு. வர்க்கீஸ் அவர்களுக்கும் சமீபத்தில் ஓய்வொதுக்குகொள்ள இருக்கும் உதவிக்காரியதரிசி திரு. ஆர். ரெங்காச்சாரி அவர்களுக்கும் நம்முடைய நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர்கள் நம் நாட்டின் நிதி நிலைமையை நன்றாக கவனித்து வருகிறார்கள். அவர்களை நாம் பெருமையுடனாகச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மற்றபடி பொருளாதார துறையில் நாம் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது இருக்கும் விலை ஏற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் நாம் கணக்கு போட்டுவிட முடியாது. பொதுவாக விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. விலை வாசிகளை அதிகமாக குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும் ஓரளவுக்குத்தான் குறைக்க முடியும். பொதுவாக விலைவாசி உயர்வை தடுக்க வேண்டுமென்றால் கூடுதலான இடங்களில் Fair price shops அதிகமாக திறக்கப்பட வேண்டும். அதிகமாக விலைவாசிகள் குறைக்கப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு, உணவு உற்பத்திக்கு உற்சாகம் ஊட்டியதாக இருக்க முடியாது. நம் நாட்டில் 10 ஆயிர எக்கர் கணக்கில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அதிகம் கிடையாது. மிராசுதார்கள் அதிகமாக இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். 20 எக்கர்கள், 30 எக்கர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை பெரிய மிராசுதார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் 3,000 ரூபாய் வருவாய் இருப்பவர்களுக்கு வருமான வரி போட்டு பின்னால் அதுவும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நீக்கப்படாமல் இருந்தால் 20 எக்கர் 30 எக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கூட இந்த வரியை கொடுக்கவேண்டியதுதான். ஆகவே லாண்ட் ரெவன்யூ லிஸ்ட்டம் என்ற முறை இருப்பதுதான் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியிருந்தால்தான் ஐந்து எக்கர் ஆறு எக்கர் ஏழு எக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று நம்புகிறேன். அடுத்ததாக இந்த வருடம் சர்க்கார் கடன் எழுப்ப விரும்பவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். சென்ற

2nd July 1957] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

தடைகள் மாதிரி கேட்காவிட்டாலும் இப்போது கொஞ்சமாவது கடன் எழுப்பலாம். வேண்டுமானால் வட்டி கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். நான்கு அல்லது ஐந்து கோடி ரூபாய் சீக்கிரமாகவே கிடைத்துவிடும் என்பது சந்தேகமேயில்லை. அந்த காலத்தில் ஏழு கோடி, எட்டு கோடி என்று கேட்டதற்கு பதிலானது கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. இப்போதும் கூடுதலாக கிடைக்கும் என்று நாம் நம்பலாம். அவர்கள் ஏதோ ஸ்மால் ஸேவிங்ஸ் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதற்கும் ஆதரவு இருக்கும் என்றே நம்புகிறேன். அடுத்ததாக கல்வியைப் பற்றி பலர் இங்கு கூறினார்கள். இப்போது டெக்னிகல் படிப்பு அதிகமாகி கொண்டு வருகிறது. இன்னும் டெக்னிகல் படிப்பு கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய காரியங்களை செய்யவேண்டும். பி. ஏ. போன்ற படிப்புக்கு அதிகமாக பிள்ளைகள் வருவதில்லை என்று தெரிகிறது. சென்னையைப்பற்றி சொல்லுவதற்கில்லை. சிலிமா பார்ப்பதற்கு என்றே இங்கு பையன்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். காஞ்சி வரத்தில் கல்லூரியில் 20 பேர்கள்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அங்குள்ள பிரின்ஸிபால் என்னிடம் கூறினார். இதிலிருந்து டெக்னிகல் படிப்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆர்வத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அடுத்தபடியாக ஜில்லாக்கள் அமைப்பது பற்றி குறிப்பிட்டு பலர் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி அமைப்பதைப்பற்றியும் பலர் சொன்னார்கள். அதே மாதிரிதான் புதுக்கோட்டை விஷயமும். அங்கு எவ்வளவோ நல்ல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. இங்கு ஒரு தனி ஜில்லா ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளும் இருக்கின்றன. அரந்தாங்கியையோ அல்லது பட்டுக்கோட்டையையோ கூட சேர்த்து ஒரு ஜில்லாவாக புதுக்கோட்டையை அமைப்பதற்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அதையும் அரசாங்கம் உடனே கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல இடங்களிலும் வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட சேதங்கள் இன்னும் சரியானபடி பரிகரிக்கப்படவில்லை. **Famine Relief** என்ற அடிப்படையில் பலவித காரியங்களும் செய்யப்பட்டன. அதோடு கூடுதலாக 23 என்.ஈ.எஸ். பிளாக்குகள் ஆரம்பிக்கப்படவிருப்பதாக அறிகிறேன். அதை யெல்லாம் உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் 12 இந்த என். ஈ. எஸ். பிளாக்குகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று நான் noon. சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாமல் வேறு இடங்களில் போட்டிருந்தால் அதை திருத்தி அமைக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் தொகுதியில்—என் தொகுதி என்று சொல்லாமல் சொல்கிறேன். என் தொகுதி எது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்—வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் சேதம் அடைந்துள்ள இடங்களில் இந்த என்.ஈ.எஸ். பிளாக்குகளையும், கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் ஸ்கீம்களையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், அதையும் வெகு சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் மின்சார விளக்குகள் ஒரு அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. அந்த அளவு சந்தோஷமே. மேலும் கூடுதலாக, அதிகம் விளக்குகள் போட்டு அந்த பிற்போக்கான பகுதிகளை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, மதுரைக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் நடுவில் மேலூர் பக்கத்தில் பெரியாற்றில் ஒரு அணை கட்டவேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்தபோது அவர்களும் என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்டும் அங்கு பெரியாற்றில் ஒரு அணை கட்டுவதாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்பொழுது யாங்கு நல்ல மழை இருந்ததால் “இன்வெஸ்டிகேட்” செய்ய, அதாவது கணக்கு எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். நாலேந்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அதை ‘இன்வெஸ்டிகேட்’ செய்து ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் செலவு செய்து அங்கு ஒரு அணையைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எத்தனையோ தடைகள் இது பற்றி சொல்லியாகிவிட்டது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் வழியாக தொண்டி வரை போகிற கால்வாயை ஸர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [2nd July 1957]

அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் அன்று ஒரு தனி சமஸ்தானமாக இருந்து அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளாமல் ஆட்சேபணை கிளப்பியதால் அது நிறுத்தப்பட்டது. அத்திட்டம் நிறைவேற்றப் படுமானால் காவேரி தண்ணீரால் எத்தனையோ இடங்கள், எத்தனையோ ஏக்கர் நிலங்கள் அதனால் பயன்படும். ஆகவே நான் கனம் ராமையா அவர்களைக் கேட்பது என்னவென்றால் இந்த காவேரி நீர் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்திற்ப்பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்கு விசேஷ ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல நான் விரும்புகின்றேன். அதைப் பற்றி மத்தியியவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாகச் சொல்லியிருந்தால் திருப்தியாய் இருந்திருக்கும். அடுத்தபடியாக, தாலு காக்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளை ஆஸ்பத்திரிகள் என்றே சொல்வதற்கில்லை. சாதாரண ஒரு டிஸ்பென்ஸரியை விட மிகவும் மோசமாயிருக்கிறது. பெயர் மாத்திரம் பெரிய பெயராய் இருக்கிறது. அதில் குறைவு ஒன்றும் இல்லை. அவை களுக்கு “டாலுக் ஹெட் க்வார்ட்டர்ஸ் ஹாஸ்பிட்டல்” என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.க்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்கள் இப்பொழுது கிடைத்திருப்பதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் திருப்தியடைய வேண்டும். அவர்கள் இதற்காக சர்க்காரைப் போற்றத்தான் வேண்டும். அதற்குப் பதில் அதிகருப்தியுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடாது. கிடைத்ததை வைத்துக்கொண்டு திருப்தியடைந்து சர்க்காரை போற்றினால் சிறிது காலம் கழித்தாவது இன்னும் கூடுதலாக ஏதாவது கிடைக்க வழியுண்டு. அதேபோல் வில்லேஜ் ஆபீஸர்களுக்கும் சம்பளக் கூடுதல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை அவர்களும் வரவேற்க வேண்டும். நான் சொல்வேன், நமது இப்போதைய பட்ஜெட் ஒரு டெபிலிட் பட்ஜெட்டாக இருப்பதற்குக் காரணமே இதுதான். இவர்களால்தான் பட்ஜெட் ஒரு டெபிலிட் பட்ஜெட்டானது. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் குறை கூறாமல் உற்சாகமாய் இருக்க வேண்டும். அவர்களால்தான் சர்க்காருக்கு ஒரு டெபிலிட் பட்ஜெட் கொண்டு வரவேண்டி வந்தது. சர்க்காருக்கு அவர்களால் தான் இந்த கடன் ஏற்பட்டு இருப்பதாக அவர்கள் என்னவோ சொல்லும். ஆகவே இப்பொழுது கிடைக்கப்பட்டிருக்கும் சம்பள உயர்விற்கு அவர்கள் சர்க்காரை “தாங்ஸ்” செய்ய வேண்டும். என். ஜி. ஓ.க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்ததற்கு நான் வருத்தப்படவில்லை.

அடுத்தபடி, ஸ்லம்ஸ் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. இங்கு நாளுக்கு நான் ஸ்லம்ஸ் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. “லிட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபாஸ்ட்” என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் ஸ்லம்ஸுக்கு குறைவேயில்லை. அம்மையார் அவர்கள் கோயம்பத்தூர் நகராண்மைக் கழக உப தலைவராக இருப்பதால் அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்கு தெரியும். ஆகவே அவர்கள் தலைமை வகிக்கும்போது இதுபற்றி சொல்ல அனுமதி தருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம் நாட்டில் அதிகமான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணம் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்வதோடு நமது ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமையை இதுவரை நன்கு பாதுகாத்து வந்ததற்காக நமது நிதி அமைச்சரவர்களை நான் பாராட்டிக் கொள்வதோடு வருங்காலத்திலும் அதை நன்கு பாதுகாக்க வேண்டும், பாதுகாப்பார் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12.6
p.m.

SRI K. GOPALA GOUNDER : அம்மையார் அவர்களே, சென்ற ஆண்டில் ஹைஸ்கூலில் அரைச் சம்பள சலுகை விஷயமாக வன்னியகுல கூடித்திரியர் அல்லது வன்னிய என்று போடலாம் என உத்தரவு பிறப்பித்து இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் வன்னியகுல

2nd July 1957]

[Sri K. Gopala Gounder]

கூடித்திரியர் என்று ஒன்றுதான் கூறப்பட்டு இருப்பதாகக் கூறி ஹெட் மாஸ்டர்கள் ஹைஸ்கூல்களில் வன்னிய என்று போடப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு அரை சம்பள சலுகை இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, வன்னியகுலகூடித்திரியர் என்பதும் வன்னிய என்பதும் ஒன்றுதான் என்று உடனடியாக உத்தரவு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள டிவிஷன் என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டை இரண்டாக பிரிப்பதாக தெரிய வருகிறது. அப்படி என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டை இரண்டாகப் பிரிப்பதில் ஒரு வித பயனும் இல்லை. கழிந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் எங்கள் ஜில்லா போர்டில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சில ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இதுவரையிலும் இரண்டு மூன்று ரோட்கள் கூட ஒரு இடத்திலும் முடிவு அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சூப்பர்வைஸர்தான் இருக்கிறார்கள். அவர் மெயின் ரோடை பார்வையிடுவதா அல்லது ஜில்லா போர்ட் ரோடை பார்வையிடுவதா? அவர்களால் வேலை செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் இரண்டு இரண்டு சூப்பர்வைஸர்களைப் போட்டால்தான் அந்த ரோடுகள் சீக்கிரத்தில் முடிவு அடையக் கூடும். குறிப்பாக என் தாலுகாவில் கழிந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக ஜில்லா போர்டாரால் செய்யப்படும் 36 ரோடுகளில் மூன்று நான்கு ரோடுகள் கூட இன்னும் சரிவர முடியவில்லை. ஏனென்றால் அங்குள்ள சூப்பர்வைஸர்கள் மெயின் ரோடை பார்ப்பதா? அல்லது ஜில்லா போர்ட் ரோடை பார்ப்பதா? இரண்டு வேலைகளையும் எங்களால் செய்யமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். “லான்ட் அக்கிடிவரிஷன் தாசிஸ்தார்கள்” இருக்கிறார்கள். இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு தாசிஸ்தாரைப் போட்டிருக்கிறது. இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் அவர்களால் வேலை செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு தாசிஸ்தாரைப் போட்டால் நிலத்தகராறுகள் சரிவர கூடிய சீக்கிரம் தீரும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் இரண்டு சூப்பர்வைஸர்களைப் போட்டால் ரோடுகள் எல்லாம் சீக்கிரம் போடப்பட்டு அதுமக்களுக்குப் பயன் படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்கும் முகமாக சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு ஆசைபடுகிறேன். பற்றுக்குறை பட்டுவிட்டாக இது தரையாகப் பட்டிருக்கிறபோதிலும் இவ்வளவு வறிய நிலையிலும் கூட நல்ல காரியங்கள் விட்டுப் போகக் கூடாதென்று கவலையினால் இது வெளியிடப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் நல்ல காரியங்கள் செய்வதில், ஏழை எளியவர்கள் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும், அரசாங்கத்திற்கு மக்களின் மீது இருக்கக் கூடிய நம்பிக்கைக்கும் மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்திடம் இருக்கக் கூடிய நம்பிக்கைக்கும் இது ஒரு அத்தாட்சி என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு நாங்குனேரி தாலுகாவை சேர்க்கப் போவதாக நிதியமைச்சரவர்கள் வெளியிட்டார்கள். நாங்குனேரி தாலுகா இயல்பாகவே வரட்சி மிகுந்த பிரதேசமாகும். ஆகவே கன்னியாகுமரி கரையிலே அது மலையாள ராஜ்யத்தில் இருந்தபோழுது தொடங்கப்படாத நல்ல நீர் நிலைத்திட்டங்கள் எல்லாம் தொடங்கும்போது அது நாங்குனேரி தாலுகாவையும் சேர்த்துத்தான் பயன்படுவதாக இருக்கும். ஆனால் கன்னியாயிறே, எப்படி பராமரிக்கப் போகிறான் இந்த நாங்குனேரி என்ற குழந்தையை என்ற சந்தேகம் அங்குள்ளவர்களிடம் உள்ளது. அதை சிலர் வெளிப்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு பெரிய காரியம் நடக்கிறபோது சட்டசபை அங்கத்தினர்களைவாது ஓரளவிற்கு முறையாக கலந்து கொண்டு ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அதிக நலமாய் இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய பணிவான் அபிப்பிராயம். முடிந்த பிறகு நல்ல விதமாக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவும் இதை ஏற்று நாங்குனேரி வாசிகளும்

[Sri M. S. Selvarajan]

[2nd July 1957]

12-10 இதை பொறுத்து நல்ல ஒரு இணைப்பு சந்தோஷமாக நடக்க வேண்டு
p.m. மென்பதுதான் என்னுடைய ஆசையும் வேண்டுகோளும். மதிப்பிற்
குறிய ஒரு அங்கத்தினர் வெளிப்படுத்தியதுபோல, 1857-ஆம் வருஷத்தில்
தொடங்கிய சுதந்திரப் போராட்டம் முடிந்து 100 ஆண்டுகள் நிறைவேறு
வதை இன்னும் 1, 2 மாதங்களில் கொண்டாடப் போகிறோம். அந்
நாளில் தங்களுடைய உயிரையும் உடலையும் அர்ப்பணித்தவர்களுக்கு அந்
சலி செலுத்தக் கூடிய முறையில் ஒரு வார்த்தை கூட பட்ஜெட் உரையில்
காணப்படாதது வருந்தத்தக்கதுதான். கிராம அதிகாரிகள், போலீஸ்
உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்
களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை அளித்தது போல்,
தியாகிகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் 10-வது வரை இலவசக் கல்வியும்
கல்லூரியில் பாதிச் சம்பள சலுகையும் அளிப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு
செய்யவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற
வசதிகளை வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் ஆர அமர சிந்தித்துப் பார்த்து
செய்யலாம். பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆந்திரா முதலிய ராஜ்யங்கள்
என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு தீர யோசித்து
ஆரமர சிந்தித்து மற்ற வசதிகளையும் தியாகிகளுக்கு செய்து கொடுத்தால்
ஒரு நல்ல காரியம் நடத்ததாகுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை
கூட இந்த பட்ஜெட் உரையில் கூறப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்
காட்ட விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கம் அதற்காக ஒரு பிரத்தியேக
அதிகாரியை நியமித்து ஏறக்குறைய 14 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு
திட்டம் வகுத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் மான்ய உதவி பெற்று வழி
வகைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இது விஷயமாக
நமது அரசாங்கம் இந்த பட்ஜெட் உரையில் மத்திய மான்யத்தை பெறு
வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒரு
அடையாள கிராண்டை ஒதுக்கியிருக்கலாம். இல்லாவிட்டாலும், இந்த விஷ
யம் அரசாங்கத்தில் நல்ல கவனத்தில் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்
கிறேன். சாதாரணமாக கதிகள் (Spindles) ஒதுக்குவதில் பாகிஸ்தான்
தான் அகதிகளுக்கு முன் பாத்யதை கொடுப்பதாக மத்திய அரசாங்க
மந்திரி அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்டார்கள். இலங்
கையிலிருந்து நாடு திரும்பியவர்களின் நிலையும் பாகிஸ்தான் அகதிகளைப்
போன்றதே. 20, 30 ஆண்டுகள் உழைத்த பின்பும் நிர்கதியாக தாயகம்
திரும்பிய இலங்கை இந்தியர் பலர் தங்கள் உயிரையும் திரளமாக
மதித்து ஆழ்கடலைக் கடந்து மீண்டும் இலங்கை செல்ல நினைக்கும்
அளவிற்கு இலங்கையிலிருந்து தாய் நாடு திரும்பியவர்கள் கஷ்டமனு
பவிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து அவர்கள் கஷ்டத்தைத்
தீர்த்து வைப்பதில் அவசர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மை
யுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதபோலவே, மாஜி மரமேறும் தொழிலாளிகளுக்கு அரசாங்கம்
உருப்படியாக என்ன திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.
மாஜி மரமேறும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை இந்த ராஜ்யத்தில் 2, 3
ஜில்லாக்களில் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் தீப்
பெட்டி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாக முன் நான் பதவியி
லிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றுவரை
யில் அது நடைமுறையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை. பெரம்பூரில் சர்க்கார்
நடத்திக்கொண்டிருக்கும் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் இயங்
குகிறது. பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு அது நன்மையாக
இருக்கிறது. அது வெற்றிகரமாக நடப்பதால், அதே போன்று மற்ற
பகுதிகளிலும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை வேகமாக நிறை
வேற்றுவதற்கு தயங்கவேண்டியதில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் மான்
யத்தைப் பெற்று அந்தப் பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கலாம் என்பது என்னுடைய
ஆலோசனை. எங்கள் ஜில்லாவில் புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய அதிகாரி
கள் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த முயற்சிக்கிறார்கள்.
ஆனால் தாலுகா ஆபீஸ் அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகள் ஜனங்களிடத்தில்

2nd July 1957]

[Sri M. S. Selvarajan]

நடந்து கொள்ளக்கூடிய அளவு கோலைப் பொறுத்துத்தான், அங்கு நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்துதான், சதந்திரத்தின் உண்மையான அனுசூலங்களை மக்கள் அனுபவிக்க முடியும். சிக்கனத்தை அமுல் நடத்த ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் தான். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏழு முன்சீப் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. நான்குனேரி, அம்பாசமுத்திரத்திற்கு ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டு இருக்கிறது. தென்காசிக்குப் பக்கத்தில் செங்கோட்டையில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டு இருக்கிறது. இங்கு ஏழு கோர்ட்டுகளுக்குப் பதிலாக ஐந்து கோர்ட்டுகள் இருந்தால் கூட போதுமானதாக இருக்கும். தாலுகா ஆபீஸ்களில் **Public Relations Officer** ஒருவரை நியமித்து அங்கு கிராமங்களிலிருந்து வரக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு என்ன காரியங்கள் ஆகவேண்டும் என்பதைக் கேட்டு அறிந்து அவர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது அந்தக் காரியத்தை உடனடியாக முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும். இம் மாதிரி ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்துவது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யலாம் என்பது என்னுடைய ஆலோசனை.

ஜில்லா காட்டிலாகர் அதிகாரி **Conservator of Forests** “கன்செர்வேடிவ்” போக்கிலேதான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உண்மையாக மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களை விருவிருப்புடன் யோசனை செய்வதில்லை. திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் குதிரை மொழி என்ற ஒரு மண் மேடு இருக்கிறது. அங்கு வெறும் மணல் குவியல் தான் இருக்கிறது. அதன் அருகில் ஜனங்களுக்கு குடியிருப்பதற்குக் கூட இடமில்லை என்று சொல்லி குதிரை மொழி தேரியில் நிலம் கோரி பன்முறை முயற்சித்தும் **Reserve Forests** என்ற பெயரால் அந்த மண் மேட்டை கட்டிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. அதிகாரிகளும் அமைச்சர் அவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்த முன்வரவேண்டும். ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தலைமை அதிகாரிகளின் ஆபீஸ்களில் டெலிபோன் கண்கஷ்டங்கள் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் **easy approach, each contact** அதாவது இருந்த இடத்திலேயே வேண்டிய காரியங்களை பார்த்துக்கொள்ள உபயோகமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு திட்டம் நல்லவிதமாக அமுல் நடப்பதற்காக போலீஸ் இலாகாவையும் மதுவிலக்கு இலாகாவையும் இணைத்தார்கள். அதில் ஜாக் கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இது ஒரு பக்கத்தில் வரவேற்க தகுந்ததாக இருந்தாலுங் கூட, இங்கே **Superintendent** பதவி வகித்தவர்கள் சிலர் அங்கே **Deputy Superintendent** டிப்டி சூப்பரின்டென்டெண்டு உத்தியோகம் பார்த்தவர் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் போன்று பதவி வகிக்க நேரிடுகிறது. இது போன்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு எக்ஸைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்த அதிகாரிகளை ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் **absorb** செய்தார்கள். அதேமாதிரி போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை பரிசீலனை செய்து மற்ற இலாகாக்களுக்கு மாற்ற வழி வகை செய்வதன் மூலம் அந்த டிபார்ட்மெண்டை இன்னும் விருவிருப்பாக்கலாம். ஆகையால் இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். போலீஸார் தவறு செய்யாமல் பார்த்துக் கொண்டாலே போதும். மதுவிலக்கு தானாகவே வெற்றி பெறும்.

தொழில் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள், சேர்த்துக் கொள்ளப்படாதவர் விவரங்களை ஓரிரண்டு வாரங்களில் அறிவிப்பதற்கு வழி வகை செய்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தொழில் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டவர்கள் என்றாலே மற்ற கல்லூரிகளில் அது ஒரு தடங்கலாக கருதுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் பெறுதவர்கள் மற்ற கல்லூரிகளில் இடம் பெறுவதற்கும் கஷ்டப்படும் நிலைமை ஏற்படாத வகையில் தொழில் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறவர்களின் ஜாபிதா பிரசுரிக்கப்படவேண்டும். இவைகளைக் கல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[Sri M. S. Selvarajan]

[2nd July 1957]

திருச்செந்தூர் என்று சொன்னாலே அது ஒரு முக்கியமான கேஷத்திரம் என்பது எல்லோருடைய கவனத்திற்கும் வரும். இங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரி சர்க்கார் கைக்கு மாறப்போகிறது என்ற செய்தியை பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன். ஆனால் இதுவரை ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. சர்க்கார் இதை ஆலோசித்தார்களா, அல்லது ஆலோசித்து கைவிட்டு விட்டார்களா என்பது தெரியவில்லை. இதை அவசரமாக சர்க்கார் கைக்கு மாற்றவேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-23
உ. ம.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, for a proper appreciation and discussion of the Budget, we need not go merely by the fact whether the Budget is a deficit one or a surplus one. A Budget may be surplus. Nevertheless, it need not be acceptable on that account. In the same manner, a Budget may be deficit, but on the other hand it may be a good Budget. A good Budget is one in which the resources of the State are harnessed and distributed through the different channels for the benefit of the people, to the improvement of their conditions. It is from that high pedestal that we have to look at the Budget. Sir, the Budget that has been presented by the Hon. Finance Minister is, of course, a deficit Budget. But there has been a suggestion, to make up the deficit, that the Government might recover a sum of Rs. 25 lakhs by increasing the rate of agricultural income-tax and another Rs. 125 lakhs by increasing to 2 per cent the sales tax on all commodities other than foodgrains. There has been a suggestion in the Budget to reduce the sales tax on foodgrains to 1 per cent. It would have been a very happy thing if that had also been abolished.

The present Budget possesses some redeeming qualities as well as some disappointing features. A sum of Rs. 132 lakhs has been provided in the Budget to meet the cost of revision of the salary of primary school teachers employed in the primary and basic schools in the local bodies as well as in the panchayats. While welcoming this measure, I have to point out to the Government that these benefits ought to have been extended also to the unfortunate poor teachers in Kanyakumari district. The basic salary of a graduate trained teacher in Kanyakumari district is only Rs. 55, whereas their compatriots in other parts of the State are getting Rs. 85. Then again, in the primary schools, the S.S.L.C. trained teacher is getting only Rs. 35 whereas his comrade elsewhere in the State is getting Rs. 45. This difference in the scale of pay is a strange anomaly and it is there after the integration of this area. I believe that the Government will take swift measures to equalise the scales of pay of the teachers, so that there may be a uniform scale of pay in the whole State.

I should also like to point out that this Government should take into consideration the difficulties and the hardships of political sufferers in our State. The fee concession that has been given to poor children should also be extended to the children of political sufferers in the State. Sir, there is an allotment of Rs. 11.5 crores under Education; a sum of Rs. 10 lakhs is allotted for giving mid-day meals and another Rs. 10 lakhs is allotted for fee concession. A

2nd July 1957]

[Sri T. T. Daniel]

sum of Rs. 120 lakhs has been provided for improving the small-scale industries in the State, to solve the unemployment problem and there is another provision of Rs. 26 lakhs for improving village industries like tanning, bee-keeping, poultry and such other industries. These are some of the bright features of the Budget.

Sir, we welcome the proposal to retain the Kanyakumari district as such and to include the adjacent taluk in it. We welcome the people of the Nanguneri taluk and we assure them that we will be their guardian angels and we will be like brothers in their midst. They need not have any misgivings about us.

Sir, from the Hon. Finance Minister's speech, it is found that a sum of Rs. 390 lakhs has been allotted for the Kanyakumari district in the Second Plan. But in the same Budget we do not find that any amount is carved out of the amount of the Plan for meeting any expenditure in the current year's Budget. We are at a loss to find why the Government has not set apart any definite amount out of the Second Plan amount for the use of the Kanyakumari district in this year's Budget. Is it because the District Collector failed to send proposals in time for the inclusion of schemes? Or is it because the Government found that there were no finished scheme for implementation? We are really anxious and we are really disappointed about this non-inclusion. There have been certain important schemes, like the Chittar Patangal Scheme, Kulitherai, Ereniel and Colachel Drinking Water Schemes. The erstwhile Travancore-Cochin Government had submitted these schemes to the Planning Commission, but the Planning Commission dropped these schemes probably because the Commission thought that these schemes should be immediately taken up by the successor Madras Government. Sir, the omission of these schemes is a disappointing feature. So far as the Patangal Chittar Scheme is concerned, I would like to say that it is a life-and-death problem so far as the people of the Kanyakumari district are concerned. The omission of this scheme in the Budget of this year is a reckless and negligent one.

Sir, coming to integration of the public services, I am at a loss to know why there should be inordinate delay in doing that. I am quarrelling with the Government, and opposing the Government, because, I like the Government as the Government is my sweetheart and love, the Congress Party is my newly-wedded wife and that is why I pick up this fond quarrel with the Government and the Hon. Finance Minister. This should have been completed long long ago. Though we have been dinning into the ears of the Government that this integration should be settled at an early date, in spite of our persistent request, there seems to be a go-slow policy. We only want the Government to goad the officers responsible into action and remove this slow-down policy and take swift firm decision in this matter of integration of services.

So far as this year's Budget is concerned, I must say that generally the people of Kanyakumari district are not satisfied.

[Sri T. T. Daniel]

[2nd July 1957]

There is only a small provision made in certain departments and no provision for certain other departments. Under irrigation, only Rs. 4 lakhs has been allotted and under Civil Works, only Rs. 11 lakhs has been allotted. These are very meagre amounts to satisfy the requirements of the people of Kanyakumari.

Sir, so far as the Budget as it now stands, I would say that it is only a blank cheque to the people of Kanyakumari. We fully believe that the Hon. Finance Minister will fill up the blank cheque by allotting proper amounts for the various demands of the district. We ask the Government food and water, but the Government should not give us stones. I am sure, Sir, that this cry on the floor of the House will not be a cry in the wilderness. For, I fully believe that the Government is a just one; it has ears and it has a heart; it has goodwill and there is good conscience and that is evidenced by the Hon. Finance Minister's statement that it has been decided by the Government to retain the Kanyakumari district as such. Therefore, I appeal and fervently hope that the legitimate demands of the people of Kanyakumari district would be fulfilled soon.

12-30
p.m.

* SRI S. R. MUNUSAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பட்டியலுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சம்மேளத்தின் சார்பாக எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, அதை வரவேற்பதோடு ஒரு பக்கத்தில் அதைப் பார்த்தால் வருத்தத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் எங்கள் சமூகம் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம், வஞ்சிக்கப்பட்ட சமூகம், வரணப்பட்ட சமூகம், சுரணப்பட்ட சமூகம், வெளியேற்றப்பட்ட சமூகம், இப்படிப்பட்ட ஒரு சமூகம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எங்களுடையதான தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் தான். எங்கள் இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சண்டைக்காய் அளவில் தான் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்தவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பிறப்போக்காக இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி அவர்களுக்குப் போதாது என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், இந்த வருஷம் அவர்களுக்கு என்று போன வருஷத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிதியை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள், அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையில் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேருவது இல்லை. அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கு போய் சேராமல் இருப்பதால் அவர்களால் அதை அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஆனால் அது அதிகார வர்க்கத்திற்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கத்தினருக்கு பல சலுகைகளை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தரிசு நிலங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று எங்கள் சம்மேளனத்திற்குத் தெரிந்தவுடன் மனுக்கள் போட்டோம். அப்படி மனுக்கள் போட்டாலும் அதிகார வர்க்கத்தினர் அதை கவனிப்பதே இல்லை. மனுக்கள் போட்டு பத்து வருஷங்களாகியும் கூட இன்னும் தரிசு நிலங்கள் கொடுத்த பாடில்லை. உத்தரவு போட்டபடி அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1½ லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி மனுக்கள் போட்டோம்.

2nd July 1957]

[Sri S. R. Munusami]

சம்மேளனத்தின் சார்பாக சுமார் இரண்டாயிரம் மனுக்கள் போட்டோம். ஆனால் என்ன முடிவு? ஏதோ இரண்டு இடங்களில் தான் நிலங்களை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள டி.சி. புரம்போக்கு நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதில் ஏதோ தகராறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். 288-ம் நெம்பர் சுத்தநேரி கிராமத்தில் இருக்கும் புரம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கேட்டால் அதைக் கொடுக்கவே இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் காண்பிக்கவேண்டும் என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேராமல் அதிகார வர்க்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய பிரயாணப்படி செலவிற்குத்தான் போய் சேருகிறது. அதைத் தவிர வேறு எந்த விதத்திலாவது யாருக்கு ஒதுக்கப்படாதோ அவர்களுக்குப் போய் சேருவதாக இல்லை. எங்களுக்கு உண்மையாகவே சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்தால் எங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் எங்களுக்கே செலவு செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷமும் எங்களுக்கு பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப்படும் பணம் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

எங்களுக்கு என்று அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எவ்வளவோ மனுக்கள் கொடுக்கிறோம். அந்த மனுக்களைப்பற்றி கேட்டால் அவைகள் பத்து வருஷங்களாக மாகாண செக்ரடேரியட்டில் தங்கி விடுகிறது என்று சொல்லி தட்டிக் கழித்து ஏதாலும் சாக்குப் போக்கு சொல்லி விடுகிறார்கள். இதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களால் தலை தூக்கி நிற்க முடியவில்லை. தலை தூக்கி நிற்பதற்கு அருகதை அற்றவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்கு என்று ஒரு கோடி 94 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் போதாது, இரண்டரை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லை. இதை உணருவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ளம் இருக்கவேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். அதற்கு என்று அதிகப்படியான பணத்தையும் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்கி இருந்தும் 100-க்கு பத்துப் பேர்களுக்காவது பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு எதிர் கட்சிக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் பொதுவாக இருப்பது தாழ்த்தப்பட்டவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்வது தான். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் கட்சியை எதிர்க்கலாம். ஆனால் சம்மேளனத்தை எதிர்க்க முடியாது. எங்களுடைய சம்மேளனத்திற்கு துரதிருஷ்டம் இருக்கிறது. எங்களுக்கும் துரதிருஷ்டம் இருக்கிறது. ஜாதிக் கோட்பாடு வந்து விடுகிறது. அதனால் நாங்கள் முன்னேற்றமடையாமல் இருக்கிறோம். எங்களுடைய சமூகம் முற்போக்கு அடையக் கூடிய எண்ணம் இருந்தால் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும் அந்தப் பணம் அவர்களுக்கு முழுவதும் போய் சேருகிறதா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டும். இதை தாழ்த்தப்பட்ட சம்மேளனத்தின் சார்பாகச் சொல்லுகிறேன். அதனால்தான் நாங்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வருத்தத்துடன் வரவேற்கிறேன் என்று முதலில் சொன்னேன்.

“புளித்த கூழுக்கு ஊறுகாய் கொடுக்கும் புண்ணியவதி” என்றும், “கர்ப்பவேதனைப்படும் மனைவிக்காக உச்சிக் கரண்டி எண்ணை அண்டை வீட்டில் மருத்துவத்திற்கு வாங்கினால் ஆயுள் கடைசிவரை பண்ணையில் கட்டுப்பட்டு விடுகிறான் தாழ்த்தப்பட்ட மகன் என்பதாகும்”. அந்த நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதனால் தான் வருத்தப்படக் கூடிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். சலுகைகள் அநேகம் கொடுத்திருப்பதாக அரசாங்கம் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி

[Sri S. R. Munusami]

[2nd July 1957]

கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குப் போய் சேருகிறதா என்பதை அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும். மனுக்கள் கொடுத்தால் அவைகள் பத்து வருஷம் அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றன. டி.சி. புரம்போக்கு நிலங்கள் வேண்டும் என்று மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை பைசல் செய்வதில் அங்குள்ள கணக்குப் பிள்ளைகளும் மணியக்காரர்களும் செய்யும் அக்கிரமம் சொல்ல முடியாது. ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லுவதால் தலைக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலமாவது கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கே அந்த சட்டம், கொடுப்பது யார்? இதையெல்லாம் பார்த்தால்தான் மணியக்காரர்களும் கணக்குப் பிள்ளைகளும் அக்கிரமம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. மற்றும் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து ப்ரசிடெண்டும் அக்கிரமம் செய்கிறார். இவர்கள் செய்யும் அக்கிரமம் சொல்லி முடியாது. இதைப்பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்கு தெரிந்திருக்கும். எந்தத் தொகுதியிலிருந்து வந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இவர்களைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அவர்களைக் கேட்டால் “ஆமாம், உண்மை” என்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதனால்தான் எங்கள் சமூகம் வஞ்சிக்கப்பட்ட சமூகம் என்று சொன்னேன். அதனால் எங்கள் சமூகத்தின் பேரில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் கூட காட்டிலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அதற்கு என்று அபிவிருத்திக்காக பணம் ஒதுக்கியும் நிலங்களை ஒதுக்கியும் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதாக காட்டிலாகாவால் காடுகளில் எங்களுக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அவைகள் இல்லை. அப்பொழுது நாங்கள் அவைகளில் விவசாயம் செய்து வந்தோம். இப்பொழுது அவைகள் தீற்றுபோய்விட்டது. அதற்கு என்று அப்பொழுது கல்லுக்கள்கூட அமைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த நிலங்களைக் கொடுக்க காட்டிலாகா மறுத்துவிட்டார்கள். இப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தியை எப்படி அதிகரிக்க முடியும்? இது சம்பந்தமாக பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலங்கள் வேண்டும் என்று மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் கடைசியில் என்ன பதில் வந்தது என்றால் நிலம் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லும் போது காடு பராமரிப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கி என்ன பயன் இதற்கு என்று 4 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அதை நல்ல முறையில் எங்களுக்கு பயன்படும் முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். ஐம்பது வருஷங்களாக நாங்கள் அந்த நிலங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தோம். பிறகு அங்கு காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று வேலை செய்தார்கள். பள்ளம் தோண்டி விதை விதைத்து மரம் நட்பார்கள், என்றும் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விட்டது. ஆனால் அந்த நிலங்களை எங்களிடம் கொடுத்தால் அங்கு நாங்கள் விவசாயம் செய்து நாட்டின் உணவு பற்றாக்குறையை நீக்குவோம். சல்லிவேர்கூட அங்கு இருக்காது. அங்கு செலவிடப்படும் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவிட வேண்டும். அதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தலைக்கு ஐந்து ஏக்கர் வீதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய கோரிக்கைகளை கொஞ்சம் கவனித்து அதை கண்காணித்து அவைகளை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தை அறிய விரும்புகிறேன். ரூ. 1,94,17,100 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கா அல்லது ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டுமா என்று கனம் அங்கத்தினர் விவரமாகச் சொல்லவேண்டும். அவர் பேசியபோது அவ்வளவு தொகையும் ஹரிஜனங்களுக்கே என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல.

2nd July 1957]

[Sri T. P. Elumalai]

அந்தத் தொகை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் தான் என்று நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* SRI M. C. MUTHUKUMARASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இன்று சபை முன் நமது நிதி மந்திரியவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். 12-41 p.m.

இந்த பட்ஜெட்டை அலசிப் பார்க்கும் நேரத்திலே ஒவ்வொரு துறையிலேயும் குறிப்பாக அடிப்படையிலே இருக்கும் மக்களுக்கும், மத்தியதர வகுப்பு மக்களுக்கும் எந்தெந்த முறையிலே சலுகை செய்யவேண்டுமென்று ஆராய்ந்து, பொதுவாக இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால் கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கும் மக்களுக்கு அவ்வப்போது எத்தனை காரியங்கள் செய்ய முடியுமோ அத்தனை காரியங்களையும் செய்வதற்கு தகுந்த முறையிலே நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அதை யாரும் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது.

இந்த பட்ஜெட்டிலுள்ள சில அம்சங்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் எனது ஜில்லாவில் செய்யப்பட்டுள்ள தீமைகளைப்பற்றி நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சையைப்பற்றி சொல்லும்போது, “சோழ வளநாடு சோறுடைத்து” என்று பெருமையாக மற்றோர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். நாங்கரும் பெருமை அடைகிறோம், சொல் அளவிலே. ஆனால், உண்மையில் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்குச் சோறு கிடைக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், அது தான் இல்லை என்று சொல்லி வருத்தப்பட வேண்டிய நிலைமையாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில், சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரப்படி 33 லட்சம் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அதில் 85 சதவீத விவசாய மக்கள் அதில் ஆதித்திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 8 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் தெரியாது. உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் ஆயிரத்துக்கு ஒன்றே இரண்டோ இருக்கலாம். அதற்கு அதிகமாக இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் மண் தோன்றி, புல் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து வருகிறார்கள். இப்படி உழைத்து உழைத்து உருக் குலைகிறார்கள், ஏதாவது நன்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. குடியிருப்பதற்குக்கூட இட வசதி இல்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் என்ன சிந்திப்பார்கள் என்பதை உங்களுடைய முடிவுக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பரம்பரை வழக்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, ஒரு தாழ்ந்த மகன் சொந்தமாக நிலம் வாங்கினால், பரம்பரை வழக்கப்படி, அது செல்லாது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வழக்கத்தை முதலில் உடைத்தெரியவேண்டும். ஹரிஜன மக்கள் சார்பிலே கவனம் செலுத்துகிற சர்க்கார் இருக்கிற இந்த நேரத்திலேகூட ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் பிரிக்கப்படும் பரிதாப நிலை இருக்கிறதென்று சொன்னால், அதைப்பற்றி நான் என்ன சொல்வது?

தஞ்சை ஜில்லாவிலே, ஏறக்குறைய ஒன்றரை மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு தெருவை அழித்து வாழை நட்பிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதைவிட மோசமான நிலை எங்கு இருக்கும் என்று சிந்திக்கும்போது கொதிப்பு ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு ஹரிஜனங்களுடைய இன்றைய நிலையைப்பற்றி கண்டறிந்து தகவல் தெரிவிக்கும்படி அமைச்சரவர்கள் ஒரு உத்தரவு வெளியிடுவாரானால், உண்மை நிலைமை விளங்கும். அங்கு மோசமான நிலை இருக்கிறதென்பதைக் கண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்

[Sri M. C. Muthukumarasamy] [2nd July 1957]

திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நிலம் ஜாரி செய்து கொடுக்கும் விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறும் வரைக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கும் ஆதித்திராவிட மக்கள் வசிக்கும் மனைகளை யாரும் மறைமுகமாகவோ நேர்முகமாகவோ எழுதி வாங்கக்கூடாது; அப்படி வாங்கினால் அது செல்லாது என்று அறிக்கை விட்டாலொழிய, அங்கிருக்கும் நிலைமை சரியாக இருக்க முடியாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. 60 : 40 வாரம் என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த நேரத்திலே பலர் குறை சொன்னார்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்தபோது, “நில பாத்தியதையே விவசாயிகளுக்கு மாறிவிடும்போல் தெரிகிறது. அவர்களால் நிலத்தைச் சீர் செய்ய முடியாது”, என்று அப்பொழுது குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள். அதை மெய்ப்பிப்பதற்கு சர்க்கார் கூட உத்தையாக இருக்கிறதோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடனுதவி, எரு போன்றவைகளுக்குக் கொடுப்பது யாவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படிக் கிடைக்காவிட்டால், அவர்கள் எப்படி நன்றாகப் பயிர் செய்ய முடியும்? அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை உண்மை ஆகிவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

எரு, விதை, மாடு முதலியவைகளை வாங்குவதற்கு கடன் கொடுப்பது எந்த முறையில் இருக்கிறது? வசதியுள்ளவர்கள் நிலத்தையோ மற்றவைகளையோ ஜாமீன் காட்டி கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், ஏழை விவசாயி என்ன செய்ய முடியும்? நிலத்தைச் சரி செய்து வைத்துக் கொண்டு உரம் வேண்டுமானால், அதை வாங்குவதற்கு அருகதை இல்லை. ஆகவே, நபர் ஜாமீன் பேரிலேயே கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதியைத் திருத்தினாலொழிய, விவசாயிகளுக்கு பிரயோஜனம் ஒன்றும் ஏற்படாது.

ஏறக்குறைய ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக தாலுகா ஆபீசுக்குப் போய் தாசில்தாரைச் சந்தித்துப் பேசினேன். இந்தத் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய ஒரு லட்ச ரூபாய் கடனுதவிக்கு நிதி வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். நான் பெருமூச்செறிந்தேன், நம் தாலுகாவில்கூட இவ்வளவு தொகை கடன் கிடைக்கிறதே என்று. ஆனால், சட்டத்தைப் பாரக்கும்போது, அவர்களே சொல்கிறார்கள்; “ஏழைகளுக்குக் கடன் உதவி கிடைக்கிற அளவுக்கு நீங்கள் சட்ட சபையில் சட்டத்தைத் திருத்தினாலொழிய கிடைக்காது” என்று. நான் பெருமூச்செறிந்தேன். இந்தச் சட்டத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கு இருக்கிறது என்பதைப் புகுந்து பார்த்து, விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு மிராசுதார்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் எத்தனை விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்று புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், உண்மை தெரியும். விவசாயிகளுக்கு நேராக மிராசுதார்கள் கோர்ட்டுக்கு வரக்கூடாது என்ற நியதி இருப்பதால் அவர்கள் தங்களுக்குப் பதிலாக ஏஜென்டுகளை அனுப்புகிறார்கள். மிராசுதார்கள் ஏன் தாங்களே நேரில் கோர்ட்டுக்கு வரக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். சமதர்மம் பேசுகின்றோம், ஏழைகளும் பணக்காரர்களும் எல்லோரும் சமம் என்று சொல்லுகின்றோம், அப்படியிருக்கும்போது, ஏன் அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு வரக்கூடாது? மிராசுதார்களும் நேரிடையாக கோர்ட்டில் கட்டாயம் ஆஜராயிருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு இருந்தால் நிச்சயமாக அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள், என்பது உண்மையிலும் உண்மை. சட்டம் இருந்தாலும், எவ்வளவு வசதி உள்ளவர்களாக இருந்தாலும்கூட, கோர்ட்டில் கேஸ் போடும்போது நிச்சயமாக எவரும் ஆஜராக வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால், மிராசுதார்களே வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எந்தத் தொந்தரவும் தரமாட்டார்கள் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நேரடியாகக் கண்ட ஒரு உண்மையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மிராசுதாரிடத்திலே ஒரு விவசாயி ஏறக்குறைய மூன்று வருஷங்களுக்கு குத்தகை பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்திருந்தார். 2½ வேலி நிலத்

2nd July 1957] [Sri M. C. Muthukumarasamy]

திற்கு குத்தகை எடுத்தவருக்கு 85 வயது. ஒரு மகன் சித்த பேதகம் உள்ளவன். நிலத்தை மற்ற மூன்று பிள்ளைகளும் சாகுபடி செய்தார்கள். 60 வாரம் வேண்டும் என்று கோட்டுக்குப் போன நேரத்திலே அங்கிருந்த சமரச அதிகாரி விசாரித்தார்கள். விசாரித்து, மறு நாளைக்கு முடிவு சொல்வதாக இருந்தார்கள். ஆனால், அதற்குள்ளாக ஹைகோர்ட்டு டிவிருந்து உத்தரவு வருகிறது. அதன் பேரில் சமரச அதிகாரி தாம் தீர்ப்பளிக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார். தகப்பன் செய்யவேண்டியதை நாங்கள் மூன்று பேரும் சாகுபடி செய்கிறோம் என்று சமரச அதிகாரியிடம் சொன்னாலும், அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், “எழுத்து மூலமாக உங்களுக்கு ஏதும் ரிக்கார்டு கிடையாது; ஆகையால் தீர்ப்பளிக்க முடியாது” என்று சொல்லிவிட்டார்.

நெல் அதிகமாக விளையும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஆயிரம் ஆயிரம் கலம் நெல்லை களத்திலே குவித்து வைத்திருப்பார்கள். சாணியைக் கரைத்து அந்தக் குவியல் பேரில் ஏதோ குறி போட்டிருப்பார்கள். ஒரு வயதான கிழவன் அதன் அருகே படுத்து இருப்பான். இவ்வளவு தான் காவல். யாரும் எடுத்துப் போகமாட்டான். காரணம், நம்பிக்கைதான். தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரு நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்து பயிரிட்டு வருவார்கள். சீட்டு இல்லை, நாட்டு இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது கோர்ட்டிலே கொண்டு வந்து அவர்களை நிறுத்தி, சீட்டைக் கொண்டா, நாட்டைக் கொண்டா என்றால் அவர்கள் என்ன செய்வது? அவர்கள் ஐயோ என்று எவ்வளவு போக வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி தப்புக் காரணங்களைச் சொல்லி விவசாயிகளை வெளியேற்ற முற்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கும், சட்டத்தில் கண்டுள்ள நன்மையை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் அனுபவிப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அங்கு நடக்கும் அக்கிரமமான காரியங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விவசாயிகள் சார்பிலே ஒரு சின்ன கமிட்டியை அமைத்து, சர்க்காருக்கு அந்தக் கமிட்டியினர் தங்கள் அறிகையைச் சமர்ப்பிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பற்றி அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசியுள்ளார்கள். விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஏறி வருவதாக ஒவ்வொருவரும் கருதுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் நம் நாட்டில் உற்பத்தி அதிகமாகியிருப்பதாயும் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே உற்பத்தி அதிகமாய் இருந்தால் விலை குறைய வேண்டுமே என்பது தான் எல்லோருடைய கருத்தும். உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள், உரங்கள் முதலியவற்றின் விலை ஏற்றமாயிருக்கிறது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். யுத்தத்திற்கு முன்னால், இன்று சர்க்காரால் வழங்கப்படும் அமோனியம் சல்பேட் மூட்டை ஒன்று ரூ. 8 வீதம் விற்கப்பட்டு வந்தது. இன்று ரூ. 40-க்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக விவசாயிகளுக்கு எல்லா விதத்திலேயும் கஷ்டங்கள் இருப்பதால், தஞ்சை ஜில்லா டெஸ்டாப் பிரதேசத்தைத் தவிர, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு முதலிய இடங்களிலே உள்ள சாதாரண சிறிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், ஒரு புறத்தில் விலை வாசிகள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருவதோடு, மறு புறத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக, 5 அல்லது 10 ஏக்கர நிலம் உள்ளவர்கள் கூட சர்க்கார் ஆப்சிலோ அல்லது கம்பெனியிலோ ரூ. 50 சம்பளம் கிடைத்தால் போதும் என்று கிராமத்தை விட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இதனால் என்ன தெரிகிறது என்றால், 5 ஏக்கர நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 50 கூட கிடைக்க முடியாத நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். மாட்டு விலையை எடுத்துக் கொண்டால் போன வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் 50 சத விதிகம் விலை ஏறி

12-50
p.m.

[Sri V. Govindaswami Naidu] [2nd July 1957]

விட்டது. காரணம் மாடுகள் உற்பத்தி கம்மியாகி இருக்கிறது. வருஷம் தோறும் கால்நடைகள் பராமரிப்புக்காக பல திட்டங்கள் போட்டு நாம் ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் மாட்டுப் பண்ணைகளை அதிகமாக விருத்தி செய்வதற்கு முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் மேய்ச்சல் வசதி மிகவும் குறைந்துவிட்டது. மேய்ச்சல் வசதி இல்லாததால் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியவில்லை. இந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், மாடுகள் முதலியவை விலை அதிகமாக இருப்பதனால் விவசாயத்தில் ஊக்கம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இன்று மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகி அநேக கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வாங்கவேண்டுமென்றால் இன்று போதுமான அளவுக்கு பம்பு செட்டுகள் மார்க்கெட்டில் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக ரூ. 300-க்கு விற்கப்பட்டு வந்த மோட்டார் இன்று ரூ. 900 அல்லது ரூ. 1,000-க்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. மோட்டார் வைத்தால் அதற்கு ஸ்டார்டர் வேண்டும். ரூ. 50 ஆக இருந்த ஸ்டார்டரின் விலை இன்று ரூ. 250 ஆக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே விவசாயிகளின் கஷ்டம் அன்றும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. விலைகள் குறைய வேண்டியது அவசியம் தான். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு மேற்கூறிய வகைகளில் வசதிகள் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் சந்தோஷத்தோடு பயிர் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு துரதிருஷ்டம் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் மதராஸ் செங்கல்பட்டின் அருகே இருப்பது தான். அந்த ஜில்லாவில் சில நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருக்கின்றன. அந்த நீர்ப்பாசனத் தேக்கங்களில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும் பொழுது, மதராஸுக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொல்லி, விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக, இன்று ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஆரணியார் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அங்கு “Catchment area”-ல் உள்ள நிலங்களுக்கு “காம்பென்லேஷன்” கொடுக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அதை ஆந்திர சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும். இதனால் நீரைத் தேக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது இன்னொரு துரதிருஷ்டமும் சேர்ந்திருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பாகம் தண்ணீர் மதராஸுக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நீரைத் தேக்கி ஆயக்கட்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் மதராஸுக்கும் ஒரு பாகம் தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டினத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து விட்டால் அங்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கே தண்ணீர் இருக்காது என்று தான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது புழலேரி, சோழவரம் ஏரி நீர்த் தேக்கங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், மதராஸ் காப்பொரேஷன் குடி தண்ணீர் உபயோகத்திற்குப் போக கொடுக்கும் மீதித் தண்ணீரைத் தான் பாசன வசதிக்கு உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் நமது ஜில்லாவிலுள்ள ஒவ்வொரு நீர்த்தேக்கத்திற்கும் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி, கால் நடைகள் வளர்ப்புக்காக நமது சர்க்கார் நிறையப் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் நான் கூட பொலி காளைகளைப் பாதுகாத்து வருகிறேன். இப்போதுள்ள மாடுகள் சிறியவை. அந்த ஜாதியை மாற்றவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவைகளை எப்படி மாற்றுவது என்பது தான் தெரியவில்லை. சிறிய மாடுகளை நீக்கி விட்டு நல்ல இனத்தைச் சேர்ந்த பெரிய மாடுகளைக் மாற்றுவதற்கு ஒரு வழி தேடவேண்டுமென்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது மாகாணத்திலே மின்சார உற்பத்தி மிகவும் போற்றக்கூடிய அளவுக்கு விருத்தி அடைந்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் கிராமாந்திர மின்சாரத் திட்டங்களின்கீழ் 1,300 கிராமங்களுக்கும்,

2nd July 1957] [Sri V. Govindaswami Naidu]

13,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலும் அதே நிலையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால், இதிலேயும் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. 1956-ம் வருடம் ஜனவரி மாதத்திற்கு முன்னர் energize பண்ணின் மின்சாரத்திற்கு horse power 1-க்கு ரூ. 15 வீதம் unconnected minimum charges கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் 1956-ம் வருடம் ஜனவரி மாதத்திற்குப் பின்னர் energize பண்ணின் மின்சாரத்திற்கு horse power 1-க்கு ரூ. 55 unconnected minimum charges கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தக் காரணத்தினால் இந்த மாதிரி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒருவேளை மோட்டார்கள், ஸ்டார்டர்கள், மற்றும் இதர கருவிகள் எல்லாம் இப்பொழுது சுலபமாகக் கிடைக்கின்றன என்ற எண்ணத்தில் அவ்வாறு செய்திருக்கலாம். ஆனால் பழைய நாட்களில் என்ன கஷ்டம் இருந்ததோ, அந்தக் கஷ்டம் இன்னமும் நீடிக்கிறது. இன்று மோட்டார்கள், ஸ்டார்டர்கள், ஸ்லிச்ச்கள் ஒன்றும் மார்க்கெட்டில் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே முன்பு அமுலில் இருந்த உத்தரவே இப்பொழுதும் இருக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாமதமையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் புது உத்தரவினால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். 5 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர் தன்னிடமுள்ள மாட்டையோ மெஷினையோ விற்று 5 horse power உள்ள ஒரு மோட்டார் செட் வாங்கினால், ரூ. 275 கட்டினால்தான் உனக்கு connection கொடுப்போமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு ரயத்துகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுவதினால், விவசாயத்தில் ஊக்கமில்லாமல் போய்விட்டது. இதை நான் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். இதை நீங்கள் நன்றாக யோசித்து, ஜனவரி 1956-க்கு முன்பு இருந்த பழைய திட்டத்தையே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு தங்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1 p.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1957-58-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிக மிகத் திறமையாகத் தயாரித்து நம்மிடத்தில் அளித்துள்ளார்கள். அவர்களுடைய முழுத் திறமையையும் இதில் காட்டியிருக்கும் காரணத்தினால் தான், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எந்த எந்தக் குறைபாடுகள் மிக இயல்பாகப் பிறரால் உணரப்படுத்துவதற்குத் திட்டம் இடமளித்து விரிமோ அந்தக் குறைபாடுகள் கூட பிறரால் உணரப்படுவதற்கு இடமில்லா வாதபடி செப்பனிடப்பட்டு, திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம், நமது தேசத்தில் நமது மாநிலமானது பல காரணங்களால் கட்டுப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் காரணத்தினால்,—ஒரு மாநிலத்திற்குரிய முழு உரிமையும் குறைந்திருக்கும் காரணத்தால், பல திட்டங்களில் “தேரை முன்னே செலுத்தும் முன்பு பின்னே இழக்கும்” முறையில் மத்திய அரசாங்கத்தாரின் செயலும் போக்கும் இருக்கின்ற காரணத்தினால்—இந்தத் திட்டத்தில் பல குறைகள் இயல்பாக ஏற்பட்டிருந்தும், அவை வெளிப்படையாகக் காட்டப்படாமல், அரசாங்கம் திட்டமும் பொதுவான ஒரு மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப் பட்டது என்பது மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டு விட்டு, மக்களால் விரிவிக்கப்பட்ட பல வேண்டுகோள்களும் தெரிவிக்கப்பட்ட பல விருப்பங்களும் நிறைவேறும் என்ற ஆசை காட்டப்பட்டு, இந்தத் திட்டம் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே, ஒரு பெரிய முதல் இட்டுள்ள கம்பெனியானது நீண்ட தொலைவில் இருந்து, அதன் ஒரு கிளைக் கம்பெனியும் ஓரளவு தனியாக நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றபோது, எப்படி மேலேயுள்ள கம்பெனியின் விருப்பங்களையெல்லாம், லட்சியங்களையெல்லாம், ஏற்று பெரிய அளவில் தானே ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்குமோ, அந்த மாதிரித் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் காண்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் திட்டத்தில் பொதுமக்கள் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய ஒரு குறிப்பையும் அமைச்சர் அவர்கள் காட்ட முடியவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயக முறையில் ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால்

[Sri K. Anbazhagan]

[2nd July 1957]

தான் அமைக்கப்பட்டது என்றாலும் “இந்த ஜனநாயகத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியை நிர்மாணிப்பவர்கள் ஜனங்கள் தான் என்பதும், அந்த ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உணவு இன்றியமையாதது என்பதும், உயர்ந்ததுள்ள உணவுப் பொருள்களின் விலை இறங்கினாலொழிய எழைகளின் மனனியைப் பிடிக்கின்ற நிலைமை தான் நிலவும் என்பதும், உணவுப் பொருள்களின் விலையை இறங்கச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்பதும், அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறும் அரசாங்கம் நல்ல ஜனநாயக அடிப்படையை உணர்ந்தது ஆகாது என்பதும்” இந்தத் திட்டத்தினால் உணர்த்தப்படவில்லை. இதை உணர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுக் காட்டமுடியாது.

உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், கடவுள் புண்ணியத்தால் மணம் பெய்தும், ஆறுகளிலும் ஏரிகளிலும் தண்ணீர் நிறைந்தும், பொதுமக்கள் விவசாயத்தைத் தட்டுத்தடை இல்லாமல் நடத்துவதற்கு ஏற் பாடுகள் செய்யப்பட்டும், அதற்கு ஏராளமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டும் இருக்கும்போது—இவ்வளவிற்கும் பிறகு—உணவு பொருள்களின் விலை இறங்கவில்லை என்றால், ஏதோ ஒரு பெரிய குறை அரசாங்கத்தின் திட்டத்திலோ, நிர்வாக இயந்திரத்திலோ, நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களின் மனப்பான்மையிலோ இருக்கிறது என்பதை ஜனநாயக அரசாங்கத்தை நடத்துபவர்கள் உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. ஆட்சியை நடத்துபவர்கள் சமதர்மத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். அந்த சமதர்மம் எப்படி நிலைநாட்டப்படுகிறது என்று நான் பார்த்தேன். நேற்று இருந்த நிலைமைக்கும் நாளை இருக்கவேண்டிய நிலைமைக்கும் இடையே அதிகமான மாறுதல் இல்லாதபடி செய்யக் கூடிய—“ஸ்டேஸ் கோ” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே, அந்த மாதிரி அதிகமான மாறுதல் ஏற்படாமல் ஏற்கெனவே உள்ளதைப் பாது காக்கக்கூடிய—சென்ற காலத்திற்கும் வருங்காலத்திற்கும் இடையே அதிக மாறுதல் இல்லாத நிலை என்ற சமதர்மத்தைத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் காண்கிறேன். ஏற்கெனவே ஏற்பட்டுள்ள அநீதிகள் மறைக்கப்பட்டு, அக்கிரமங்கள் பல செய்யப்பட்டன என்பது மறுக்கப்பட்டு, அவைகளை இனிமேலும் நீடிக்கச் செய்யக்கூடிய சமதர்மத்தைத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் காண்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சம தர்மத்தைக் காப்பாற்றக்கூடியதாகத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், எழைகளின் வாழ்க்கையில் ஏதேனும் உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

எழைகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை. பெட்டித் தொழிற்சாலைகளாலும், செருப்புத் தொழிற்சாலைகளாலும் எழைகள் பயனடைவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும், நிலக்கரித் திட்டம் மக்களுக்கு பயனளிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும், இரும்பை உருக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும், காகித ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும் தான் இந்தத் திட்ட அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய எழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் எந்த அளவு உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நமக்குத் தெரியவில்லை.

தமிழ் நாட்டிற்கு அவசியமான முன்னேற்ற திட்டங்களை ஆரம்பித்து நிறைவேற்றுவது பற்றி அரசாங்கத்தார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அந்த நேரத்திலும் எமாற்றம் தான் அடைகிறோம்; திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வெளி நாட்டு மூலதனத்தில் நமக்கு மாற்றம் சொலவணி கிடைக்காததால் கடன் ஏற்படுகிற காரணத்தால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது என்று தான் சொல்கிறார்கள். குந்தாதத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நமக்கு எவ்வளவோ நன்மை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லும்

2nd July 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

அரசாங்கத்தார் அதை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்றும், இருந்தாலும் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலைமை மிக மிக வருந்தத் தக்கது ஆகும்.

இத்தகைய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் உள்ள துண்பங்களைப் பற்றிக் கூறும் அரசாங்கத்தார், செலவில்லா மும் நிறைவேற்றக்கூடிய மக்களுடைய கோரிக்கையையாவது நிறைவேற்றுகிறார்களா என்றால், அதுவும் இல்லை. இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பினார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்கள் சுதந்திரப் போரில் ஈடுபட்டு பல தியாகங்களைச் செய்தார்கள். அவர்கள், இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்று கோரினால் அந்தக் கோரிக்கை இந்த அரசாங்கத்தாரால் நிறைவேற்றப்படவில்லை; நிறைவேற்றுவோம் என்று அரசாங்கத்தார் கூறவும் இல்லை; அந்தப் பெயரை இட வேண்டும் என்ற கருத்தும் அவர்களுக்கு இல்லை.

ஆட்சியாளர்கள் எதிலாவது விரைவையும் சுறுசுறுப்பையும் காட்டியிருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. நான் ஒன்று சொல்வேன். இந்த அரசாட்சியில் “பார்க்கலாம்” தலைமை தாங்குகிறது; “தெரியவில்லை” துணை நிற்கிறது; “அமைதி” நிர்வாகம் நடத்துகிறது; “முடியவில்லை, முயற்சிக்கிறோம்” என்பது தான் முடிவாக இருக்கிறது. இப்படி இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கில் “பார்க்கலாம்” உம், “தெரியவில்லை” உம், “அமைதி” உம், “முடியவில்லை, முயற்சிக்கலாம்” உம் தான் கட்டங்களாக இருக்கின்றனவே யொழிய, “செயல்படுவோம்”, “நிறைவேற்றுவோம்” என்பவை கட்டங்களாக இல்லை.

அது மாத்திரம் அல்ல. அரசாங்கத்தை நான் வீணில் குறைகூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் நிதி நிலைமையையும் பற்றிக் குறிப்புகள் தருகின்ற அரசாங்க நிபுணர்களே மிகத் தெளிவாக இன்னிள்ள துறைகளில் இவ்வளவு இவ்வளவு தொகை பணம் இத்தனை இத்தனை ஆண்டுகளாக பாழ் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பார்த்தாலே நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருப்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் குறைகளுக்கு அமைச்சர்கள் மட்டுமே பொறுப்பாளிகள் என்று நான் சொல்லவில்லை. முன்பிருந்தச் சட்ட மன்றமும் அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கலாம்; இன்றுள்ள சட்ட மன்றமும் பொறுப்பாக இருக்கலாம்; நாமும் பொறுப்பில் பங்குகொண்டவர்களாக இருக்கலாம். ஆகவே வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறிப்புகளிலிருந்து தெரிகிறபடி, அந்த அளவிற்கு நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருந்தால் பொது மக்கள் எப்படிப் பயன் அடைவார்கள்? “வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் என்ன செய்வது?” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. வேலியே பயிரை மேய்ந்தால், அதன் பிறகு வேலி வேலியாக இல்லாத நிலையில் ஆடு மாடுகள் பயிரை மேய்ந்த தற்கு யாரைக் கேட்பது? ஆடு மாடுகள் பயிரை மேய்ந்தால் பயிர்கள் அழிந்ததற்கு யாரைக் கேட்பது? காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், காடுகளை வளர்ப்பதற்கு பல லட்ச ரூபாய்கள் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வந்தாலும் கூட, சில பகுதிகளில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தாலும் கூட, சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு அந்த உதவி கிடைக்காதது காரணமாக சிலர் ஈடுபடுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்காக அரசாங்கம் இருந்தும் கூட, அந்த நன்மைகளுக்குத் தடையாக சிலர் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தடைகளை யெல்லாம் தகாத்தெறிந்து விட்டு முன்னேற்றப் பணிகளில் இறங்க வேண்டும். அந்தத் தடைகள் இருக்கும்போது பணத்தைச் செலவு செய்தால் அந்தச் செலவின் பயனை மக்கள் அடையாத காரணத்தால் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறார்கள்.

64758

[Sri K. Anbazhagan]

[2nd July 1957]

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நடக்கும் அக்கிரமங்களைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட மிகத்தெளிவாகத் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஜில்லாவில் கடவுளுக்குக் கூட அதிக ஆசை இருக்கிறது. அங்கே தெய்வங்களுக்காக என்று கோயில்களின் பேரில் ஏராளமான நிலங்கள் உள்ளன. மடாலயங்கள் பேரிலும் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. “அந்த நிலங்களில் யார் பயிர் செய்கிறார்கள்? அவைகளால் மக்களுக்குப் பயன் இருக்கிறதா?” என்று பார்த்தால், இவ்வளவு பெரிய அளவில் உள்ள அந்த நிலங்களின் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அவைகளை அரசாங்கத்தார் ஊர்ஜிதம் செய்து எழைமக்களுக்குத் தந்தாலொழிய மக்கள் அவைகளால் பயனடைய முடியாது என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த நிலையில், அந்த ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு சாகுபடி முறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை அரசாங்கத்திற்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். மடாலயங்களின் சொத்தைப் பறிப்பதில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருக்கு அக்கரை என்று எண்ண வேண்டாம். ஆண்டவனுக்குச் சொத்து இருக்கக் கூடாது என்றும், ஆண்டவன் “இன்ஸால்வெண்ட்” ஆகிவிட வேண்டும் என்றும் நினைப்பவர்கள் நாங்கள் அல்ல. கடவுள் மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் இருக்கிறார் என்ற நியதிப்படி, அந்த நிலங்களால் மக்கள் எல்லோரும் பயனடைய வேண்டுமென்ற காரணத்தால், எழைகளுக்கும் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் கொடுப்பதற்காக அந்த நிலங்களைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாகத் திட்டமிடவேண்டும் என்பதுதான் கழகத்தாரின் நோக்கம் என்பதை அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதை இரண்டு மாதங்களாகக் கடுமையாக அமல் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், மக்களிடையே மது விலகியிருக்கிறதா அல்லது மது விலகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், மதுதான் கொஞ்சம் விலகியிருக்கிறதே தவிர மது விலகவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்படி ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், மக்களிடத்தில் அந்தக் கருத்தை நல்ல முறையிலே பரப்பவில்லை. மதுவிலக்கு வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணங்கள் மக்களிடத்திலே அந்தக் கருத்து நல்ல முறையிலே பரப்பப்படாதது ஒன்று. மற்றொன்று மது குடிப்பது தவறு என்ற எண்ணமும், அது ஒரு சமுதாயக் கேடு என்ற நினைப்பும், அது ஒரு சமூக அநீதி என்ற மதியும் ஏற்படாததுதான். அதுமட்டுமல்ல. மதுவிலக்குத் துறையிலே மாறுபட்டு நடக்கின்றவர்களெல்லாம் கஷ்டப்படுகின்ற நேரத்திலே தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் தேய்ந்து போயிருக்கும் காரணத்தினால் இந்த வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இந்த தவறுகளைக் கண்டிப்பிக்கும்போது மேலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வேறு நல்ல தொழிலில் அவர்களுக்கு நல்ல நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய விதத்தில், அவர்களில் எத்தனைபேர் குற்றவாளிகள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும், அத்தனை பேர்களுக்கும் வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. மதுவிலக்கு குற்றங்கள் காரணமாக பொதுவாக பேசப்படுகிற கருத்து என்னவென்றால் யார் அந்த குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக்கூட இந்த குற்றங்கள் நடைபெறுவதில் ஓரளவு லாபம் இருக்கிறது என்று மக்கள் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். அது ஓரளவு உண்மையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். சாதாரண அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் அந்தக் குற்றங்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பதனால் நாம் இந்த நிலையை போக்க முடியாது. ஆகவே, அந்த அதிகாரிகளை முதலில் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். அவர்கள் குற்றம் செய்கிறார்களா என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு மிகத் தீவிரமான திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் தயாரிக்கவேண்டும்.

மதுவிலக்கைப்பற்றி இப்பொழுது நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், வாழ்க்கைத்தரம் உயரக்கூடிய விதத்திலும், மனப்பான்மை உயர்ந்து பெறுக்கூடிய விதத்திலும், மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டு வரவேண்டிய

2nd July 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

இந்நேரத்திலே நாம் லஞ்சத்திற்கும், சூது முதலிய கேடான செயல்களுக்கும் சர்க்காரே இடம் தரும் வகையில் இன்றையதினம் கிண்டி குதிரைப்பந்தயம் நடைபெற்றுக் கொண்டுவருவதைப் பார்க்கிறோம். குதிரைப்பந்தய சூதாட்ட மனப்பான்மையை இன்னும் அரசாங்கம் ஒழிக்காமல் இருப்பது தவறு. கிண்டியிலுள்ள குதிரைகளை வளர்ப்பதற்காக மக்களை பலியிடுவது மிகமிகப் பெரிய தவறு என்பதை அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிக்கனத்திற்காக ஒரு நிபுணரை அரசாங்கம் நியமித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரிகிற தவறுகளை விட்டு விட்டு சிக்கனத்தை எப்படிச் செய்யலாம் என்பதற்காக மிகமிக ஆழமாக யோசிக்கவேண்டுமென்று கருதி அதற்காக ஒரு அதிகாரியை நியமித்துள்ள சென்னை அரசாங்கத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மந்திரிகள் இருக்கிறபொழுது, அதிலும் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் என்று நாட்டு மக்களால் கருதப்படுகிறவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் மந்திரிகள் இந்த நாட்டை ஆள்கிறபொழுது, மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளாத யாரோ ஒருவர் கவர்னராக இருந்ததான் தீரவேண்டும் என்றும், அவருக்கு 10 லட்ச ரூபாய் செலவாகுமென்று சொல்லுகிற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது காங்கிரஸுக்கும் பெருமையல்ல, இந்த நாட்டிற்கும் தேவையல்ல, எதிர்க்கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. இந்த 10 லட்ச ரூபாயை நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்களுக்கும், தொழில்துறையில் தாழ்ந்திருப்பவர்களுக்கும் உதவியாக பயன்படுத்தலாம். சாதாரண அரசாங்க ஊழியர்களின் நிலையை உயர்த்தலாம். கிராம அதிகாரிகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கும் 5 ரூபாயைவிட இன்னும் அதிகமாகத் தரலாம். என்.ஜி.ஓக்களுக்கு தற்பொழுது கொடுக்கப்படும் தொகை மிகவும் குறைவானதே. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். கண்ணுக்குத் தெரியும் துறைகள் பலவற்றில் வீண் செலவு ஏற்படாமல் தடுத்து நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வழிவகை வகுத்தால் தான் நல்லது. இதுதான் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்ற கழகம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிற கருத்து என்று கூறி, என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. P. M. T. PONNUSAMI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள 1957-58 வரவு செலவு திட்டத்தை நன்றி அறிதலுடன் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில், சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஏறக்குறைய ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் பல நுணுக்கமான பிரச்சனைகள் இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, தேசத்தின் நிலைமையை பார்க்கும்பொழுது, நமது தேசம் சீரும், சிறப்பும், செழிப்புமாக வளர்ந்துகொண்டு வருவதைத் தான் நாம் காண்கிறோம். என் போன்றவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடாமல் இருந்தம்கூட, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—ஐந்து ஆறு வருஷங்களாக பொதுமக்களிடமிருந்து வசூலாகும் நிதியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி வருவதை தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தலைவர் அவர்களே, நான் கிராமத்தில் பிறந்தவன்—ஆனாலும் ஒரு நகரத்தை தாயகமாக கொண்டவன். ஆகவே கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் எந்த எந்த வகையில் நமது அரசாங்கம் நன்மைகள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது ஓரளவு எனக்குத் தெரியும். உதாரணமாக, சென்ற மூன்று நாளுக்கு வருஷங்களில் என்னுடைய சிறிய கிராமத்தில் ஒரு Primary Health Centre (ஆஸ்பத்திரி) வந்துள்ளது. 9-வது வகுப்புவரையுள்ள ஒரு பள்ளி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Basic Training School திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அனேக நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதேபோல், தூத்துக்குடி தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரையில், V.O.C. College, St. Mary's College, பெரிய ஆஸ்பத்திரி, இவைகளை நிறுவினதோடு இன்னும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கும்படி நாம் கொடுக்கும் வரிப்பணத்தை கனம் நிதி அமைச்சர்

1-16
p.m.

[Sri P. P. M. T. Ponnusami] [2nd July 1957]

அவர்கள் செலவுசெய்துவருகிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஒரு தேசமானது அல்லது ஒரு ராஜ்யமானது நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருப்பதற்கு சான்றாக வள்ளுவர் பெருமான் என்ன சொல்கின்றார் என்றால்

பிணியின்மை செல்வம் விளை விற்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாடிநிவ்வ வைந்து

இவ்வைந்து குறிக்கோளும் நிறைவேற்றப்படுமானால்தான், நாம் சுபீட்ச பாதையில் செல்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளம். இன்றைய நிலையை பார்க்கும் பொழுது, நமது நாட்டில் சமீபத்தில் **Influenza** காய்ச்சலினால் அதிகம் பேர் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதும், எவ்விதமான சேதாரமும் ஏற்படவில்லை என்பதும், இதற்கு காரணம் அரசாங்கம் அளித்த சுகாதார வசதிகள்தான் என்பது நன்கு விளங்கும். அதை பெருமையுடன் உங்கள் முன்பு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக கல்விச் செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். நமது நாடு அந்நிய ஆட்சியின்கீழ் இருந்த பொழுது, படித்தவர்கள் மிக குறைவாக இருந்தார்கள். கடந்த ஐந்து ஆறு வருடங்களில், படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு காரணம் கல்வி-நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்துவருவதுதான். அதேபோல், பொருளாதாரதுறையை எடுத்துக்கொள்வோம். பெரிய ஊர்களிலும், சிறிய கிராமங்களிலும் தொழில்களை மேற்கொண்டு செழிப்புறச் செய்திருக்கிறார்கள். பணக்காரர்களிட, தொழிலாளர்களின் வாங்கும் சக்திதான் அதிகரித்திருப்பது என்பது கண்கூடு. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கும்படி செய்ய சகல விதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். வேளாண்மை விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்நிய ஆட்சி நம்மை விட்டுப்போன சமயத்தில், நாம் உளுத்துப்போன சோளத்திற்கும் புழுத்துப் போன அரிசிக்கும் வீதி வீதியாக பெண்களுடன் கூட பெட்டிகளையும் கூடைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு “க்யூ” வரிசையில் நின்றுகொண்டு இருந்த நிலையை நாம் யாரும் மறந்திருக்கமுடியாது. அந்தக்காலத்தில் கூட **Burma**-வில் இருந்து 20 லக்ஷம் டன் அரிசி இறக்குமதி செய்து வந்தோம். அந்த அவலை நிலை மாறி இன்று ரூபாய் ஒன்றுக்கு ஒரு படி அரிசி, அல்லது ஒரு படி அரிசி ரூ. 0-11-6-க்கு வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக விலைவாசிகள் இறங்கவில்லை என்று சில நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஏக்கர் நிலம் விவசாயம் செய்வதற்கு ரூ. 25 ஆகும், இப்பொழுது ரூ. 100 செலவாகிறது. நாம் கொடுக்கும் அதிகப்பணம், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு போகிறது. அதனால் அரிசி விலை கூடி விடுகிறது. இந்நிலையில் அரிசி விலை இறங்குவது என்பது சமீபத்தில் நடக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. நம் நாட்டில் ரூ. 10-க்கு வாங்கக்கூடிய ‘பூட்ஸ்’, ரஷ்யாவில் ரூ. 50-க்குத்தான் கிடைக்கும். இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் அங்குள்ள தொழிலாளருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேமாதிரி, அமெரிக்காவிலும் ஒன்றுக்கு நூறு மடங்காக விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. அதேபோல் நம் நாட்டில் அரிசி விலை இன்னும் மலிந்தாலும் என்பது நினைக்க முடியாத காரியம். அரிசி விலை குறையவேண்டுமானால், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடைய ஊதியம் குறையவேண்டும். ஆகவே நாம் ஐந்தாறு வடநங்களுக்கு முன்னதாக இருந்த நிலையையே காட்டிலும் இன்று எவ்வளவோ முன்னேற்றியிருக்கிறோம். நம் நாட்டிற்கு அந்நிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருப்பதை இப்போது நிறுத்தி இப்போது இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு நாம் நமது உணவுப்பொருளை ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை என் போன்ற வியாபாரிகள் நன்கு உணரவார்கள். நமது நாட்டிலுள்ள மக்கள் இப்போது ரொம்பவும் இன்பமாக இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு நூறு மடங்கு எல்லோரும் நன்றாக வாழவில்லை என்றாலும் பெரும்பாலும் நம்முடைய நாட்டு மக்கள் நல்ல நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால் முன்னால் எல்லாம் இரண்டு ஷோ நடத்திக் கொண்டிருந்த இடத்தில் இப்போது 4 ஷோக்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

2nd July 1957] [Sri P. P. M. T. Ponnusami]

கிறார்கள். இதிலிருந்து நாட்டு மக்கள் இன்பமாக வாழ்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதுதவிர நாட்டினுடைய பாதுகாப்பும் சரியான முறையில் இருந்து வருகிறது. உயிருக்கோ உடலுக்கோ யாதொரு விதமான துன்பமும் ஏற்படாமல் நல்லவிதத்தில் பாதுகாப்பு கிடைத்து வருகிறது. சிலர் நினைக்கலாம், தூத்துக்குடியில் கொலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே என்று. அதில் நாம் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் அங்குள்ள கொலைகளுக்குக் காரணம் என்னவென்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.

(The bell rang and the hon. Member concluded his speech.)

SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த பட்ஜெட்டை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில், நீண்டநாளாக நிதி மந்திரியாக இருந்து அனுபவமும் திறமையும் இருக்கிறது. மக்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த திட்டங்களையெல்லாம் சரிவர நடத்தி வைப்பதற்கு எல்லாம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றியமையாத காரியங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கியும் மக்களுடைய தேவைகளை அறிந்து அதற்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கியும் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஹரிஜன இலாகாவிற்கு சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட இந்த வருஷம் 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக எந்தெந்த இலாகாக்களுக்கும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமோ அந்த இலாக்காக்களுக்கு எல்லாம் அதிக பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சரியான விதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த பட்ஜெட்டை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அடுத்த படியாக எல்லோரும் விலைவாசியின் ஏற்றத்தைப்பற்றி எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் இருந்ததை விட இந்த வருஷத்தில் இவ்வளவு ஆயிரம் எக்கர்கள் நிலம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றுள்ள விவரங்களையெல்லாம் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அத்துடன் இவ்வளவு லட்சம் டன் நெல் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் விலை அதிகமாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன? இந்த விலை உயர்வு சென்ற வருஷம் இருந்ததா என்று பார்ப்போமானால் நமக்கு ஒரு விஷயம் நன்றாக தெரியவரும். அதாவது வருஷா வருஷம் பெப்ரவரி மாதத்தில் அதாவது அறுவடை காலத்தில் இறங்கவும் பின் ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் விலை அதிகமாக ஏறுவதும் சகஜமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1½ மணங்குக்கு இப்போது 20 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டில் இதே சமயத்தில் 1½ மணங்குக்கு 25 ரூபாயாக இருந்தது. ஆகவே இந்த விலையை கீழே கொண்டுவருவதற்கு நாம் அரசாங்கத்திற்கு சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் சென்ற வருஷத்தில் இதற்காக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. சென்ற வருஷத்தில் மூட்டை ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் என்றிருந்ததை 15 ரூபாய் விலையாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதேமாதிரி இந்த வருஷமும் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்குத்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று நாம் சொல்லி அரசாங்கத்திற்கு தெரியவேண்டியதில்லை. என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் கோரிக்கை. அடுத்தபடியாக விவசாயத்தை பொறுத்த வரையில் உணவு பொருள் உற்பத்திக்கு சர்க்கார் எவ்வளவோ சலுகை காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆனால் இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற பணம் விவசாயத்திற்கு தக்க சமயத்தில் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு விதை, மற்றபடி எரு முதலியவை வாங்குவதற்கு அந்த பணம் உபயோகப்பட வேண்டும். ஆகவே இந்தப் பணத்தை காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாயத்திற்கு எரு போடுகிறது என்றால் அந்தந்த காலத்தில் போட்டால்தான் நல்ல விளைச்சலை காணமுடியும்.

1-22
p.m.

[Sri R. Subramaniam]

[2nd July 1957]

அதல்லாமல் எந்த காலத்திலும் போட்டால் நல்ல பலனை அளிக்காது. அதே மாதிரி அமோனியம் சல்பேட்டுக்கு 25 ரூபாயும், சூப்பர் பாஸ்பேட்டுக்கு 25 ரூபாயும் கழிந்த காலங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது அமோனியம் சல்பேட்டுக்கு 25 ரூபாயும், சூப்பர் பாஸ்பேட்டுக்கு 15 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. சூப்பர் பாஸ்பேட்டை பொறுத்தமட்டில் சூப்பர் பாஸ்பேட் அதிகமாக போட்டால் தான் அதிகமாக விளைச்சல் உண்டாகும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு சூப்பர் பாஸ்பேட்டான் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகலால் இப்போது வைத்திருக்கிற முறையை மாற்றி சூப்பர் பாஸ்பேட்டுக்கு 25 ரூபாயும், அமோனியம் சல்பேட்டுக்கு 15 ரூபாயும் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு உபயோக கரமாக இருக்கும். இவ்விதம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக சென்ற ஆண்டில் பொறுக்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்காக 38 பண்ணைகள் இருந்தது. இப்போது 136 பண்ணைகள் ஏற்படப்போவதாக தெரிகிறது. ஆனால் இந்த பண்ணைகளில் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் அந்தந்த பண்ணை ஆபீஸ் மட்டிலேயே நின்றுவிடுகிறது. இதை மாற்றி அந்த ஆராய்ச்சி பொதுமக்களுக்கு பயன்படும் வகையில் மக்களுக்கு அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அம்மாதிரி எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால் எந்தவிதமான ஆராய்ச்சிகள் செய்தாலும்கூட அது பொதுமக்களுக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கூட உணவுப் பொருள்களின் விலை குறையவேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி செய்வதற்கு அவசியமான சாமான்கள் என்னவெல்லாம் வேண்டுமோ அந்தந்த சாமான்களின் விலையும் இறங்கவேண்டும். உதாரணமாக ரசாயன எரு, புண்ணாக்கு போன்ற பொருள்களுக்கு இன்று அதிகமான விலை இருக்கிறது. நாம் உணவுப் பொருள் விலையை மாத்திரம் குறைத்துவிட்டு இம்மாதிரி உணவு உற்பத்திக்கு அவசியமான பொருள்களின் விலை குறையாமல் இருந்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதோடு நல்ல விளைச்சலுக்கும் தடை ஏற்படுகிறது. அத்துடன் கூட இப்போது விவசாயத்தில் நியாயவாச சட்டம் வந்திருக்கிறதினால் மக்களுக்கு நல்லதொரு உற்சாகம் ஏற்பட்டு நல்ல விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதற்காக நல்ல வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறதே தவிர அதேசமயத்தில் அந்த உற்சாகத்தை தடைசெய்யும் முறையில் அங்குள்ள மிராசதார்கள் அதிகமான கஷ்டத்தை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மிராசதார்கள் எந்த காரணத்தைக்கொண்டாவது அவர்களிடமிருந்து எந்த விதத்திலாவது நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அதற்காக என்னென்ன காரணங்களை யாவது சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ் கொடுத்துவருகிறார்கள். இதைப்பற்றி கன்ஸிலியேஷன் ஆபீஸர்களிடம் மனு செய்து கொண்டாலும்கூட அது உடனடியாக தீர்க்கப்படுவதில்லை. ஆகையினால் மனு செய்துகொண்ட பிறகு 3 அல்லது 4 மாத கால அளவில் இந்த கேஸ்கள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதை விட்டுவிட்டு உடனுக்குடன் இந்த கேஸ்கள் தீர்க்கப்படவேண்டிய மார்க்கத்தை நாம் செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால்தான் இவர்களுடைய குறைகளை உடனடியாக நிவர்த்திக்க முடியும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

1-30
p.m.

SRI M. SELVARAJ : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள பட்ஜெட் போற்றக் கூடியதா என்றால் இல்லை, வருத்தம் தெரிவிக்கக் கூடிய முறையிலேதான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் காரணங்களை அதில் குறிப்பிடவில்லை. வரிகளையும் சேர்த்து வியாபாரிகள் உணவுப் பொருள்களை விற்பதால்தான் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறி அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பலகட்ட விற்பனை வரிகள் மூலமாக விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது. பத்து வியாபாரிகளின் கைமாறி 11-வது வியாபாரியின் கையில் போகும்போது 11 வியாபாரிகளும் விற்பனை வரியை ஏற்றி விலையைக் கூடுதலாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

2nd July 1957]

[Sri M. Selvaraj]

மத்திய அரசாங்கம் சமீபத்தில் போட்ட “எக்ஸைஸ்” வரிகள் மூலம் உணவுப் பொருள்களின் விலையை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. மேலும் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சில குறைகள் இருக்கின்றது என்று இன்று காலையில் நடந்த கேள்வி நேரத்தில் நாம் கண்டோம். அதில் அம்மோனியம் ஸல்பேட் போன்ற ரசாயன உரங்களே கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலம் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சபவர்கள் வாங்கி அதைக் காய்ச்சி சாராயத்தை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்வதற்கு ஒரு குடிசைத் தொழிலாக நடத்துவருகிறது. ஆகவே, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து இக்குற்றம் செய்பவர்களை நன்றாகத் தண்டிக்க வேண்டும். இம் மாதிரி குற்றம் செய்பவர்களுக்கு இரண்டு வருடங்கள் rigorous imprisonment, 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கும்படி சட்டத்தைத் திருத்துவார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் குறைந்து மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடியும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக, பிளாக் டெவலப்மென்ட் என்ற முறையில் இன்று அரசாங்கத்தின் பணம் பாழாகிறது. பணம் எந்த திட்டத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதில் நான்கில் மூன்று பாகம் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்குமாக செலவு செய்யப்படுகிறதே ஒழிய அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பயன் படும் முறையில் அப்பணம் அதிகம் செலவு செய்யப்படுவதில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக வேலை பார்த்து வரும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் ஊக்கத்தோடு நாடு முன்னேற வேண்டும் என்ற ஊக்கத்தோடு அவர்கள் வேலை செய்வதில்லை. நல்ல முறையில் மக்களிடத்தில் அவர்கள் அனுகிதி திட்டத்தின் நோக்கத்தை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய முறையை அவர்கள் அனுஷ்டிக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை அந்தந்த கிராமங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்திற்கான பணத்தை ஒதுக்கி அவைகளின் மூலம் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அத்திட்டங்கள் நல்ல முறையில் உருவாகும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றி பேசும்போது முக்கியமான நகரங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டின் மானேஜ்மென்டில் கீழ் இருந்துவருகிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் நல்ல மருந்துகள் கிடையாது. நோயாளிகள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது டாக்டர் இருப்பதில்லை. மருந்துகள் உண்டா என்றால் அதுவும் கிடையாது. மருந்துகளுக்கு “இண்டென்ட்” செய்திருக்கிறோம், வரவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆஸ்பத்திரிகளை கவர்ன்மென்ட்போல நேரடியாக ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் நல்ல ரோடு வசதிகள் இல்லை. ஜில்லா போர்ட், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மேற்பார்வையில் இருக்கின்ற ரோடுகள், போதிய பண வசதியில்லாத காரணத்தால், ரோடுகள் அமைக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட சாலைகளை “ஹை வேல்” என்ற முறையில் அந்த ரோடுகளை சர்க்காரே எடுத்து அவைகளைச் செய்து கொடுத்தால் கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் ஏற்பட்டு மக்கள் பயனடைய முடியும். இறுதியாக ஒரு வார்த்தை, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட் உரை ஆங்கிலத்தில் ஒன்றும் தமிழில் ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டன. அதே முறையில் “பட்ஜெட் விளக்கங்களையும் அது சம்பந்த நிக்கார்டுகளையும் தமிழில் மொழிப் பெயர்த்துக் கொடுத்திருந்தார்களேயானால், அது வரவேற்கத்தக்க விஷயமாயிருக்கும். அடுத்தபடி, வெள்ளையன் நம்மை விட்டுப் போய் வருடங்கள் பத்திற்கு மேல் ஆகியும் கூட வட ஆற்காடு ஜில்லா, தென் ஆற்காடு ஜில்லா என்றுதான் இன்றும் பெயர் இருக்கிறது. அவைகளை வேலூர் ஜில்லா என்றும், கடலூர் ஜில்லா என்றும் மாற்றியமைத்தால் அது, இங்கு இருப்பது ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கம் என்பதற்கு ஒரு அறிகுறியாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்கள் எப்படி அவைகளின் தலைநகரின் பெயரைக்கொண்டு இருக்கிறதோ, அதேபோல் இவைகளின் பெயர்களையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அது ஒரு வரவேற்கத்தக்க விஷயமாயிருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[2nd July 1957]

SRI K. PONNIAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரியவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டானது, எந்த கோணத்திலிருந்து அதைப் பார்த்தாலும் அது வரவேற்கத் தக்க நிலையில்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு சகல சலுகைகளும் செய்து கொடுத்தாலும் விதை, மாடு முதலியவைகள் வாங்கப் பணம் கொடுத்தாலும் இன்னம் பல வழிகளில் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாலும் சில சமயங்களில் பூச்சிகளின் தொந்திரவிலால் அவர்கள் அல்லல் உறுகிறார்கள். எனது தொகுதியாகிய பொள்ளாச்சி, நிலக்கடலை அதிகமாக பயிரிடக்கூடிய பிரதேசமாகும். அங்கு பூச்சி தொந்திரவு இருக்கிறது. பூச்சி தொந்திரவு காரணமாக ஏராளமான ஏக்கர்கள் நாசமாகிவிட்டது என்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டாரிடம் சொன்னால் அவர்கள் உடனடியாக இவ்வளவு ஏக்கர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, “ஹெலி காப்டர்” விமானம் மூலம் மருந்தை அந்த இடங்களில் தெளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கான செலவை, கிலித் வருலிக்கும்போது ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று வருலிக்கலாம். வால்பாரையில் தேயிலை பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் அந்தச் செடிகளை தேயிலைக் கொழுந்தை பூச்சி தின்றுவிடுகிறது. அதுதான் blister disease கொழுந்தில்தான் தேயிலை உற்பத்தியாகிறது. அதைப் பூச்சி தின்று நாசமாகிவிடுகிறது. அதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனது மாவட்டத்தில் உள்ள பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லாதது பற்றி வருத்தப்படுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் பரம்பிக்குளம், பரம்பிக்குளம் என்று ஜனங்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி, பல்லடம் இவைகள் வறண்ட பிரதேசமாகும். அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இந்த பரம்பிக்குளம் திட்டம் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். ஆகவே அத்திட்டத்தைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு வார்த்தை கூட கூறப்படாதது எனக்கு மிகவும் ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. முழு திட்டத்தையும் ஆரம்பிக்காவிட்டாலும் ஆழியார் உயர் வாய்க்கால் திட்டத்தையாவது முதலாவதாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வால்பாரையில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் புல் மேடுகளாக இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்தில் அதை Game field ஆக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கால்நடைகளை வளர்த்துவதற்கு அது சௌகரியமான இடமாகும். சிந்தி மாடுகள் அங்கு நல்ல முறையில் உற்பத்தியாகிறது. நல்ல பாலும் கிடைக்கிறது. சிந்தி மாடுகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் ஆனைமலையை உபயோகப்படுத்தலாம். அங்கு பால் பண்ணைகளும் ஏற்படுத்தலாம்.

1-40 அடுத்தபடியாக, உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் வாழும் இட **p.m.** மானது மலைப்பிரதேசம். எங்களுக்கு ரயில் போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. காட்டு ரோடுதான் எங்களுக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் வாழும் பிரதேசம் வருஷத்திற்கு 150° மழை பெய்யக் கூடிய இடம். ஒரு வருஷம் மழையிருதியாகப் பெய்துவிட்டால் காட்டு ரோடில் breach உண்டாகிவிடும். Breach ஏற்பட்டுவிட்டால், உணவு தானியங்கள் வருவதற்குக் கூட சில நாட்கள் ஆகலாம். ஆகவே இந்த காட்டு ரோடுகளை turnings, parapetwalls, culverts இவைகளையெல்லாம் உறுதியாகக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனைமலைப் பிரதேசத்தில் சுமார் 60,000 தொழிலாளர்கள் தேயிலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எந்த நேய் வந்தாலும் எங்களுக்கு அடுத்த பெரிய ஆஸ்பத்திரி கோவை நகரத்திலுள்ளதுதான். வால்பாரையில் உள்ள Government Cinchona Plantations-ல் 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் நவீன சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுத்து ஆனைமலைப் பிரதேசத்திலுள்ள 60,000 தொழிலாளிகளும் அதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

2nd July 1957]

[Sri K. Ponnian]

அந்த 60,000 தொழிலாளிகளில் 100-க்கு 90 பேர் ஹர்ஜன் மக்கள். அவர்கள் வாழும் labour lines-ஐ எடுத்துக் கொண்டால், ஒரே வீட்டில், 3, 4 குடும்பங்கள் வாழவேண்டியிருக்கிறது. கலியாணம் ஆன வர்களும், கலியாணம் ஆகாதவர்களும் ஒரே இடத்தில் படுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயமாக சீக்கிரத்தில் கவனம் செலுத்தி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Government Cinchona Plantations-ல் ஒரு ஆனுக்கு ரூ. 1-5-0 கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பெண்ணுக்கு ரூ. 1-1-0 கூலி கொடுக்கிறார்கள். அடுத்து இருக்கும் private estates-ல் ஒரு ஆனுக்கு ரூ. 1-11-6, ஒரு பெண்ணுக்கு ரூ. 1-5-0 கூலி கொடுக்கிறார்கள். எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரே விதமான கூலி கிடைக்கும்படிச் செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தியாகிகள் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri N. V. CHOCKALINGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். அத்துடன் சில குறிப்புக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1-43
p.m.

திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு ஷெட்டுக்கு 1,050 ரூபாய் வீதம் எஸ்டிமேட்டு போட்டுக் கட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. சுவர்களுக்கு மண்சாந்து பூசப்பட்டுவருவதால் மழை காலத்தில் இவைகள் விழுந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு 50 ரூபாய் எஸ்டிமேட்டில் அதிகமாக சாங்ஷன் செய்தால் கருஞ்சாந்து பூசலாம் என்று கண்டராக்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் விசாரித்ததில் தெரிகிறது. ஆகையால் எஸ்டிமேட்டில் ரூபாய் 50 அதிகமாக சாங்ஷன் செய்தால் எல்லா வீடுகளுக்கும் கருஞ்சாந்து பூச முடியும். இதனால் மழை காலத்தில் வீடுகள் இடிந்து விழாமல் உறுதியாக இருக்கும். ஆகவே, ரூபாய் 50 அதிகப்படியாக எஸ்டிமேட்டில் சாங்ஷன் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொருத்தமட்டில் தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்து மின்சார உதவியைக்கொண்டுதான் சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிரான்ஸ்மேல், சென்னியம்பட்டி, சென்னிமலை போன்ற இடங்களில் கிண்டிங்ஸ் வைட்ட முயற்சி செய்கிறார்கள். அதற்காக மின்சார வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. 5 (horse-power) என்ஜின் இருந்தால்தான் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இரைக்க முடியும். ஒரு (horse-power)-க்கு ரூபாய் 50 வீதம், ரூபாய் 250 ஸ்பெஷல் சார்ஜ் கேட்கிறார்கள். பம்பு செட்டுக்காக விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கிடைத்து பம்பு செட்டு வாங்குவதற்கு மிகவும் தாமதமாகிறது. ஆனால் மின்சார இலாகாவின்ர் அவர்களுக்கு மிகவும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். பம்பு செட்டு கிடைப்பதற்கு தாமதம் ஏற்பட்டாலும் தண்ணீர் இறைத்தாலும் இறைக்காவிட்டாலும் மின்சாரத்திற்காகக் கட்டணம் கட்டிவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் மற்ற விஷயத்தைக் காட்டிலும் விவசாயிகள் விஷயத்தில் முதன்மையாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்ற விஷயங்களை கொஞ்சம் தாமதமாக கவனித்தாலும் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்துகொடுத்து, அவர்களுக்குத் தெர்ந்திரவு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு தாமதமில்லாமல் பம்பு செட்டுகள் கிடைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திருப்பத்தூர் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி. செட்டி நாட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று நினைக்கலாம். கீழ்ப்பகுதிதான் செட்டி நாட்டில் இருக்கிறதே தவிர, மேல் பகுதியில் விவசாயிகள்தான் அதிக

[Sri N. V. Chockalingam]

[2nd July 1957]

மாக இருக்கிறார்கள். சில செட்டியார்கள் இருக்கலாம். அவர்கள்கூட விவசாயத் தொழிலில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வர்த்தகத் தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. ஏனென்றால், அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று வர்த்தகம் செய்யும் வசதி இப்பொழுது குறைந்துவிட்டது. ஆகையால் விவசாயிகள் தான் இப்பகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். 1955-ல் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு, சில கண்மாய், கலங்கரைகளெல்லாம் உடைபட்டுப் போய்விட்டன. இவைகளைச் செப்பணிடுவதில் சர்க்கார் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். மணிமுத்தாறு, பாலாறு என்ற இரண்டு காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகளிடம் சொல்லிக் கூட இவைகள் அடைக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் சொந்தச் செலவிலோ அல்லது சர்க்கார் செலவிலோ செப்பணிடப்பட்ட நஞ்சை நிலங்கள் இந்த காட்டாறுகளில் வெள்ளம் வந்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன. இவைகள் உடைப்படுத்துக்கொண்டால் கிராமத்திற்குள் தண்ணீர் வந்து ஏற்கனவே செப்பணிடப்பட்ட நஞ்சை நிலங்களை நாசம் செய்துவிடுகின்றன. இதனால் செப்பணிடப்பட்ட நிலங்களுக்கு மிகுந்த சேதம் ஏற்படுகிறது. இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். கண்மாய், கலங்கரைகளைச் செப்பணிடுவதற்காக 'ஒரு ஸ்பெஷல் டிவிஷன்' ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதைக் கலைக்கப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த 'ஸ்பெஷல் டிவிஷன்' உடனடியாகக் கலைக்காமல் இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்காவது நீடித்து புரட்டாசி மாதத்திற்குள் இந்த வேலைகளையெல்லாம் முடிக்கும்படி உத்தரவு போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்கு 10-வது வரையிலே இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் வாராபூர் பிர்தாவில் 50,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகள் ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டுவதற்கு 8,400 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அங்கு வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் சாதாரண மக்கள். ஒருவர் கூட வருமான வரி செலுத்தவில்லையென்றால், அவர்கள் எப்படி ரூபாய் 8,400 கொடுக்க முடியும். சர்க்கார் இங்கே ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருக்கோஷ்டியூர் ஆஸ்பத்திரியையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

காரைக்குடியிலிருந்து மதுரைக்கு ஒரு ரயில்வே லைன் போட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும். காரைக்குடியிலிருந்து மதுரைக்கு மாணுமதுரையைச் சுற்றி ரயிலில் போக 60 மைல் ஆகிறது. ஆகையினால் அந்தப் பகுதி ஜனங்கள் ரொம்பவும் சிரமப்படுகிறார்கள். காரைக்குடியிலிருந்து திருப்பத்தூர் வழியாக மதுரைக்கு ஒரு ரயில் பாதை போட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டைப் ஆதரித்து, என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1 48
p.m.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to join in the chorus of welcome accorded to the Budget prepared by the Finance Minister. If repercussions in the Press are an indication of how this Budget has been received by the public, I desire to point out that generally the Press has received it well. In spite of the indications of the Centre that there should be a balanced Budget and that there should be more taxes, and in spite of the instructions issued that agriculture must be taxed more and also in spite of the recommendations of the Finance Commission that land has not been taxed sufficiently, our Finance Minister has been bold enough to prepare a Budget wherein he has not changed the land revenue system. Evidently he has taken note of the recommendations of the Land Revenue Reforms Committee of 1951,

2nd July 1957]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

which went into this problem of changing land revenue into agricultural income-tax in great detail, and came to the conclusion that this State will lose by a change over from land revenue to agricultural income-tax. Land has been sufficiently taxed. It cannot bear any more taxation. If it is to be taxed any more, I desire to point out that it will retard production of food crops and agriculture will cease to be an economic proposition. Land revenue has been considered by this Government and also by the British Government to be an equivalent to a share of the produce which the State is entitled to from the produce of the land. With the surcharge and other taxes which have been recently introduced and with the increase on land-cess at the rate of four annas in the rupee even on the surcharge, land has been sufficiently taxed. It is a welcome feature that there is no proposal for any additional taxation. Of course we want more projects and more developments, and for that we need money. I do not agree with some Members who have stated that they will be willing to pay more taxes if only they are properly levied and collected. I desire to point out to hon. Members who advocated additional taxation the volley of criticism that was levelled when the Centre imposed new taxes. If, on the wake of such criticism, our Finance Minister had brought forward any proposal for additional taxation, the Budget would not have been welcomed as it has been to-day. That even the Opposition does not find good points to criticise this Budget, and more or less the same arguments advanced during the discussion on the Governor's Address are being repeated, is an indication that there are no points to criticise either this Budget or the valuable document (the Finance Minister's speech) that has been presented to us in two languages.

In this connection, though there is a deficit of Rs. 483 lakhs, I should say, the Finance Minister expects some relief from the Centre. Apart from this I desire to point out that if the taxes already levied are collected properly, if this 'Kamadhenu' of General Sales Tax is groomed well and attended to well, more than half of this deficit will be made up. I am aware that lorry loads of commodities are being taken out from this State to outside areas for being sold and purchased by others without bringing the transactions into account. This evasion of tax is there everywhere. The Income-tax Act provides for remedies like urgent search and surprise visits by the Income-tax Officers and gives certain other powers to those who tax and collect the tax. If this evasion of tax is prevented, I dare say we will get much more than what is expected under Sales Tax revenue. I also desire to point out that a reduction in the rate of tax in the lower orders may be tried, that is, it may be on the slab system like the income-tax—the rate of tax increasing with the increase in income. We know that Sri P. S. Lokanathan has been appointed as Special Officer for this purpose, and he has issued a questionnaire. I believe the questionnaire will be distributed not only to Trades Associations and Chambers of Commerce but also to Members of this Legislature who desire to take part in answering this questionnaire and pointing out the ways and means of remedying this tax evasion. A consolidated Act,

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[2nd July 1957]

clear in itself, both to the tax-payer and to the tax-collector, is more important than anything else. Every dealer whether he is exempt from this tax or not must have a licence. A nominal fee of Re. 1 will do. This will bring in several lakhs of rupees, because there are several lakhs of dealers in this country. Simply because some classes of dealers are exempt from taking out this licence as their turnover is less than Rs. 7,500, they do not maintain accounts. I believe that sufficient steps will be taken to introduce legislation on the lines of the Income-tax Act and the Partnership Act to prevent such evasion.

One important point that has of course been mentioned in paragraph 32 of the Budget Speech is the appointment of a Special Officer to go into the question of the economical administration of the State. That expenditure on administration is increasing by leaps and bounds is true. That a Special Officer is going to be appointed is welcome. But I suggest to the Hon. Minister that an official or a retired official, if solely appointed, will stick to his old volumes and bundles of papers and we will find only increase of correspondence in the administration. I request that some non-officials who are experienced in administration be also formed into a Committee along with the official, and this matter be enquired into very quickly so that at least in the second half of this year beginning from 1st October economy could be effected.

Another important thing in effecting economy and which will enable us to balance this Rs. 483 lakhs of deficit, is a voluntary cut in the salaries of all Government servants—I mean the Gazetted Government servants—drawing a salary of Rs. 250 and more. I know that there will be a volley of opposition to this. A Minister or two foregoing a percentage of their salaries will not do. One Minister of another State has said that if Government Officers do not come in for voluntary cuts in their salaries, the Government will have to impose cuts compulsorily. I appeal to the Gazetted Officers on Rs. 250 or at least above a particular figure to come forward with voluntary cuts in their salaries. They are also citizens of the State who are bound to help the balancing of the Budget and not put the Finance Minister in the predicament of having to borrow from elsewhere. In this connection I desire to state that one Member of our Council has given up his entire salary. It may be that he is able to do it but Members of this House and the Government servants must come forward with at least nominal cuts in their salaries which will add several lakhs to the finances of this State. On the side of agriculture, everybody has welcomed the extraordinary steps taken for the advancement of agriculture. We have lost Bapatla Agricultural College and we have got only one Agricultural College in the State. Another agricultural college is an absolute necessity. We are short of experienced trained-graduates in agriculture. Even the graduates who have already been trained are going out of the State for the purpose of getting more emoluments and are seeking employment in other States. This is so because this State is not giving them enough emoluments. In this

2nd July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

connection, I desire also to point out that the Agricultural Demonstrators who are given power to distribute or sell certain commodities have got to pay for the shortage that may have occurred while handling such commodities. It is because that these Agricultural Demonstrators have been given power to sell certain foods and the godowns where the commodities are stocked are not rat-proof they will have to pay much more than their salaries they receive by the time they leave their jobs. Therefore, these Agricultural Demonstrators who are experienced are going out of this State and seeking jobs in other States. (At this stage the Deputy Speaker sounded the gong.)

Sir, I request the Chair to allow some more minutes for me tomorrow.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has already taken ten minutes. So it cannot be allowed.

SRI R. SRINIVASA IYER: I request that I may be given some more time tomorrow as I want to refer to some other matters.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has already spoken for ten minutes, the time fixed by the Hon. Speaker. So I cannot allow more time for the hon. Member tomorrow.

The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

